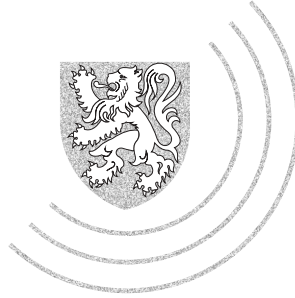

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 juni 2002

ONTWERP VAN DECREET

**tot vaststelling van de regels
inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds**

VOORSTEL VAN DECREET

van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Johan De Roo en Carl Decaluwe c.s. –

**houdende wijziging van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling
van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie
voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, wat de bestemming van de opbrengst
van de onroerende voorheffing van het Vlaamse Gewest betreft**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
uitgebracht door de heer Bart De Smet**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jan Penris.

Vaste leden :

de heer Bart De Smet, mevrouw Veerle Heeren, de heren Boudewijn Laloo, Mark Van der Poorten ;

mevrouw Anny De Maght-Albrecht, mevrouw Dominique Guns, de heren Cis Schepens, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jan Penris, Christian Verougstraete ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Marcel Logist ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Dirk De Cock.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heren Carl Decaluwe, Jan Verfaillie, Johan Weyts ;

de heren Julien Demeulenaere, Peter Gysbrechts, Patrick Lachaert, Stefaan Platteau ;

de heer Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Herman De Loor, Dany Vandenbossche ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

1148 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Verslag over gedachtewisseling

– Nrs. 3 en 4 : Amendementen

Zie ook :

790 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende toelichting van het ontwerp van decreet door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid	5
1. Inleiding	5
2. De dotatie van het Gemeentefonds : meer middelen en een gewaarborgde groei	6
2.1. Bundeling van middelen via de integratie van het Investeringsfonds en van het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds in de dotatie van het Gemeentefonds	6
2.2. Een hogere dotatie, verankerd in het decreet zelf	7
2.3. Vereenvoudiging van regelgeving en procedures	7
2.4. Het evolutieritme en de doorstorting van het Gemeentefonds	8
3. De verdelingsregeling	8
3.1. Doelstelling : herverdeling in functie van fiscaal vermogen en basisfinanciering	8
3.2. Basisfinanciering voor de OCMW's	9
3.3. Minimale eigen fiscale inspanning van alle gemeenten	9
3.4. Waarborgregeling	9
4. Besluit	10
II. Toelichting van de technische aspecten van het ontwerp van decreet	10
1. Uiteenzetting door de heer Luc Bral	10
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	14
III. Inleidende toelichting van het voorstel van decreet door de heer Johan De Roo	15
IV. Algemene bespreking	16
1. Algemene opmerkingen en appreciatie	16
2. Relatie met het kerntakendebat	17
3. Evolutie van de gemeentelijke financiën	18
4. Dotatie van het Vlaams Gemeentefonds	19
4.1. Samenstelling van de dotatie – integratie van de fondsen	19
4.2. Evolutie van de dotatie	20

5. Verdelingsregeling van het Gemeentefonds	21
5.1. Bijzondere financiering	21
5.2. De problematiek van de kleine steden	23
5.3. Verdelingscriteria	24
5.4. Waarborgregeling	26
5.5. Fiscale penalisatie	28
5.6. Verdeling van de middelen tussen gemeenten en OCMW	28
V. Artikelsgewijze bespreking	29
VI. Eindstemming	36
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	37
BIJLAGE : Simulatieberekening Gemeentefonds 2003	43

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid besprak op 30 april, 14 mei, 15 mei, 22 mei, 3 juni en 4 juni 2002 het ontwerp van decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Het ontwerp van decreet werd, conform artikel 25, 2 van het Reglement samen geagendeerd met het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, wat de bestemming van de opbrengst van de onroerende voorheffing van het Vlaamse Gewest betreft (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 790/1*). Conform artikel 55, 4 van het Reglement werd het ontwerp van decreet als basis voor de artikelsgewijze bespreking genomen.

Door de aanneming van het ontwerp van decreet met 11 stemmen bij 3 onthoudingen, wordt het in samenhang behandeld voorstel van decreet, conform artikel 55, van het Reglement, als verworpen beschouwd.

Naar aanleiding van het ontwerp van decreet werd een gedachtewisseling gehouden met de Sociaal-economische Raad van Vlaanderen, de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Het verslag hiervan is opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/2*.

I. INLEIDENDE TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER PAUL VAN GREMBERGEN, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGHENEDEN, AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID

1. Inleiding

De minister stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet van cruciaal belang is voor de financiën van de Vlaamse gemeenten, in de eerste plaats omwille van het jaarlijks te verdelen bedrag van meer dan 1,5 miljard euro (62 miljard frank). Het oordeelkundig verdelen van dat bedrag over 308 Vlaamse gemeenten is een delicate oefening. Ideale en onbetwistbare verdelingsmaatstaven bestaan niet. Elke gemeente zal in de eerste plaats

kijken naar het eigen aandeel dat kan worden bekomen.

De minister verklaart tijdens de voorbereiding van het ontwerp van veel gemeenten reacties en suggesties te hebben gekregen. Daarbij werd telkens de specifieke situatie van de eigen gemeente onder de aandacht gebracht. Met de toegenomen druk op de gemeentelijke financiën wordt het debat nog sterker gevoerd. Het is de opdracht van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement om de individuele benadering te overstijgen en een beslissing te nemen vanuit de zorg voor het algemeen belang en op basis van een duidelijke beleidslijn.

De Vlaamse regering is bevoegd voor de algemene financiering van de gemeenten via het Gemeentefonds. Dat houdt niet in dat zij moet zorgen voor gezonde financiën in elk van de gemeenten afzonderlijk. Dat is de verantwoordelijkheid van de gemeenten zelf. Het is de kern zelf van hun autonomie om, in de eerste plaats via de eigen fiscaliteit, de nodige middelen te verwerven voor hun beleid.

Niettemin heeft de Vlaamse overheid een belangrijke sturende taak op het vlak van de lokale financiën. Elke gemeente moet kunnen beschikken over voldoende mogelijkheden om haar taken efficiënt te kunnen opnemen. De Vlaamse regering hecht veel belang aan de gemeenten als basiscellen van de democratie. Zij doet daarom inspanningen om via het Gemeentefonds bij te dragen tot een goed lokaal bestuur.

Het Gemeentefonds moet in de eerste plaats zorgen voor een herverdeling van middelen in functie van de draagkracht van de gemeenten en van de socio-economische omstandigheden waarin zij hun lokaal beleid moeten uitbouwen; centrumfunctie en landelijkheid van vooral de kleinere gemeenten zijn daarvan de belangrijkste uitingen.

Het voorliggend ontwerp beoogt een grondige hervorming van het Vlaams Gemeentefonds, in overeenstemming met het regeerakkoord van juli 1999. Daarin werd gesteld dat met volgende elementen moest worden rekening gehouden: meer aandacht voor het eigen belastingvermogen van de gemeenten en dus voor de fiscale solidariteit tussen de gemeenten; valorisering van de centrumfuncties; de bestuurskracht van de kleinere gemeenten; de zorg voor de open ruimten en de landelijkheid; een mogelijke integratie van andere fondsen zoals het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds in het Gemeentefonds

Bij het uittekenen van het nieuwe Gemeentefonds diende ook rekening te worden gehouden met een vraag naar bijkomende middelen die nodig zijn om tegemoet te komen aan het toenemend aantal taken die gemeentebesturen op zich nemen, zowel door maatschappelijke ontwikkelingen als door opdrachten opgelegd door andere overheden.

Meer middelen en een sterkere herverdeling daarvan vormen dan ook de kern van dit ontwerp van decreet. Tegelijkertijd wil de Vlaamse regering met deze hervorming ook andere doelstellingen uit het regeerakkoord realiseren, met name een vereenvoudiging van de regelgeving en de procedures en het responsabiliseren van de gemeenten op basis van het principe van de subsidiariteit.

2. De dotatie van het Gemeentefonds : meer middelen en een gewaarborgde groei

2.1. Bundeling van middelen via de integratie van het Investeringsfonds en van het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds in de dotatie van het Gemeentefonds

In het ontwerpdecreet wordt voorgesteld de verschillende fondsen ter financiering van de gemeenten zoveel mogelijk in het Vlaams Gemeentefonds samen te voegen.

Eind 2002 loopt de huidige periode af van de convenanten die de gemeenten en de OCMW's met de Vlaamse regering hebben afgesloten in het kader van het Sociaal Impulsfonds. Het is daarom noodzakelijk om via dit decreet snel, en in ieder geval voor de gemeenten met de opmaak van hun begroting 2003 starten, volstrekte duidelijkheid te scheppen, niet alleen over de aandelen uit het Gemeentefonds, maar evenzeer over de toekomst van het Sociaal Impulsfonds.

De minister merkt op dat het Sociaal Impulsfonds zonder twijfel een aantal winstpunten heeft opgeleverd. Er is ruimere aandacht ontstaan voor het probleem van de bestrijding van de kansarmoede en de zorg voor het leef- en omgevingsklimaat in alle gemeenten. Het Sociaal Impulsfonds heeft ook geleid tot meer samenspraak tussen de gemeenten en de OCMW's. Dat zijn belangrijke verworvenheden.

Maar tegelijkertijd heeft men vastgesteld dat in een groot deel van de gemeenten via het Sociaal Impulsfonds nieuw beleid op de sporen werd gezet zonder dat de financiële middelen op evenredige wijze zijn toegenomen. Het zogenaamde waarborg-

gedeelte wordt daardoor meer en meer gebruikt voor het opzetten van beleid dat in het regulier beleid is verankerd geraakt. Het is niet houdbaar om telkens op nieuwe beleidsimpulsen aan te sturen en tegelijk de waardevolle initiatieven in de reguliere werking te blijven onderhouden.

De Vlaamse regering stelt dan ook voor om voor alle 308 steden en gemeenten het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds bij het Gemeentefonds te voegen. Het gaat om een bedrag van 96,8 miljoen euro. De lokale besturen zullen zelf in volle autonomie kunnen beslissen over de besteding op basis van de eigen beleidskeuzes.

De minister is er zich van bewust dat bij een aantal organisaties enige onrust heerst over de vraag of, na het wegvallen van de specifieke SIF-subsidiëring, hun gemeente of OCMW de opgezette initiatieven nog wel zal bestendigen. De Vlaamse regering wenst de verantwoordelijkheid daarvoor te leggen bij de lokale besturen zelf. Elk van de gemeenten behoudt haar middelen, ook na de integratie in het Gemeentefonds, en kan autonoom oordelen over de waarde van de genomen initiatieven om deze verder te zetten of het beleid bij te sturen.

Wat de zogenaamde SIF-plusmiddelen betreft, heeft de Vlaamse regering, overeenkomstig het regeerakkoord, een voorontwerp van decreet aangenomen ten einde ze te richten op de versterking van het stedenbeleid. Deze middelen worden toegekend aan de beide grote steden Antwerpen en Gent, de elf centrumsteden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie te Brussel. Dit voorontwerp van decreet inzake het Stedenfonds is thans voor advies voorgelegd aan de Hoge Raad voor Binnelands Bestuur en aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Vervolgens wordt het voorgelegd aan de Raad van State, zodat het na het zomerreces in het Vlaams Parlement kan worden besproken.

Naast het Sociaal Impulsfonds wordt ook het Investeringsfonds in het nieuwe Gemeentefonds geïntegreerd. Bij het ontstaan in 1991 was dit fonds bedoeld om de wildgroei aan subsidiestromen ongedaan te maken. De nood aan specifieke subsidiëring, ook voor investeringen, is echter gebleven. Vermits het Investeringsfonds zowel voor gewest- als gemeenschapsmateries kan worden gebruikt en het trekkingrecht maar een beperkt aandeel van het gemeentelijk investeringsbudget uitmaakt (13 à 14%), leek het aangewezen deze middelen ook in het Gemeentefonds op te nemen. Daardoor zullen de gemeenten autonoom kunnen beslissen om

deze middelen te gebruiken voor hun lopende begroting dan wel voor investeringen via een overboeking naar de buitengewone dienst. Ongeveer 131,5 miljoen euro wordt door deze integratie bij het Gemeentefonds gevoegd.

2.2. Een hogere dotatie, verankerd in het decreet zelf

De minister verklaart dat de Vlaamse regering zich bewust is van de moeilijke financiële toestand van de Vlaamse gemeenten. De gemeenten staan voor bijzonder belangrijke uitdagingen met telkens grote gevolgen voor hun financiën : de vrijmaking van de energiemarkten, de fiscale hervorming op het federale niveau, de hervorming van de politie. Deze aspecten kwamen nagenoeg onafgebroken aan bod in de verschillende zittingen van deze commissie. De Vlaamse regering deelt de bezorgdheid van de gemeenten.

Het Vlaams Gemeentefonds kan niet de oplossing zijn voor al deze problemen. De minister denkt daarbij in de eerste plaats aan de politiehervorming. Beslissingen genomen op het federale niveau, moeten op dat niveau een antwoord krijgen. De minister herinnert eraan dat hij, in samenspraak met de commissie, steeds heeft gesteld dat eventuele bijkomende uitgaven geen voorwendsel kunnen zijn voor nieuwe financiële inspanningen vanwege de Vlaamse overheid. De financiële neutraliteit van de politiehervorming valt onder de verantwoordelijkheid van de federale overheid. Als er beleidsmaatregelen worden genomen in de verschillende beleidssectoren moeten ook daar de gevolgen voor de lokale besturen worden ingeschat.

Toch wil de Vlaamse regering met het voorgestelde ontwerp van decreet sterk investeren in de gemeenten door, via een aanzienlijke verhoging van de dotatie, de bestuurskracht van de gemeenten te versterken. De startdotatie is in artikel 3, § 3 uitdrukkelijk opgenomen : 1.542.979.000 euro. De Vlaamse regering doet daarmee een grote inspanning.

Bij het aantreden van de regering in 1999 bedroeg de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds nog 1.082.368.000 euro. In de begroting 2002 is een bedrag van 1.219.722.000 euro ingeschreven. Dat is een groei met meer dan 137 miljoen euro of 12,69 % voor de drie eerste jaren van deze legislatuur.

De startdotatie voor 2003 is gebaseerd op de som van het Gemeentefonds 2002, het Investerings-

fonds 2002 en het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds 2002. Die som wordt verhoogd met 4,5%. Met die extra middelen wenst de Vlaamse regering een inhaaloperatie door te voeren.

Als men de evolutie van de drie fondsen bekijkt kan men vaststellen dat de drie fondsen tussen 1999 en 2003 zullen zijn toegenomen met ongeveer 20%.

2.3. Vereenvoudiging van regelgeving en procedures

Voor de gemeenten betekent de bundeling van de fondsen een grote vereenvoudiging van de regelgeving en procedures. Via het Gemeentefonds ontvangen zij hun aandeel automatisch, zonder dat zij gelijk welke aanvraag moeten indienen. Zij kunnen de middelen ook autonoom gebruiken, zowel voor hun lopende begroting als voor investeringen, zonder daarvoor enige verantwoording te moeten afleggen.

Dat is belangrijk met betrekking tot de subsidiariteit en de responsabilisering van de gemeenten. Met meer dan anderhalf miljard euro is het Vlaams Gemeentefonds een krachtig instrument voor het versterken van de lokale bestuurskracht. Voor de gemeenten is deze hervorming een belangrijk signaal dat de Vlaamse regering hun de "ruimte" wil bieden om zelfstandig hun beleid gestalte te geven. De regering kent de middelen toe volgens bij decreet vastgestelde criteria, maar in tegenstelling tot hetgeen het geval is voor specifieke, doelgerichte financiering beslissen de lokale besturen vrij over de besteding van deze middelen.

Vooraf voor het Sociaal Impulsfonds is dat een fundamentele vereenvoudiging. De omvang van de procedures voor het bekomen van de middelen is groot, althans in verhouding tot het waarborggedeelte. Maar ook voor het Investeringsfonds is de toekenning en uitkering van de trekkingsrechten momenteel onderworpen aan een welomschreven procedure, die door de lokale besturen als bureaucratisch wordt ervaren.

Door het samenbrengen van de verschillende fondsen in één financieringsfonds ontstaat voor de gemeenten veel meer autonome beleidsruimte om een beleid te voeren waarvoor zij de volle verantwoordelijkheid kunnen nemen.

2.4. *Het evolutieritme en de doorstorting van het Gemeentefonds*

Het is bijzonder belangrijk voor de financieringsplanning van de gemeenten om zekerheid te hebben over de jaarlijkse evolutie van het bedrag van het Gemeentefonds. Zij moeten hun begrotings-evenwicht handhaven, ook in een meerjarig perspectief. Dat is een wettelijke verplichting.

De Vlaamse regering wil ervoor zorgen dat het Gemeentefonds ook het ritme van de evolutie van de welvaart volgt. In het decreet zelf is daarom bepaald dat de dotatie, ingeschreven in de Vlaamse begroting, jaarlijks wordt aangepast op basis van de inflatie, verhoogd met de geraamde reële groei van het bruto nationaal inkomen van het betrokken begrotingsjaar. Dat groeipad loopt parallel met de evolutie van de middelen van de Vlaamse overheid, opgenomen in het definitief stelsel van de financieringswet.

De aandelen zullen aan de gemeenten worden uitgekeerd in vier kwartaalvoorschotten en een definitieve afrekening volgt na afloop van het jaar. Daarmee wordt de huidige werkwijze behouden. De gemeenten kennen op voorhand de bedragen en de data waarop zij de middelen uit het Gemeentefonds ontvangen. Dat is belangrijk voor hun thesauriebeleid en de werkwijze kadert eveneens in goede bestuursrelaties.

3. De verdelingsregeling

3.1. *Doelstelling : herverdeling in functie van fiscaal vermogen en basisfinanciering*

De verdeling van middelen over 308 gemeenten is een heikele opdracht die altijd tot betwisting aanleiding zal geven. Samen met een toename van het bedrag zal ook de discussie over de verdeling toenemen.

Bij het uittekenen van de verdelingsregeling geeft de Vlaamse regering uitvoering aan de principes, zoals uitdrukkelijk opgenomen in het regeerakkoord.

Voor elk van de gemeenten is een basisfinanciering gewaarborgd, rekening houdend met hun belangrijke bijdrage tot het algemeen overheidsbeleid. Toch is de verdeling in de eerste plaats gericht op een herverdeling van middelen, die worden bekomen via de heffing van belastingen van alle bur-

gers. Gemeenten die ten gevolge van een beperkter fiscaal vermogen in verhouding tot andere gemeenten over minder mogelijkheden beschikken om via eigen belastingen zelf voldoende middelen te verwerven, ontvangen een groter aandeel uit het Vlaams Gemeentefonds.

De eigen fiscale draagkracht van de gemeenten verschilt sterk. Bij de heffing van gelijke aanslagvoeten inzake de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing verschillen de opbrengsten per inwoner aanzienlijk. Dat is het gevolg van factoren die voor een belangrijk deel vreemd zijn aan het eigen beleid, zoals onder andere het inkomensniveau van de inwoners, de waarde van de kadastrale inkomens, de aanwezigheid van industriële vestigingen, de centrumfunctie en de stedelijke of landelijke context. Deze externe factoren bepalen ook in aanzienlijke mate het uitgavenpatroon van de gemeenten. Er is bijgevolg een duidelijke ongelijkheid van kansen.

Herverdeling van middelen is een kerntaak van de overheid. Het kan niet dat de burger ten gevolge van een verschil in draagkracht en socio-economische omgeving van zijn bestuur voor een gelijkwaardig dienstverleningspakket sterk uiteenlopend fiscaal aangesproken wordt in functie van de gemeente waar hij woont.

Het fiscaal vermogen of onvermogen wordt daarom een van de hoofdcriteria bij de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Hoe meer middelen de gemeente per inwoner kan ontvangen op basis van de personenbelasting of het kadastraal inkomen, hoe lager het aandeel uit het Gemeentefonds zal bedragen. Dat criterium is van groot belang voor de financieel minder bestuurskrachtige gemeenten, waaronder vaak de kleine, landelijke gemeenten.

Daarnaast werden in het Gemeentefonds criteria opgenomen, rekening houdend met de uitgangspunten van het regeerakkoord :

"De grote steden, de centrum- en provinciale steden genieten een bijzondere financiering. Daarmee wil de Vlaamse regering op een bepalende wijze hun centrumfunctie waarderen. Deze gemeenten hebben, juist omwille van hun centrumfunctie, belangrijke specifieke opdrachten die ook tot aanzienlijke bijkomende uitgaven aanleiding geven. Ook de kustgemeenten genieten van een bijzondere financiering. Deze wordt verantwoord door hun toeristische activiteit en infrastructuur".

Het schrappen van de bijzondere ondersteuning zou de financiële situatie in de betrokken steden en gemeenten grondig ontwrichten. Die bijzondere financiering gebeurt op basis van het aantal inwoners. Daarnaast wordt de centrumfunctie van alle gemeenten in aanmerking genomen via de activiteitsgraad en het aantal leerlingen en studenten. De vrijwaring van de open ruimten en de landelijkheid van de gemeenten wordt gehonoreerd. Hier gelden criteria zoals de oppervlakte aan bossen, parken, woeste gronden, akkerlanden, recreatiegebieden, boomgaarden. Tot slot zijn er sociale maatstaven, overgenomen op basis van relevante criteria uit het Sociaal Impulsfonds.

3.2. Basisfinanciering voor de OCMW's

De gemeenten zijn er mee verantwoordelijk voor dat de OCMW's over de nodige middelen beschikken voor het uitvoeren van hun opdrachten. Het overleg tussen beide besturen is dank zij het Sociaal Impulsfonds verbeterd. Met het ontwerpdecreet op het Gemeentefonds wil de Vlaamse regering die samenspraak verder bevorderen. Het decreet voorziet daarom in een basisfinanciering voor de OCMW's.

Ook op dit punt wil de Vlaamse regering de eigen verantwoordelijkheid van de lokale bestuurders ernstig nemen. Gemeenteraad en OCMW-raad kunnen zelf beslissen welk percentage van het Gemeentefonds rechtstreeks aan het OCMW wordt gestort. Als zo'n beslissing niet wordt meegedeeld zal automatisch acht percent van het gemeentelijk aandeel rechtstreeks aan het OCMW worden gestort. Dit is het gemiddeld percentage dat aan de OCMW's wordt toegekend via de waarborg van het Sociaal Impulsfonds ten opzichte van het totaal bedrag van het nieuwe Gemeentefonds.

3.3. Minimale eigen fiscale inspanning van alle gemeenten

Een van de gevoelige punten uit het ontwerpdecreet is het invoeren van de maatregel dat de gemeenten slechts hun volledig berekend aandeel uit het Gemeentefonds zullen bekomen op voorwaarde dat zij zelf een minimale fiscale inspanning vragen van hun burgers op het vlak van de personenbelasting en de onroerende voorheffing.

De jongste jaren is het gewicht van de fiscaliteit in het totaal van de ontvangsten van de gemeenten

aanzienlijk gegroeid. Die druk neemt vandaag nog toe. Maar men stelt vast dat tegelijk met die verhoging van de lokale belastingen ook systematisch de onderlinge ongelijkheid tussen de gemeenten op het vlak van de aanslagvoeten toeneemt. Dat betekent dat het verschil in belastinginspanning die van de Vlaamse burger wordt gevraagd, afhankelijk is van de gemeente waar hij zich vestigt. Zo ontstaat een werkelijke ongelijkheid in fiscale behandeling van de burgers op grond van hun woonplaats.

De minister spreekt in dit kader van de "verluxe-burgering" van een aantal gemeenten. Een erg groot verschil in aanslagvoeten heeft als neveneffect dat van een aantal gemeenten een duidelijke fiscale aantrekkingskracht uitgaat, in die mate zelfs dat burgers zich mede daarom in deze gemeenten vestigen. Dat vergroot de financiële problematiek van andere gemeenten die over onvoldoende fiscale draagkracht beschikken.

De Vlaamse regering is van oordeel dat elkeen op een evenwichtige wijze en in een redelijke mate moet bijdragen tot de financiering van het lokale beleid. De gemeenten moeten een minimale fiscale inspanning aan hun burgers vragen.

In het decreet worden daarom drempelwaarden bepaald van 5% aanvullende personenbelasting en 700 opcentiemen op de onroerende voorheffing. Voor elk procent onder de drempelwaarde wordt het aandeel met 5% verminderd. Voor de onroerende voorheffing gebeurt een gelijkaardige vermindering. De maatregel wordt slechts gradueel ingevoerd. Hij gaat pas in vanaf 2004 en wordt voor 100% toegepast in 2006. Op dit ogenblik komen 13 gemeenten in aanmerking voor de penalisering (6 gemeenten voor een te lage aanvullende personenbelasting, 5 voor een te lage onroerende voorheffing en 2 gemeenten die onder beide drempels vallen).

3.4. Waarborgregeling

De invoering van het decreet is bijzonder belangrijk voor de lokale financiën. Nieuwe verdelingsregels leiden vanzelfsprekend tot verschuivingen in de aandelen van de verschillende gemeenten. In het ontwerp is daarom een voldoende overgangsregeling ingebouwd.

Elke gemeente ontvangt in de nieuwe regeling een gewaarborgd bedrag gelijk aan de som van haar aandeel in het Gemeentefonds 2002, haar trekingsrecht uit het Investeringsfonds 2002, en het

voor 2002 gewaarborgde aandeel uit het Sociaal Impulsfonds. Voor de zogenaamde Sif-plusgemeenten, die niet opgenomen zullen worden in het Stedenfonds, wordt ook het Sif-plusgedeelte gewaarborgd.

Deze waarborgen blijven ook de volgende jaren behouden. De doorgroei in het nieuwe stelsel gebeurt bijgevolg geleidelijk.

4. Besluit

De hervorming van het Gemeentefonds is van cruciale betekenis voor de gemeenten. Door de bijkomende bedragen zullen zij beschikken over meer middelen, gekoppeld aan een belangrijke vereenvoudiging van de regels en procedures ten gevolge van de integratie van het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds.

De invoering van een nieuw verdelingsstelsel betekent echter geen nuloperatie voor elk van de gemeenten afzonderlijk. Een herziening van criteria leidt immers tot verschuivingen tussen de gemeenten onderling. Sommige gemeenten zullen veel meer middelen ontvangen, andere genieten enkel de waarborg.

De proefberekeningen tonen evenwel aan dat de Vlaamse regering de beleidsdoelstellingen realiseert zoals die werden afgesproken in het regeerakkoord. Gemeenten met een verhoudingsgewijs beperkte fiscale draagkracht bekomen duidelijk meer middelen dan de gemeenten met een groter eigen fiscaal vermogen. Dat versterkt ook de bestuurskracht van de kleinere, vooral landelijke gemeenten. Zij genieten een bijkomende ondersteuning op basis van hun bijdrage tot het behoud van de open ruimten. Tot slot gaat belangrijke aandacht naar de waardering van de centrumfunctie van de steden.

Het ontwerp bepaalt dat het decreet van kracht wordt vanaf 2003. Als het decreet voor het zomerreces definitief wordt goedgekeurd, is er voldoende tijd voor correcte informatie naar de lokale besturen op het ogenblik dat zij met de opmaak van hun begroting en meerjarenplanning starten.

II. TOELICHTING VAN DE TECHNISCHE ASPECTEN VAN HET ONTWERP VAN DE DECRET

1. Uiteenzetting door de heer Luc Bral

De heer Luc Bral, kabinetsmedewerker, verstrekt op verzoek van de minister een toelichting van de technische aspecten van het ontwerp van decreet aan de hand van een power point-presentatie.

Inleiding

Bij het zoeken naar maatstaven en criteria voor een nieuw Gemeentefonds heeft men zich logischerwijze geïnspireerd op de afspraken die daarover in het Vlaams regeerakkoord werden gemaakt. Het gaat dus niet om een puur wetenschappelijke oefening. Wel heeft men getracht op basis van de doelstellingen te zoeken naar de meest gepaste maatstaven en criteria. Verder heeft men nagegaan waarom het bestaande Gemeentefonds niet voldoet aan de gestelde doelstellingen. Ten slotte heeft men zich laten bijstaan door academici van de KULeuven en heeft men in het buitenland bestudeerd hoe daar de basisfinanciering van de gemeenten is geregeld.

Uit die buitenlandse vergelijking is gebleken dat men, afhankelijk van de politieke en administratieve cultuur in een land, tot totaal verschillende systemen komt. De Vlaamse situatie is binnen die Europese context en vooral ook vanuit de historiek van het Gemeentefonds, heel specifiek. Men heeft niet geopteerd voor een grondige breuk met het verleden maar wel rekening gehouden met de situatie waarin de Vlaamse steden en gemeenten zich vandaag bevinden.

In het regeerakkoord is onder meer bepaald dat men de centrumfunctie moet versterken, dat men zwaarder het herverdelend effect tussen de arme en rijke gemeenten via de fiscale draagkracht in beeld moet brengen en dat men de open ruimte moet waarderen. Bovendien moet er een administratieve vereenvoudiging komen. Die krijgt gestalte door de integratie van de verschillende fondsen.

Maatstaven

Om de doelstellingen uit het regeerakkoord een vertaling te geven, moest men op zoek gaan naar maatstaven. Dat was een moeilijke oefening. Er werd door sommigen opgemerkt dat de hervor-

ming van het Gemeentefonds een meer wetenschappelijke grondslag had moeten krijgen. De heer Bral kan die opmerking bijtreden maar vraagt zich anderzijds af of men dan de vooropgestelde doelen wel had kunnen waarmaken.

Er werd een eerlijke poging gedaan om, op basis van de doelstellingen, zoveel mogelijk indicatoren, cijfergegevens en criteria te verzamelen. Er werd daarvoor een beroep gedaan op gegevens van de administratie Planning en Statistiek en op criteria van Dexia en de SERV. Er werd daarbij vastgesteld dat Vlaanderen kampt met een statistisch deficit, waardoor de mogelijkheden om via indicatoren aan de maatstaven een goed gewicht te geven, zeer beperkt zijn.

Indicatoren moeten op de eerste plaats beschikbaar zijn om ze te kunnen gebruiken. Ze moeten op een regelmatige basis vrijgegeven en geactualiseerd kunnen worden. Gegevens uit bevolkingstellingen, die slechts om de 10 jaar worden gehouden, worden daarom uitgesloten. Het gevolg is dat men sommige sociale criteria heeft moeten laten vallen omdat die slechts om de 10 jaar beschikbaar zijn.

De gehanteerde gegevens moeten ook bruikbaar zijn. Men kan bijvoorbeeld de onroerende voorheffing als voorwerp van weging nemen, maar als men dan vaststelt dat er veel bezwaarschriften zijn moet men overstappen op een ander meetinstrument.

De gegevens moeten voorts uit een objectieve, neutrale bron komen. Men mag zich dus niet baseren op gegevens die de gemeenten zelf moeten doorgeven. Het aantal kilometer wegen op het grondgebied dat gemeenten vroeger zelf moesten opgeven, is daarvan een voorbeeld.

Verder moeten dubbeltellingen vermeden worden en moeten de criteria van toepassing zijn op een grote groep van gemeenten. Tijdens de voorbereiding van het ontwerp van decreet werden tal van suggesties ontvangen van gemeenten die vroegen om met hun particuliere situatie rekening te houden bij de hervorming van het Gemeentefonds. Men heeft echter algemene criteria nodig die op zoveel mogelijk gemeenten van toepassing zijn.

Ten slotte moet men opletten dat de gehanteerde criteria elkaar niet neutraliseren. Als men enerzijds de open ruimte en dus de landelijke gemeenten wil ondersteunen, en anderzijds ook de centrumfunctie wil waarderen, moeten voor beide groepen gemeenten criteria worden uitgewerkt. Logischerwijze neutraliseren die elkaar voor een stuk.

Problematiek van de centrumfunctie

Het meten van de centrumfunctie in Vlaanderen is een immens moeilijke opdracht gebleken. Er werden hiervoor tal van criteria uitgetest maar vaak gaven ze niet het gewenste resultaat. Als men op basis van louter objectieve criteria de centrumfunctie wil versterken, komt men in de problemen. Dat blijkt overigens geen specifiek Vlaams gegeven te zijn ; ook in het buitenland is men verplicht om over te stappen naar een soort voorafname of bijzondere financiering om de centrumfunctie te waarderen. Op zich is dat spijtig want het geeft aan dat de gehanteerde criteria niet voor 100% werken. Als men de verdeling louter zou doen op basis van de criteria, en dus zonder de bijzondere financiering, dan is het duidelijk dat er voor Antwerpen, Gent en de centrumsteden een complete breuk met de situatie van vandaag zou ontstaan.

Vandaar dat men voor een bijsturing heeft moeten zorgen. De heer Bral erkent dat dit precies de zwakte uitmaakt van het voorgestelde systeem, zeker als men ziet dat 41% van de middelen naar de bijzondere financiering gaat. De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur suggereerde om met clusters te werken. Van die clusters is uiteindelijk enkel gebruik gemaakt bij de bijzondere financiering, omdat de weerhouden criteria voor de centrumfunctie geen voldoening gaven. Als men de clustering op het hele systeem zou hebben toegepast, zou zich de vraag stellen welke gemeenten men moet clusteren en op basis van welke criteria. De Hoge Raad verwijst bijvoorbeeld naar de Dexia-indeling in 12 groepen van gemeenten. Men moet echter ook een verdeling kunnen maken tussen die groepen onderling en tussen de steden en gemeenten van één groep of cluster. Dat is precies de grote moeilijkheid.

Bijzondere financiering voor de kustgemeenten

Men kan zich de vraag stellen waarom men de kustgemeenten heeft weerhouden voor de bijzondere financiering. De reden is dat zij momenteel ook genieten van een bijzondere behandeling en men heeft dat aangehouden, omdat die gemeenten anders te veel financieel nadeel zouden hebben gehad. De kustgemeenten moeten dus een groot gedeelte via de bijzondere financiering krijgen, want de overige criteria zijn te beperkt om de kustfunctie te waarderen.

De overige criteria gelden voor alle gemeenten en worden dus voor iedereen op dezelfde manier toegepast. Het relatieve gewicht van iedere gemeente wordt daarbij gewogen en gehonoreerd.

Centrumfunctie

Bij het zoeken naar bruikbare criteria voor de centrumfunctie, heeft men er uiteindelijk slechts twee over gehouden. Het gaat om de actieve bevolking tewerkgesteld in de gemeente en het aantal leerlingen in het secundair en hoger onderwijs. De stad Leuven bijvoorbeeld krijgt via dit criterium een groot aandeel uit het Gemeentefonds. Aan de centrumfunctie in het algemeen werd 8% toegewezen.

Fiscale draagkracht

De heer Bral verwijst naar de gedachtewisseling van 15 mei 2002 met de VVSG over het ontwerp van decreet. Hij kan de opmerking bijtreden over de mate waarin men de aanvullende personenbelasting en het kadastraal inkomen moet laten doorwegen. Bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet werd hieraan ook aandacht besteed. Als men het KI evenveel zou laten wegen als de personenbelasting, dan heeft dat als effect dat men de centrumfunctie – zeker van de grote steden – op een andere manier moet rechtekken. Een andere afweging tijdens de voorbereiding was ook dat de personenbelasting een meer objectief en duidelijker gegeven vormt dan de onroerende voorheffing.

Open ruimten

Als criterium werden hiervoor de kadastrale oppervlaktes gehanteerd van alle mogelijke open ruimtes die zich in een gemeente kunnen voordoen. In het voorontwerp werd nog een onderscheid gemaakt tussen enerzijds bossen, woeste gronden, parken, enzovoort en anderzijds akkerland, grasland, boomgaarden, en dergelijke. Uiteindelijk heeft men het onderscheid niet behouden en werd het wegingspercentage nog lichtjes opgetrokken.

Er zijn ook simulaties gemaakt van de kadastrale oppervlaktes om de centrumfunctie te waarderen, maar dat werkte helemaal niet. Het werkt enkel in het voordeel van de stedelijke randgemeenten en de landelijke gemeenten.

Sociale criteria

De sociale criteria werden grotendeels overgenomen uit het Sociaal Impulsfonds. Met name die criteria werden gekozen die het meest de sociale achterstelling in een gemeente of stad in beeld brengen. Sommige criteria werden overwogen maar zijn niet weerhouden. Dat is onder meer het geval voor de migranten, de kinderen van alleenstaande ouders, de bijzondere jeugdbijstand en de woningen

met klein comfort. Het laatste criterium heeft men niet gebruikt omdat men daarvoor slechts om de tien jaar over recente gegevens beschikt via het Nationaal Instituut voor de Statistiek. De bijzondere jeugdbijstand is steeds een moeilijk te gebruiken criterium geweest. De cijfers daarover van de administratie zijn alleszins moeilijk hanteerbaar. De kinderen van alleenstaande ouders en de migranten werden evenmin als criterium weerhouden, niet omdat men dat niet belangrijk vindt, maar wel omdat men andere, meer bruikbare sociale criteria heeft overgehouden. Het is niet omdat men kind is van een alleenstaande ouder dat men kansarm is. De kans is misschien wel groter, maar er is geen causaal verband. Daarom neemt men beter de kansarme gezinnen als criterium of het aantal laaggeschoolde werklozen.

Een criterium dat eveneens werd weerhouden is dat van de sociale huurappartementen. Men heeft er voor gekozen om niet alle sociale woningen te weerhouden omdat men een verschil wilde maken tussen een stedelijke en een plattelandscontext. Het opnemen van alle sociale huurwoningen zou enkel nivellerend werken en bijgevolg overbodig zijn.

Nieuwe verdeelsleutel

De gehanteerde maatstaven en criteria, en hun onderlinge weging, hebben aanleiding gegeven tot een nieuwe verdeelsleutel. Men stelt vast dat, los van de basisfinanciering, de fiscaliteit doorslaggevend is voor de verdeling van meer dan de helft van de middelen (51%). De sociale criteria staan in voor ongeveer een kwart van de verdeling (25,3%). Op die manier heeft men de basisfinanciering voor het OCMW willen opvangen. De centrumfunctie vertegenwoordigt 13,5% en de open ruimte 10,1%.

Het effect per criterium

Er werd onderzocht in welke mate de vooropgestelde criteria effectief werken in functie van de doelstellingen. Daarvoor werd enerzijds uitgegaan van wat de huidige opbrengst is uit het Gemeentefonds voor iedere gemeente. Vervolgens werd nagegaan wat de opbrengst voor die gemeenten zou zijn voor een bepaald criterium, in de veronderstelling dat men het gehele Gemeentefonds zou verdelen op basis van dat specifieke criterium. Op die manier kan men duidelijk vaststellen of een bepaald criterium effectief werkt.

Als men kijkt naar de actieve bevolking tewerkgesteld in de gemeente (criterium voor de centrumfunctie), stelt men vast dat naargelang het inwonersaantal stijgt men iets meer opbrengst krijgt per

inwoner. Volledig zuiver is het resultaat niet, want er zijn enkele serieuze uitschieters. De gemeenten waarvoor dit criterium het minst opbrengt zijn Mesen, Wezembeek-Oppem, Galmaarden, Bredene en Zemst. De gemeenten waarvoor dit criterium het voordeligst is zijn Turnhout, Hasselt, Wijnegem, Machelen en Zaventem.

Als men kijkt naar het aantal leerlingen, springt vooral Leuven in het oog, maar ook Gent en Hasselt die eveneens een groot onderwijsaanbod hebben. In vergelijking met de actieve bevolking in de gemeente is het zo dat het criterium van het aantal leerlingen nog beter de centrumfunctie weergeeft.

De vraag is nu wat het criterium centrumfunctie reëel opbrengt per inwoner in het nieuwe Gemeentefonds. Men stelt vast dat de stad Gent uit dit criterium het meeste geld haalt, namelijk ongeveer 2.000 frank per inwoner. Daarna volgen de 11 centrumsteden. Antwerpen haalt uit de centrumfunctie relatief minder middelen. Logischerwijze haalt het buitengebied uit dit criterium het minste middelen.

De personenbelasting als parameter voor de financiële draagkracht van een gemeente werkt omgekeerd. Hoe meer mogelijkheden een gemeente heeft om via de personenbelasting middelen te generen, hoe minder aanspraak die kan maken op middelen op basis van dit criterium. Uit de simulaties blijkt dat de gemeente Mesen het minst mogelijkheden heeft om uit de personenbelasting inkomsten te generen. Het zijn in het algemeen de kleine landelijke gemeenten, in het bijzonder uit de Westhoek, die uit dit criterium het meeste middelen kunnen putten.

Men kan erover discussiëren of men de onroerende voorheffing dan wel het kadastraal inkomen moet hanteren als parameter voor de financiële draagkracht. Er werd een vergelijkende studie gemaakt om het effect te zien van een overstap van de onroerende voorheffing naar het kadastraal inkomen. Uit de berekeningen blijkt dat die beide aanleiding geven tot ongeveer hetzelfde resultaat. Tevens blijkt dat de kleinere gemeenten uit dit criterium het meeste middelen halen. De rijkere gemeenten die potentieel het meeste middelen kunnen halen uit de fiscaliteit, putten het minste middelen uit dit criterium. In die zin werkt dit criterium zeer goed.

Als men het globale plaatje bekijkt van de fiscale draagkracht (personenbelasting én kadastraal inkomen) stelt men vast dat dit criterium gunstig is voor het kleinstedelijke gebied en het buitenge-

bied. Daarentegen is het een minder gunstig criterium voor de rand van de steden Brussel, Gent en Antwerpen. Het feit dat het criterium van de financiële draagkracht vrij zwaar doorweegt in de uiteindelijke verdeling, verklaart overigens voor een groot stuk de rechte trekkingen die men heeft moeten doen en de zware waarborgen die men voor een aantal gemeenten – zeker in de rand – heeft moeten inbouwen

Als men louter het criterium open ruimten beschouwt, ziet men duidelijk dat dit voordelig is voor de gemeenten met weinig inwoners en grote oppervlakten. Dat was uiteraard ook de bedoeling. Het buitengebied en het kleinstedelijk gebied halen hieruit de grootste winst. De grote steden en de randgemeenten halen hieruit het minste opbrengst.

De sociale criteria zijn zeer verscheiden. Afhankelijk van het criterium dat men bekijkt, krijgt men een verschillend beeld. Het aantal WIGW bijvoorbeeld is een criterium dat speelt in alle gemeenten en waar relatief gesproken de kleinste gemeenten het meest uithalen. Bij de bestaansminimumtrekkers of leefloners heeft de stedelijkheid en centrumfunctie wel een duidelijk effect. Bij de werklozen met lage scholingsgraad ziet men dat die ook aanwezig zijn in kleine landelijke gemeenten, maar niet in dezelfde mate als in de steden. De kansarme gezinnen zijn eerder verspreid over alle gemeenten. Dat betekent dat nogal wat kleine gemeenten op die basis middelen kunnen krijgen. Via het aantal sociale huurappartementen komt vooral het stedelijke aspect tot uiting. Dit criterium is het gunstigst voor Boom.

Als men het effect van alle sociale criteria samen bekijkt, dan ziet men dat dit vooral voordelig is voor Antwerpen, Gent en de centrumsteden. Dat was ook de beoogde doelstelling.

Fiscale correcties

De heer Bral wijst er op dat voor het jaar 2003 de penaliserende van gemeenten die geen minimale fiscale inspanning leveren, nog niet speelt. Dat zal pas het geval zijn vanaf het jaar 2004, namelijk voor een derde ; in 2005 gaat het om twee derde en vanaf 2006 wordt de 'korting' op het aandeel in het Gemeentefonds voor gemeenten met een lage fiscaliteit volledig doorgevoerd.

Aanvankelijk was er sprake van ruim 20 gemeenten waar de penaliserende op van toepassing zou zijn ; nu gaat het nog om 13 gemeenten. Die evolutie staat los van het systeem maar heeft te maken

met de stijging van de fiscaliteit in verschillende gemeenten. Het is dus mogelijk dat tegen 2004 nog enkele van die 13 gemeenten uit deze categorie zullen wegvallen.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

De heer *Marcel Logist* vindt het positief dat de open ruimte als criterium werd weerhouden. Landelijke gemeenten die inspanningen doen om de open ruimte te vrijwaren moeten daarvoor beloond worden. Het wegingspercentage van 6% valt echter wat laag uit.

De heer *Luk Bral* stelt dat landelijke gemeenten met ongeveer 10.000 inwoners er relatief het meest op vooruitgaan in het nieuwe systeem. Dat hebben ze in eerste instantie te danken aan het criterium open ruimte. Op de tweede plaats heeft het criterium fiscaliteit in het voordeel van die gemeenten gespeeld. Men moet uiteindelijk het globale resultaat in ogenschouw nemen en zich niet fixeren op één enkel criterium. Het was de bedoeling om de landelijke gemeenten meer middelen te geven en met de nieuwe criteria zullen ze die ook krijgen.

De heer *Jo Vermeulen* verwijst naar de suggestie van de heer *Jan Leroy* van de VVSG om een andere wegging te doen van de fiscale criteria (aanvullende personenbelasting en onroerende voorheffing). Wat zou het effect zijn indien die verhouding, die nu 19% bedraagt voor de APB en 11% voor de OV, zou worden gelijkgetrokken of worden omgekeerd? Zou dat als gevolg hebben dat de centrumfunctie wordt gepenaliseerd?

De heer *Luc Bral* stelt dat, indien men binnen hetzelfde systeem zou blijven – dit wil zeggen 30% voor de fiscaliteit met telkens 15% voor APB en OV -, dit tot gevolg zou hebben dat Gent en enkele andere steden zouden terugvallen tot op het waarborgniveau. Het systeem is evenwichtig opgebouwd op basis van een aantal voorafgaande keuzes. Als men dan aan bepaalde criteria gaat sleutelen, moet men het gehele systeem herbekijken.

De heer *Guido Decoster*, directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, merkt op dat er een sterke correlatie bestaat tussen de criteria open ruimte en onroerende voorheffing. Het was de bedoeling om de open ruimte te waarderen en in de landelijke gemeenten zijn de kadastrale inkomens duidelijk lager. Als men de open ruimte op 6% zou houden en het aandeel van het kadastraal inkomen zou optrekken, zou dat tot ge-

volg hebben dat men de centrumfunctie naar beneden haalt en dat men dus de basisfinanciering opnieuw moet optrekken om de steden dezelfde middelen als vandaag te geven. Dat laatste zou absoluut niet wenselijk zijn. Het komt er dus op neer dat men de samenhang tussen de criteria in overweging moet nemen; als men er één criterium uitlicht, kan men totaal andere effecten bekomen. Wat die effecten betreft, is het belangrijk naar het regeerakkoord terug te grijpen. Daarin staat omschreven wat de bedoeling van de regering is. De criteria zijn in functie van die doelstellingen gekozen.

De heer *Mark Van der Poorten* stelt vast dat in vergelijking met vroeger het criterium bevolkingsdichtheid niet is weerhouden. Nochtans correleerde dat met de open ruimte of het kadastraal inkomen.

De heer *Guido Decoster* antwoordt dat men op een bepaald moment moest vaststellen dat de correlatie te groot werd, bijvoorbeeld in correlatie met de open ruimte, en dat het evenwicht dat men wilde bereiken verstoord werd. Men zou het criterium bevolkingsdichtheid kunnen weerhouden, maar dan moeten andere criteria inleveren om het evenwicht in het systeem te vrijwaren.

De heer *Dany Vandebossche* kan gedeeltelijk inkomen in de redenering met betrekking tot de bijzondere financiering omdat men moet rekening houden met het verleden. Via de bijzondere financiering moet men tot een zeker evenwicht komen. De bijzondere financiering voor de kustgemeenten wordt gerechtvaardigd door enerzijds het verleden en anderzijds de druk op die gemeenten via het toerisme. Men zou echter kunnen stellen dat de druk die uitgaat van het tewerkgesteld personeel in een gemeente of het aantal studenten op het grondgebied even groot is als van toeristen op het grondgebied. Waarom worden de criteria personeel en studenten dan niet in de bijzondere financiering opgenomen?

De heer *Luc Bral* antwoordt dat de criteria tewerkgestelden en studenten op alle gemeenten kunnen worden toegepast. Studenten en tewerkgestelden kan men overal tellen. De kustgemeenten echter zitten met een specifieke situatie. Overigens bedraagt de voorafname voor de kustgemeenten maar 1%, wat niet zo veel is. Bovendien halen tal van kustgemeenten minder uit het nieuwe systeem dan uit het bestaande Gemeentefonds. Wat de situatie van Brugge betreft, zou die onder het waarborgniveau vallen indien men die stad als elke andere centrumstad zou behandelen. Het was de be-

doeling om de centrumfunctie te waarderen, zodat het nodig was om voor Brugge een aantal evenwichten in te bouwen.

III. INLEIDENDE TOELICHTING VAN HET VOORSTEL VAN DECREET DOOR DE HEER JOHAN DE ROO

De heer De Roo verklaart dat dit voorstel van decreet bijna een jaar geleden werd ingediend in een context van toenemende uitgaven en te verwachten minderontvangsten voor de gemeenten. Hij is verheugd dat het voorstel samen behandeld kan worden met het ontwerp van decreet, dat op een vrij gunstige beoordeling door de CD&V-fractie kan rekenen.

De spreker staat positief tegenover de geleverde inspanningen van de Vlaamse overheid om de middelen voor de steden en gemeenten op een meer coherente, duidelijke en gewaarborgde wijze toe te kennen. Hij verwelkomt ook de maatregelen om allerlei administratieve en bureaucratische procedures te versoepelen. Een en ander past in het subsidiariteitsbeginsel en in een streven naar een grotere autonomie voor de gemeenten.

Niettemin is het voor de spreker duidelijk dat de steden en gemeenten op financieel en budgettair vlak voor enorme uitdagingen staan. Die zijn van die aard dat de door de regering voorgestelde hervorming van het Gemeentefonds, zelfs met de aangekondigde stijging van de middelen, waarschijnlijk onvoldoende zal zijn om aan de toenemende behoeften tegemoet te komen.

Ter illustratie verwijst de heer De Roo naar de gevolgen van de liberalisering van de energiesector. De lokale besturen zullen zware inspanningen moeten leveren om de participatiemiddelen te verwerven die voorgeschreven worden door het elektriciteits- en het gasdecreet. Op een VVSG-studiedag over de gevolgen van die energiedecreten werd berekend dat het dividend van de gemeenten die vennoot zijn in een gemengde intercommunale (75% van de gemeenten) in 2006 nog slechts 35% zou bedragen van dat dividend vandaag.

Daarnaast zullen er substantiële middelen nodig zijn om een antwoord te bieden op tal van andere uitdagingen, zoals op het vlak van het veiligheidsbeleid, de ruimtelijke ordening en het leefmilieu, cultuur, enzovoort. De spreker merkt op dat de Vlaamse overheid voor het uitvoeren van het algemeen beleid in toenemende mate een beroep zal

moeten doen op de lokale besturen. Anders voert men een papieren beleid dat niet wordt omgezet in concrete maatregelen.

Het voorstel van decreet wil een antwoord bieden op de toenemende financiële behoeften van de gemeenten. Het komt erop neer dat de middelen van de onroerende voorheffing die toekomen aan het Vlaams Gewest (met name 2,5%) zouden worden toegevoegd aan het Gemeentefonds. Op die manier zou jaarlijks een bedrag van ongeveer 100 miljoen euro (4 miljard frank) aan het Gemeentefonds worden toegevoegd, te verdelen volgens de door de regering voorgestelde criteria. Het voordeel van die groei van het Gemeentefonds is dat er in de nabije toekomst geen extra maatregelen moeten worden genomen ter herfinanciering van de steden en gemeenten.

De spreker wijst op het hybride karakter van de onroerende voorheffing. Enerzijds is het slechts een voorheffing die gedeeltelijk kan verrekend worden met het bedrag van de uiteindelijk te betalen inkomstenbelasting. Anderzijds is het een definitieve belasting op het bezit van onroerende goederen in de mate dat zij niet of slechts gedeeltelijk kan verrekend worden. Men kan de onroerende voorheffing bestempelen als een gemeentelijke belasting, maar zij komt ook ten goede aan de provincies en aan het Vlaams Gewest.

Het kleinste gedeelte van de onroerende voorheffing gaat momenteel naar het gewest. Dat gedeelte verschilt van het ene gewest ten opzichte van het andere. In Vlaanderen gaat jaarlijks 2,5% van het geïndexeerd kadastraal inkomen naar het gewest. In Brussel en Wallonië is dat slechts 1,25%. Die gewesten ontvangen in verhouding dus minder dan het Vlaams Gewest. Als het geïndexeerd kadastraal inkomen van een woning 1.286 euro bedraagt, dan eist het Vlaams Gewest hiervan 2,5% ofwel 32,15 euro op. In Brussel en Wallonië beloopt dat slechts de helft, dit wil zeggen 16,08 euro. Ook het deel dat aan de provincies toekomt verschilt naargelang de provincie, zoals ook het deel dat aan de gemeenten uiteenloopt naargelang de gemeente.

De spreker merkt nog op dat het Gemeentefonds 20 à 25 jaar geleden een sterkere financieringsbron was van de gemeenten dan vandaag. De gemeenten hebben altijd een belangrijk deel van hun financiële middelen gehaald uit het Gemeentefonds, maar in verhouding zijn die middelen afgenomen, zelfs met de inspanningen die er recent geleverd zijn. In 1981 haalden de gemeenten 27% van hun inkomsten uit het gemeentefonds. In 1990 was dat al

terug gelopen tot 19,7% en in 1998 tot 19,1%. De gemeenten waren dus verplicht om een steeds groter deel van hun inkomsten uit eigen belastingen te halen. Het blijkt inderdaad dat, waar in 1980 het Gemeentefonds en de lokale fiscaliteit ongeveer in dezelfde mate een rol speelden in de financiering van de werking van de gemeenten, dit ondertussen drastisch is gewijzigd. Het Gemeentefonds bedroeg in 2001 nog ongeveer de helft van de lokale fiscaliteit. In 2000 haalden de gemeenten gemiddeld 45 à 50% van hun middelen uit eigen belastingen.

De spreker besluit hieruit dat de reële evolutie van het Gemeentefonds geen gelijke tred heeft gehouden met het stijgende takenpakket van de gemeenten. De basisfinanciering van de gemeenten is daarom aan een ernstige inhaalbeweging toe. Er wordt nu wel een belangrijke inspanning gedaan, maar de spreker is ervan overtuigd dat dit niet zal volstaan om aan de toenemende behoeften te voldoen.

De keuze om de opbrengst van de onroerende voorheffing aan het Gemeentefonds toe te voegen, is niet toevallig. Meer dan welke andere heffing of belasting, heeft de onroerende voorheffing een plaatsgebonden karakter. Het is een belasting die geheven wordt op het kadastraal inkomen uit onroerende goederen, op basis van eigendommen, onafgezien van de plaats waar men woont. Bovendien ligt de onroerende voorheffing, door de opcentiemen die steden en gemeenten erop vestigen, aan de basis van een voor de lokale besturen ontzettend belangrijke inkomstenbron.

De spreker stelt dat men via het voorstel van decreet de gemeenten een verzekerde en gewaarborgde extra inkomstenbron wil verschaffen. De lokale besturen zijn allemaal in min of meerdere mate vragende partij naar meer middelen om hun beleid te kunnen uitvoeren. De spreker beseft dat er rijke en arme gemeenten zijn. In die zin onderschrijft hij ook de nieuwe verdelingscriteria zoals die in het ontwerp van decreet zijn opgenomen.

Ten slotte meent de heer De Roo dat het systeem van subsidiëring van de gemeenten moeten worden herbekeken in het kader van het kerntakendebat. Als men akkoord is dat bepaalde bevoegdheden aan het lokale niveau moeten worden toebedeeld, moet men ook tijdig de daarbij horende middelen overdragen.

IV. ALGEMENE BESPREKING

1. Algemene opmerkingen en appreciatie

De heer *Dirk De Cock* vindt het voorliggende ontwerp van decreet een van de belangrijkste punten voor de realisatie van het Vlaams regeerakkoord. In deze hervorming van de basisfinanciering van gemeenten worden zowel het Gemeentefonds, het Investeringsfonds, als de waarborgmiddelen van het Sociaal Impulsfonds geïntegreerd en herleid tot één fonds. Die integratie zal de gemeenten meer armslag geven en ten goede komen aan de lokale bestuurlijke autonomie. Het zal leiden tot meer plaatselijke verantwoordelijkheid.

Volgens de heer De Cock komt deze hervorming van de financiering van de gemeenten tegemoet aan een aantal noden bij de plaatselijke besturen. Er wordt zowel rekening gehouden met de centrumfunctie van de grotere gemeenten als met de specificiteit van de kleinere landelijke gemeenten. Ook de meerkosten van de kustgemeenten door toeristische activiteiten en de daarmee gepaard gaande infrastructuur, worden in rekening gebracht. Verder wordt er een solidariteitsmechanisme op fiscaal vlak ingevoerd tussen de gemeenten onderling. Ook sociale criteria, zoals het aantal leefloners, spelen een belangrijke rol bij de verdeling van de middelen uit het voorgestelde Gemeentefonds.

De heer *Dirk Holemans* is er zich van bewust dat het uitwerken van een nieuw Gemeentefonds een moeilijke oefening is omdat elk van de 308 Vlaamse gemeenten zijn eigen noden en verwachtingen heeft. Daarop een antwoord bieden is sowieso geen evidente opdracht. Het gaat om een evenwichtsoefening waarbij men rekening moet houden met het systeem van de communicerende vaten. De beschikbare middelen zijn per definitie eindig; als men een bepaald criterium extra wil bevoorstellen, gaat dat steeds ten koste van andere criteria.

De heer Holemans benadrukt dat het Gemeentefonds de basisfinanciering van de gemeenten regelt. Daarnaast zijn er nog heel wat extra Vlaamse geldstromen, bijvoorbeeld in het kader van conventanten die tussen de Vlaamse regering en de lokale besturen werden afgesloten. Maar ook vanuit de federale overheid en Europa worden er extra budgetten ter beschikking gesteld van de steden en gemeenten.

De heer *Mark Van der Poorten* vindt het ontwerp van decreet voor de werking van de lokale besturen van groot belang. Het waarborgen van een degelijk, klantgericht lokaal bestuur is immers niet mogelijk zonder te beschikken over voldoende financiële middelen.

De heer *Jan Penris* ziet drie positieve krachtlijnen aan dit ontwerp van decreet. Ten eerste valt toe te juichen dat de gemeentelijke autonomie wordt versterkt en dat het strakke SIF-keurslijf wordt verlaten. De gemeenten zullen voortaan autonomer kunnen beslissen op welke wijze zij hun middelen willen aanwenden. Ten tweede is de spreker verheugd dat de grote steden Antwerpen en Gent meer middelen zullen krijgen. Alle initiatieven die van aard zijn om de grote steden te versterken zullen kunnen rekenen op de steun van het Vlaams Blok. Ten slotte vindt de heer Penris de vereenvoudiging van de administratieve rompslomp heel positief.

De heer *Johan De Roo* vindt het hier voorgestelde Gemeentefonds een stap vooruit tegenover het bestaande wat de versterking van de gemeentelijke autonomie betreft. Ook is de integratie van de fondsen en het terugschroeven van de administratieve rompslomp een positieve zaak voor de gemeenten. De spreker heeft wel de indruk dat in landen als Nederland, Duitsland en Frankrijk de financiële draagkracht van de gemeenten groter is dan in Vlaanderen. In Denemarken is men nog een stap verder gegaan en heeft men een grote decentralisatie van bevoegdheden en middelen doorgevoerd, wat ook op sociaal-economisch vlak gunstige gevolgen heeft gehad. Het feit dat gemeenten en steden financieel sterk staan en initiatieven kunnen nemen, heeft dus een positieve invloed op sociaal en economisch vlak. De spreker is er vandaar voorstander van om de lokale besturen nog meer autonomie te geven, weliswaar gekoppeld aan nog meer middelen. Dan zal het niet meer nodig zijn dat de ministers nog Sinterklaas moeten spelen, hetgeen vandaag nog iets te veel het geval is.

De *minister* merkt op dat het voorgestelde nieuwe Gemeentefonds niet volmaakt is. Er zijn zeker punten van kritiek mogelijk maar uit de reacties van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, de Serv en de fracties blijkt toch dat de algemene beoordeling vrij gunstig is. Het nieuwe Gemeentefonds beantwoordt ook uitdrukkelijk aan wat in het kader van het Vlaams regeerakkoord inzake het gemeentelijk en stedelijk beleid werd afgesproken.

2. Relatie met het kerntakendebat

Volgens de heer *Marcel Logist* zou het logischer zijn de uitkomst van het kerntakendebat af te wachten en dan pas te bepalen hoe de middelen van het Gemeentefonds moeten herverdeeld worden over de steden en gemeenten. Uit het kerntakendebat moet blijken welke opdrachten overheidstaken zijn en welke overheid een bepaalde taak op zich moet nemen. In die zin zou het kerntakendebat het vertrekpunt van de discussie moeten zijn.

Ook de heer *Mark Van der Poorten* vindt de band met het kerntakendebat essentieel. CD&V kan de opmerkingen die dienaangaande door de Serv tijdens de gedachtewisseling over het Gemeentefonds gemaakt werden, volledig bijtrede. Het hervormen van het financieringsmechanisme voor de lokale besturen zou beter gebeuren nadat er duidelijkheid is over de kerntaken van de verschillende bestuursniveaus. Vooraleer men op een gefundeerde manier kan uitmaken welke middelen er naar de gemeenten dienen te gaan, is het immers nodig een duidelijk zicht te hebben op de taken die deze dienen uit te voeren. De opmerking die tijdens de gedachtewisseling van diverse zijden werd geopperd dat een aanpassing van de thans voorliggende regeling zich zal opdringen eens het kerntakendebat gefinaliseerd is, mag niet zomaar van tafel worden geveegd.

Ook de heer *Jan Penris* is van oordeel dat men beter eerst het kerntakendebat had afgerond vooraleer te beslissen over de basisfinanciering van de gemeenten. Om politiek te bedrijven moet men soms echter een zeker pragmatisme aan de dag leggen. Het kerntakendebat kan immers een langdurig debat worden. In die zin verdient een pragmatische aanpak toch een zekere waardering.

De *minister* erkent dat het vanuit een strikt wetenschappelijke logica aangewezen zou zijn om eerst het debat af te ronden over de taken die toegewezen worden aan de verschillende bestuursniveaus in Vlaanderen. De minister heeft echter het eindpunt van het kerntakendebat niet in handen. Intussen is het dringend nodig dat de steden en gemeenten duidelijkheid krijgen over de middelen die hen in de komende periode zullen worden toevertrouwd. Bovendien was er een algemene vraag naar bijsturing van het oude Gemeentefonds. Men wees daarbij op de toegenomen taken en opdrachten van de gemeenten en op het gebrek aan middelen om die uit te voeren.

De minister verwijst verder naar de feitelijke beëindiging van het convenantensysteem van het Sociaal Impulsfonds vanaf 1 januari 2003. Het is nodig om tegen die datum het financieringsstelsel te regelen en de gemeenten tijdig te informeren over de nieuwe ontwikkelingen. Daarom dringt de Vlaamse regering er op aan dat het Vlaams Gemeentefonds voor het zomerreces zou worden goedgekeurd en dat het resultaat van het kerntakendebat niet zou worden afgewacht.

De centrale vragen in het kerntakendebat zijn : welke taken moet de overheid opnemen en welke kunnen eventueel aan het privé-initiatief worden overgelaten ? Welke overheid is het best geplaatst om een bepaalde taak op zich te nemen ? De minister stelt dat het gaat om een complexe oefening waarvan het tijdstip van afronding niet precies te bepalen is. Hij hoopt het kerntakendebat in het najaar te kunnen afsluiten, maar een zekerheid is dat niet. Vandaar dat werd gekozen voor een meer pragmatische benadering die inhoudt dat het nieuwe Gemeentefonds binnenkort zou worden goedgekeurd.

De heer *Dany Vandebossche* stelt dat het kerntakendebat meer aanwijzingen zou kunnen geven over de financiering van de betrokken besturen. Maar wellicht zal dat debat op het einde van het jaar niet zijn afgelopen. Overigens is het zo dat de globale financiering, onafgezien van de uitkomst van het kerntakendebat, toch gelijk zal blijven. Men werkt immers met een gesloten portefeuille. De vraag is enkel welk bestuur uiteindelijk zal betalen. Het feit dat het nieuwe Gemeentefonds er komt los van de uitkomst van het kerntakendebat, lijkt de spreker geen echt probleem. Hij gelooft immers niet dat het nieuwe Gemeentefonds pakweg 13 jaar zal meegaan. Wellicht zullen de omstandigheden met betrekking tot de financiën van de lokale besturen sneller evolueren dan de voorbije tien jaar.

De heer *Johan De Roo* meent dat het voorgestelde Gemeentefonds zal moeten aangepast worden op het ogenblik dat het kerntakendebat is afgerond. Eens duidelijk afgesproken is welk bestuur welke taken moet uitvoeren, moeten daar onvermijdelijk financiële consequenties aan worden vastgeknoopt. De uitkomst van het kerntakendebat zal met andere woorden een nieuwe discussie over de financiën van gemeenten en steden vergen.

De *minister* kan deze benadering bijtreden. Wanneer het kerntakendebat is afgerond en de politieke betekenis ervan is aanvaard door het parlement, is het logisch dat dit gevolgen zal hebben voor de

financiële en fiscale verantwoordelijkheden. Een van de uitgangspunten van het kerntakendebat is die van de versterking van het lokale niveau. Als een belangrijk deel van de overheidstaken naar de gemeenten zal gaan, dan is de volgende vraag of de fiscaliteit voor die opdrachten ook bij de gemeenten wordt gelegd. Uit ervaring weet de minister echter dat de gemeenten gevoelig zijn voor de fiscaliteitsdiscussie. Het is voor een gemeente vaak gemakkelijker om te verwijzen naar een hogere overheid als verantwoordelijke voor de fiscaliteit. Op het ogenblik dat duidelijk is welke overheid welke taken moet uitoefenen, zal dus nog uitgemaakt moeten worden wie verantwoordelijk zal zijn voor de fiscaliteit die met een bepaalde taak samenhangt. Sommigen stellen voor om met een dotatiesysteem te werken, maar dat getuigt volgens de minister niet van een grote consequentie. Consequent zou zijn dat het niveau dat een taak uitoefent ook de belastingsverantwoordelijkheid voor die taak zou dragen.

3. Evolutie van de gemeentelijke financiën

De heer *Mark Van der Poorten* merkt op dat de gemeenten altijd een belangrijk deel van hun financiële middelen hebben gehaald uit het Gemeentefonds. De laatste jaren is dat in verhouding evenwel sterk verminderd. In 1981 bijvoorbeeld haalden de gemeenten nog 27% van hun inkomsten uit het Gemeentefonds ; in 1990 was dat teruggelopen tot 19,7%. Intussen werden de gemeenten genoodzaakt om een steeds groter aandeel van hun inkomsten uit eigen belastingen te halen. Waar dus in 1980 het Gemeentefonds en de lokale fiscaliteit in dezelfde mate een rol speelden in de financiering van de werking van de gemeenten, bedraagt het aandeel van het Gemeentefonds nog slechts de helft van dat van de lokale fiscaliteit. In het jaar 2000 haalden de gemeenten gemiddeld 45 à 50% van hun middelen uit eigen belastingen.

De spreker merkt hierbij op dat in Wallonië de gemeenten slechts 38,8% van hun middelen uit eigen fiscaliteit halen. Men zou dan kunnen stellen dat de Vlaamse gemeenten meer voor hun eigen verantwoordelijkheid worden geplaatst, maar dat is slechts schijn. De reden moet veeleer worden gezocht in het feit dat de Waalse gemeenten ofwel minder opdrachten doorgeschoven krijgen van het Waals Gewest of dat dat gewest de nodige financiële middelen voorziet bij het doorschuiven van taken.

Volgens de heer Van der Poorten houdt de reële evolutie van het huidige Gemeentefonds reeds geruime tijd geen gelijke tred meer met het alsmaar toenemende takenpakket van de gemeenten. De basisfinanciering is dus aan een ernstige inhaalbeweging toe. Dat is zeker een positief punt van dit ontwerp van decreet. De spreker benadrukt echter dat 95 gemeenten, of zowat een derde van de Vlaamse gemeenten, niets extra zal ontvangen uit het Gemeentefonds. Voor die gemeenten is er geen sprake van een inhaalbeweging.

Het is voor de heer Van der Poorten duidelijk dat steden en gemeenten geconfronteerd worden met een combinatie van minderontvangsten en meeruitgaven die samen de gemeentelijke financiën sterk onder druk zetten. Het feit dat een meerderheid van gemeenten de laatste twee jaar de belastingen verhoogde is daar een illustratie van. Uit VVSG-gegevens blijkt dat voor 2001 en 2002 samen 132 gemeenten hun APB-tarief verhoogd hebben ; in dezelfde periode hebben 197 gemeenten hun aanslagvoet op de onroerende voorheffing verhoogd.

De heer Van der Poorten verwijst naar Dexia-gegevens waaruit blijkt dat het algemeen resultaat, dat bij de begroting 2000 voor alle gemeenten nog 13 miljard frank bedroeg, tegen 2006 zal evolueren tot een negatief saldo van 57 miljard frank. Dat betekent dat de toestand van de gemeentelijke financiën op één gemeentelijke legislatuur met 70 miljard frank zal verslechterd zijn. Met die situatie in het achterhoofd blijft de CD&V-fractie er voor ijveren om de voor het Vlaams Gewest bestemde opbrengst van de onroerende voorheffing toe te voegen aan het Gemeentefonds. Concreet zou dat er op neerkomen dat het basisbedrag van het Gemeentefonds met meer dan 100 miljoen euro zou toenemen.

De heer Van der Poorten kan de minister gedeeltelijk volgen waar die stelt dat de gemeenten ook een eigen verantwoordelijkheid hebben inzake de zorg voor gezonde financiën. De minister moet echter beseffen dat de gemeenten die verantwoordelijke rol niet naar behoren kunnen vervullen wanneer zij steeds meer taken dienen uit te voeren op vraag van hogere overheden, maar daar niet of in onvoldoende mate de bijhorende middelen voor ontvangen. De minister van Binnenlandse Aangelegenheden zou een waakhondfunctie moeten vervullen ten aanzien van de beslissingen die zijn collega's treffen en die financiële gevolgen hebben voor de gemeenten.

Wat de vergelijking tussen Vlaanderen en Wallonië betreft, antwoordt de *minister* dat in het Waals Gewest 856 miljoen euro wordt voorzien voor het Gemeentefonds, terwijl het in het Vlaams Gewest gaat om 1.542,979 miljoen euro. Per inwoner betekent dat 255 euro voor het Waals Gewest en 259 euro per inwoner voor het Vlaams Gewest. Per inwoner is de situatie dus ongeveer evenwaardig in de beide gewesten.

Naar aanleiding van de opmerking over de toegenomen taken van de gemeenten zonder dat zij daarvoor de bijhorende middelen ontvangen, herinnert de minister aan de beslissing van de Vlaamse regering om bij elke bestuurlijke beslissing de eventuele gevolgen voor de steden en gemeenten te schetsen. De bedoeling daarvan is om eventuele bijkomende taken en lasten voor de gemeenten te compenseren. Sedert ruim een jaar wordt die werkwijze consequent toegepast in de Vlaamse regering.

4. Dotatie van het Vlaams Gemeentefonds

4.1. Samenstelling van de dotatie – integratie van de fondsen

De heer *Marcel Logist* vindt het een goede zaak dat de bestaande fondsen worden gefusioneerd. Dat maakt het geheel eenvoudiger en duidelijker. Bovendien behoren de administratieve regelingen die met de fondsen gepaard gingen nu tot het verleden. Vooral in de kleinere gemeenten was de energie die aan dergelijke dossiers moest worden besteed, te groot in verhouding tot wat voor die gemeenten aan middelen beschikbaar was. Positief is ook dat bovenop de samenvoeging van de middelen nog extra middelen worden toegevoegd aan het Gemeentefonds.

De heer *Mark Van der Poorten* vindt de samenvoeging van de verschillende fondsen een belangrijke en gunstige evolutie. Dat zal de gemeenten de mogelijkheid geven om op een soepele manier over de totaliteit van de hen toekomende middelen te beschikken. Het zal de gemeenten ook sterken in hun autonomie. Zonder betutteling kunnen zij naar eigen inzichten de middelen aanwenden en daarover bij de verkiezingen rekenschap afleggen aan de kiezer. De afbouw van de betutteling die hiermee verder gestalte krijgt, zou echter volledig moeten worden doorgetrokken in het ontwerp. Dat betekent bijvoorbeeld dat de regering zich niet inlaat met de minimale aanslagvoeten die een gemeente dient te hanteren.

De heer Van der Poorten merkt op dat de integratie van het Investeringsfonds in het Gemeentefonds wel gevolgen heeft voor de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voor beiden was een bedrag voorzien uit het Investeringsfonds. Wordt het wegvallen daarvan op een of andere manier gecompenseerd? Zullen de provincies en de VGC elders middelen kunnen bekomen?

De *minister* antwoordt dat de regering er voor gekozen heeft de middelen van het Investeringsfonds integraal op te nemen in het Gemeentefonds, inclusief de middelen die toekwamen aan de provincies en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Die keuze sluit aan bij de principiële beleidsoptie tot het versterken van de gemeenten en het voorrang geven aan het lokale bestuursniveau. Inzake de principes die werden vooropgesteld voor het voeren van het kerntakendebat staat de subsidiariteit immers centraal. Het is niet correct te stellen dat de integratie van het Investeringsfonds zou leiden tot nieuwe financiële problemen voor de provincies. Vooreerst gaat het om een relatief beperkt bedrag van ongeveer 200 miljoen frank. Daarnaast zijn het middelen die niet op de gewone lopende begroting van de provincies werden aangerekend, maar gaat het om middelen die vroeger bestemd waren voor investeringen. Het onttrekken ervan aan de provincies verstoort het financieel evenwicht van de provincies niet. Enkel zullen de provincies desgevallend een overeenkomstig bedrag moeten ontfangen als zij hetzelfde investeringsvolume willen handhaven. De Vlaamse Gemeenschapscommissie van haar kant zal haar middelen kunnen halen uit het Vlaams Stedenfonds, zodat er geen enkele repercussie is voor de VGC.

Het lijkt de heer *Dany Vandebossche* logisch dat het Investeringsfonds in het Gemeentefonds wordt geïntegreerd. Op die manier wordt de gemeentelijke autonomie versterkt in vergelijking met de huidige regeling inzake het Investeringsfonds. Eenzelfde redenering geldt voor de integratie van het Sociaal Impulsfonds in het Gemeentefonds.

4.2. Evolutie van de dotatie

Voor de heer *Marcel Logist* is de groeivoet van het Gemeentefonds een belangrijk punt van kritiek. Voor de steden en gemeenten die een meerjarenplanning moeten opstellen en hun beleid moeten kunnen plannen, is duidelijkheid over de te verwachten middelen noodzakelijk. In artikel 3 van het ontwerp van decreet wordt de groeivoet van het Gemeentefonds gelijkgesteld aan het inflatie-

cijfer verhoogd met de geraamde reële groei van het bruto nationaal inkomen. Aangezien economen het vaak oneens zijn over de te verwachten groei, is het logisch dat de gemeenten niet meer zullen weten op welke dotatie ze aanspraak kunnen maken. Men had volgens de spreker beter geopteerd voor een stabiel systeem. Het systeem uit het voorontwerp van decreet, waarin de groeivoet gelijk was aan de inflatie vermeerderd met 2,5%, voldeed aan die vereiste.

De heer *Dirk De Cock* merkt op dat de dotatie van het Gemeentefonds in het recente verleden al een jaarlijkse stijging kende. Bij de inwerkingtreding van het nieuwe Gemeentefonds op 1 januari 2003 zal de dotatie nog fors worden opgetrokken. In het voorliggend ontwerp wordt de dotatie voor 2003 vastgelegd op 1.542.979.000 euro (of ongeveer 62 miljard frank). De nieuw voorgestelde parameters leiden tot een herverdeling van de middelen; veel gemeenten zullen in de toekomst meer middelen ontvangen uit het Gemeentefonds, terwijl anderen het met wat minder zullen moeten doen. Om de continuïteit te garanderen is er echter een waarborgregeling voorzien. Op die manier kan de overgang naar het nieuwe stelsel gebeuren zonder de financiële ontwikkeling van de afzonderlijke gemeenten te verstoren. Alle gemeenten moeten immers de gelegenheid krijgen om rekening te houden met het nieuwe stelsel.

De heer *Dirk Holemans* stelt vast dat het budget dat vanuit Vlaanderen naar de gemeenten gaat drastisch is gestegen. Dat is een belangrijk gegeven en vormt een tegengewicht tegen bepaalde kritieken inzake de toegenomen kosten van de lokale besturen. Met het nieuwe Gemeentefonds gaat geen enkele gemeente er op achteruit; de gemeenten met grote noden gaan er zelfs fors op vooruit.

De heer *Mark Van der Poorten* vindt het evolutiemechanisme een essentieel onderdeel van het ontwerp van decreet. Hij merkt op dat de groeivoet van 2,5% bovenop inflatie, die in het voorontwerp was voorzien, niet langer wordt aangehouden. De spreker vindt dit een verkeerde stap. Via dat oorspronkelijke groeiritme wilde men vermijden dat de gemeentelijke fiscaliteit een steeds groter aandeel van de gemeentelijke ontvangsten zou innemen.

De heer Van der Poorten merkt verder op dat de middelen van een gemeente maar zullen evolueren op basis van het berekende aandeel, en niet op het aandeel dat de gemeenten in 2003 effectief zullen ontvangen. Dat betekent concreet dat een gemeente die in 2003 meer middelen ontvangt dan haar

berekend aandeel, de komende jaren op hetzelfde niveau zal blijven hangen. Stilstaan betekent echter achteruitgaan. Het zou dan ook logisch zijn dat de gemeenten hun middelen de komende jaren zien evolueren op basis van het bedrag dat ze in 2003 effectief zullen ontvangen. Dat kan inhouden dat er meer middelen zullen nodig zijn, maar dat is een keuze die de regering moet maken. In die zin zou ook het voorstel van decreet dat samen met dit ontwerp van decreet wordt behandeld, ernstig overwogen moeten worden.

De heer Van der Poorten verwijst nog naar de omzendbrief van 25 oktober 2001 in verband met de groeiprognoses voor het opstellen van de gemeentelijke meerjarenplanning. Daarin is er sprake van een jaarlijkse stijging van 4,5%. Gemeenten die daar rekening mee hielden moeten nu vaststellen dat er een andere groeivoet wordt gehanteerd. Een toonbeeld van behoorlijk bestuur is dat niet.

De heer *Jan Penris* is van oordeel dat de behoeften van de steden en gemeenten groter zijn dan de middelen die ze momenteel ontvangen. Het moet dan ook de taak zijn van elke goede bestuurder om de lokale besturen meer middelen ter beschikking te stellen. In het voorstel van decreet van de CD&V-fractie wordt daartoe een constructief voorstel gedaan, dat op de steun van het Vlaams Blok zal kunnen rekenen.

De *minister* stelt dat er voor gekozen werd om in het decreet zelf de jaarlijkse groeivoet te bepalen. Dat biedt de nodige zekerheid voor zowel de Vlaamse gemeenten als de Vlaamse begroting. Aanvankelijk was inderdaad gekozen voor een vaste groeivoet gelijk aan de inflatie plus 2,5%. Dat groeipad was gebaseerd op een gemiddelde stijging van de index en het bruto nationaal inkomen van de jongste jaren. Daarmee wou de Vlaamse regering de welvaartsvastheid van het Gemeentefonds garanderen. Het thans gekozen groeiritme is onder meer gebaseerd op het advies van de Serv, die zich vragen stelde bij een te hoog groeiritme in vergelijking met de eigen inkomsten van de Vlaamse overheid in de eigen begroting. Eens men dat systeem zou hebben vastgelegd in het decreet, zou dat elk jaar opnieuw een disproportie tot stand hebben gebracht tussen enerzijds het Gemeentefonds en anderzijds de andere Vlaamse middelen.

Wat het voorstel van decreet van de CD&V-fractie betreft, waarbij voorgesteld wordt om de opbrengst van de Vlaamse onroerende voorheffing in het Gemeentefonds op te nemen, stelt de *minister* dat het voorstel het onmiskenbaar voordeel biedt dat er meer middelen aan het Gemeentefonds zouden

toekomen. Daarom is het ook een verleidelijk voorstel. De aanvullende middelen worden vandaag echter al besteed aan andere uitgaven van de Vlaamse begroting. De minister wil een goede gesprekspartner zijn voor de gemeenten en ook hun spreekbuis zijn, maar hij moet wel rekening houden met de middelen die hem via de begroting zijn toevertrouwd.

5. Verdelingsregeling van het Gemeentefonds

5.1 Bijzondere financiering

De heer *Marcel Logist* vraagt of er geen verdelingsmechanisme mogelijk is dat veel minder voorafnames voorziet en dat toch de bijzondere thematiek van de grote steden en centrumsteden erkent. Als er speciale noden zijn in die steden, had men die beter beantwoord aan de hand van de bestaande verdelingscriteria. Verder vindt de spreker het systeem van verdeling over de gemeenten nogal ingewikkeld. Hij vraagt zich af waarom de centrumsteden en de kustgemeenten nu een bijzondere financiering ontvangen van precies 40,8% en bijvoorbeeld geen 40, 41 of 45%. Waarop steunt met andere woorden de verdeling?

De heer *Dany Vandebossche* merkt op dat het systeem van de bijzondere financiering niet nieuw is, alleen heette dat vroeger een voorafname. In het huidige Gemeentefonds is die voorafname overigens nog groter dan in het nieuw voorgestelde Gemeentefonds. Het verdelen van middelen over gemeenten en steden moet rekening houden met de bestaande situatie maar ook met de historisch gegroeide situatie. Als men daar immers geen rekening mee houdt, zouden de gemeenten en steden die nu onder de bijzondere financiering vallen heel moeilijke tijden tegemoet gaan.

De *minister* stelt dat sommige clusters van gemeenten, met name Antwerpen en Gent, Brugge, de centrumsteden, de provinciale steden en de kustgemeenten kunnen rekenen op een bijzondere financiering. Die bijzondere financiering vertegenwoordigt 40,8% van de middelen van het Gemeentefonds. Het uitgangspunt bij het zoeken naar een nieuwe verdeelsleutel was om de indeling in groepen uit het huidige Gemeentefonds, niet over te nemen. De werkgroep die met deze taak belast was, heeft talloze maatstaven gecombineerd met diverse weggingen. De werkgroep is tot de conclusie gekomen dat het zonder procentuele voorafnames niet mogelijk is om het aandeel van deze steden ongeveer op hetzelfde peil te handhaven. Het op-

heffen ervan zou de financiële toestand van deze steden ten gronde richten. Met de maatstaven die beschikbaar, bruikbaar en objectief zijn is het niet mogelijk om bepaalde categorieën van gemeenten een aandeel te geven dat voldoende groot is in verhouding met hun bijzondere status, en dat qua orde van grootte in de buurt komt van het huidige aandeel. Het gaat met name over de steden en de kustgemeenten. De steden hebben vanwege hun stedelijke centrumfunctie een duidelijk grotere kostenstructuur dan de andere gemeenten. Anders dan in het huidige Gemeentefonds is er geen compartimentering waarbij de verdeling van een bepaald deel van de dotatie volledig verdeeld wordt onder de steden, maar is er een bijzondere financiering voor deze steden op basis van het aantal inwoners.

Bijzondere financiering voor Antwerpen en Gent

De heer *Dirk Holemans* vindt de voorafname voor de grootsteden Antwerpen en Gent volledig terecht. Hij beseft dat er daarover veel discussie bestaat omdat die steden veel meer middelen per inwoner ontvangen dan andere gemeenten. Hij pleit voor een objectivering van de discussie over de noden van de grootsteden op basis van de SIF-gegevens. Het aantal werklozen of het aantal kinderen geboren in kansarme gezinnen bijvoorbeeld, ligt in die steden beduidend hoger dan elders in Vlaanderen. De gemiddelde werkloosheid bijvoorbeeld bedraagt in Vlaanderen 7% ; in Gent is dat gemiddeld 13 à 14% maar specifiek bij jonge allochtonen gaat het om 30% werklozen. Als men dergelijke problemen wil aanpakken in de steden is een degelijke ondersteuning verantwoord en nodig.

De heer *Holemans* merkt nog op dat met het nieuw voorgestelde Gemeentefonds de situatie tussen Antwerpen en Gent voor een stuk wordt rechtgetrokken. Antwerpen kent een nog grotere bundeling van kansarmoede dan Gent, zodat het logisch is dat Antwerpen nu een inhaalbeweging maakt. De stad Gent was in het verleden goed verdeeld en blijft op die positie.

Bijzondere financiering voor Brugge

De heer *Marcel Logist* vraagt zich af waarom de stad Brugge in dit ontwerp van decreet als een aparte categorie wordt behandeld. Hij is van oordeel dat de eventuele speciale noden van de stad hadden moeten worden ingevuld via de verdelingscriteria. De spreker is er zich wel van bewust dat het Gemeentefonds een historiek met zich meesleept en hij wil de stad geenszins met een structureel probleem opzadelen. Maar door de nominatieve voorafname voor Brugge opnieuw, zij het via

een andere techniek, te verankeren, gaat men veel verder dan een te verantwoorden waarborgverhaal. Bovendien kan Brugge middelen putten uit de voorafname voor de kuststeden, wat volgens de spreker eveneens aanvechtbaar is.

De heer *Boudewijn Laloo* merkt hierbij op dat er voor de stad Brugge reeds lang een bijzonder criterium in voege is. Indien men dat criterium niet hanteert, zou Brugge onder het gewaarborgd gedeelte vallen en zou men voor de stad een ander systeem moeten uitdokteren. Dat werd overigens bevestigd naar aanleiding van de toelichting van de technische aspecten van het ontwerp van decreet. Dat Brugge ook van de voorafname voor de kuststeden kan genieten, is logisch omdat de stad aan de zee ligt. Bovendien valt Brugge gezien haar inwonersaantal onder de regeling van de centrumsteden.

De *minister* stelt dat een eenzelfde behandeling van Brugge als de andere centrumsteden zou inhouden dat die stad zwaar zou moeten inleveren ten opzichte van het huidige Gemeentefonds. Dat zou ingaan tegen de vooropgezette versterking van de centrumfunctie. De bijzondere positie van Brugge is vooral gekoppeld aan de aanwezigheid van de haven te Zeebrugge. Naast Antwerpen en Gent geldt Brugge immers als een belangrijke zeehaven. Zowel in de huidige als in de nieuwe criteria heeft de Vlaamse regering dat gegeven willen honoreren. Simulaties geven niettemin aan dat de trekkingsrechten van Brugge, niettegenstaande de bijzondere financiering, slechts lichtjes toenemen.

De heer *Dany Vandebossche* vindt de categorie van de gemeenten tussen de 100.000 en de 200.000 inwoners enigszins misleidend. Uiteindelijk gaat het slechts om één stad, met name Brugge. Overigens is de specifieke regeling voor Brugge niet nieuw, want ze was op basis van het havengegeven ook opgenomen in het huidige Gemeentefonds.

Bijzondere financiering voor centrumsteden, provinciale steden en kustgemeenten

De heer *Mark Van der Poorten* stelt vast dat de centrumsteden en de kustgemeenten, zoals in het huidige Gemeentefonds, zullen kunnen rekenen op een grote voorafname. Verschillend met het huidige Gemeentefonds worden in het ontwerp van decreet een aantal steden nominatief opgesomd. Gemeenten die niet van een voorafname kunnen genieten, ervaren dergelijke verdeling altijd met enige wrevel. Om kritiek te vermijden zou de keuze voor een dergelijke werkwijze beter gemotiveerd moeten worden. Veel van die kritiek zou kunnen verholpen worden wanneer de regering

duidelijk zou (kunnen) maken welke kosten er aan de centrumfunctie verbonden zijn en welke dienstverlening er van de steden uitgaat naar de omliggende gemeenten.

De heer *Dirk Holemans* wil de centrumfunctie illustreren aan de hand van de hogeschool- en universiteitspopulatie in Gent. Hun aantal bedraagt ruim 60.000 studenten, wat veel meer is dan het inwonersaantal van heel wat kleine centrumsteden. Dit geeft duidelijk de schaalgrootte en impact weer van de centrumfunctie van een grote stad.

De *minister* verklaart dat het versterken van de centrumfunctie één van de belangrijkste krachtlijnen is van de hervorming van het Gemeentefonds. Het aantal mogelijkheden om de centrumfunctie af te bakenen is echter beperkt. Tevens moet men er rekening mee houden dat in het huidige Gemeentefonds de centrumsteden van een bijzondere financiering kunnen genieten. Bij de zoektocht naar criteria werden er uiteindelijk slechts twee weerhouden die aan de gestelde voorwaarden voldoen, met name tewerkgesteld personeel op het grondgebied van de gemeente en het aantal leerlingen en studenten. Andere criteria die een objectieve basis kunnen vormen om jaarlijks de centrumfunctie via een onafhankelijke bron te bepalen, zijn niet onmiddellijk beschikbaar.

De *minister* merkt op dat de mogelijkheid om de centrumfunctie te meten met beide genoemde criteria wel risico's inhield, gezien er heel wat kleinere gemeenten zijn in de rand van de steden met veel tewerkgesteld personeel en onderwijsinstellingen. Daarom werd ervoor geopteerd om zich voor de centrumsteden te baseren op wetenschappelijk onderbouwde typologieën. Aldus heeft men de afbakening van de centrumsteden gebaseerd op de typologieën van de Serv, Dexia en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Binnen de Vlaamse regering was men van oordeel dat ook de centrumfunctie van iets kleinere maar toch belangrijke steden (de zogenaamde provinciale steden) moest worden gehonoreerd.

Wat de kustgemeenten betreft, stelt de *minister* dat die omwille van hun toeristische activiteiten een sterk toegenomen bevolking hebben in het hoogseizoen, waaruit structureel hogere kosten voortvloeien inzake infrastructuur en veiligheid.

De heer *Dany Vandebossche* beaamt dit maar voegt eraan toe dat er aan de toeristische aantrekkingskracht van de kust ook voordelen zijn verbonden. Volgens de Serv zijn er zelfs meer voor- dan nadelen aan verbonden. De spreker wenst dit te re-

lativeren omdat de voordelen niet onmiddellijk naar de gemeentelijke financiën kunnen worden vertaald. Eenzelfde redenering geldt bijvoorbeeld voor festiviteiten die steden organiseren. Die kosten handenvol geld aan de stad maar zij brengen ook een return, al is die niet exact te berekenen.

5.2. De problematiek van de kleine steden

De heer *Mark Van der Poorten* stelt vast dat er zich veel kleine steden bevinden in de groep van 95 gemeenten die geen extra middelen zullen ontvangen uit het nieuwe Gemeentefonds. Dat gegeven werd ook door de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur aangehaald. De Hoge Raad vraagt zich met name af waarom de kleinere centrumgemeenten niet in de bijzondere financiering zijn opgenomen. Tegenover de stagnatie inzake middelen van veel kleine steden staan de meerontvangsten waarop de grotere centrumsteden mogen rekenen. Maar ook verschillende landelijke gemeenten die de kleinere centrumsteden omringen en die gebruikmaken van hun centrumfunctie, kunnen aanspraak maken op grotere toelagen.

De heer Van der Poorten wil hiermee geen discussie op gang brengen tussen grote en kleine steden, maar wil er alleen op wijzen dat de toepassing van het huidig verdelingsysteem leidt tot een onrechtvaardig resultaat voor de kleine centrumsteden. Die vervullen een belangrijke dienstverlening voor zowel hun eigen inwoners als voor die van de omliggende gemeenten. Men kan zelfs stellen dat een degelijke financiering van de kleine centrumsteden positieve gevolgen heeft voor de grotere steden. Goed werkende kleinere centrumsteden kunnen voorkomen dat er zich nog meer problemen verplaatsen naar de grotere steden.

In de groep zelf van de kleine centrumsteden creëert men volgens de heer Van der Poorten een enorme scheeftrekking. Een belangrijk aantal zal per inwoner meer dan 7.000 frank per inwoner ontvangen. Maar veel gemeenten die tot dezelfde categorie behoren zullen slechts tussen de 5.000 en de 7.000 frank ontvangen. Het gaat dus om belangrijke verschillen : een minderontvangst van 1.000 frank per inwoner bijvoorbeeld betekent voor een gemeente van 20.000 inwoners een bedrag van 20 miljoen frank per jaar.

De heer Van der Poorten ziet nog een bijkomend probleem voor de 95 waarborggemeenten, dit zijn die gemeenten die op basis van het nieuwe berekeningsysteem minder krijgen dan wat ze nu ontvan-

gen uit het huidig Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds. Door het feit dat de groei van hun toelage berekend wordt op dat theoretisch bedrag, dat dus kleiner is dan het bedrag dat ze nu ontvangen, kan het naargelang het geval nog verschillende jaren dueren vóór de toelagen voor die gemeenten stijgen. De betrokken gemeenten zullen dus met een stagnerend aandeel uit het Gemeentefonds de stijging van hun uitgaven moeten opvangen.

De heer *Dirk Holemans* vraagt welke keuze CD&V nu precies maakt. Men is blijkbaar tevreden over het resultaat voor de grote steden en de landelijke gemeenten maar niet over dat van de kleinere centrumsteden. Men moet het Gemeentefonds echter zien als een systeem van communicerende vaten. Als men die kleinere steden meer wil geven moet men ook zeggen waar men die middelen wil weghalen.

De heer *Mark Van der Poorten* wil zich niet laten verleiden tot een discussie over communicerende vaten. Waar het debat over moet gaan zijn de criteria die het geheel moeten verdelen en herverdelen. De spreker wil enkel pleiten voor een grotere waardering van de centrumfunctie van de kleinere steden.

De heer *Dirk De Cock* pleit ervoor het globale resultaat voor ogen te houden en zich niet blind te staren op het resultaat van de ene of de andere gemeente. Men moet vanuit het algemeen belang oordelen of dit voor Vlaanderen een goed gemiddelde is. Dan moet men vaststellen dat er in het algemeen vooruitgang is voor de Vlaamse gemeenten.

De *minister* antwoordt aan de heer Van der Poorten dat, om aan zijn bekommernissen voor de kleinere centrumsteden tegemoet te komen, er jaarlijks 30 miljard frank extra nodig is voor het Gemeentefonds.

De heer *Mark Van der Poorten* vraagt verduidelijking over dat bedrag. Hij stelt voor aan de centrumfunctie van kleinere steden een groter gewicht te geven, zodat men tot een andere verdeling van de middelen komt.

Namens de minister antwoordt de heer *Luc Bral*, kabinetsmedewerker, dat dit geen realistische piste is. Gesteld dat geen enkele gemeente in de nieuwe regeling verlies zou leiden en men alle bestaande verhoudingen zou respecteren, dan zou dat jaarlijks 30 miljard frank extra kosten om het evenwicht in het systeem te behouden. De kleinere ste-

den komen overigens in het nieuwe systeem aan een groei van gemiddeld 5,5%. Als men die groep, die ongeveer 50 gemeenten vertegenwoordigt, ook in de bijzondere financiering zou opnemen, wordt het evenwicht uit het systeem gehaald. Er zijn in die groep weliswaar gemeenten die geen groei kennen, maar dat heeft vaak te maken met het feit dat het om SIF-plusgemeenten gaat. De waarborg werd voor die gemeenten opgetrokken via het SIF-plusaandeel.

De heer *Herman De Loor* stelt vast dat er in zijn regio slechts twee centrumsteden zijn die erop vooruitgaan, met name Aalst en Oudenaarde. Centrumsteden als Geraardsbergen, Ronse, Ninove en Zottegem daarentegen blijven op hetzelfde niveau. Geraardsbergen en Ronse zijn weliswaar SIF-plusgemeenten voor wie de waarborg werd opgetrokken via het SIF-plusaandeel. De spreker merkt verder op dat de kuststeden extra worden bevoordeeld voor hun toeristische opdracht. Hij is van oordeel dat ook de Vlaamse Ardennen op toeristisch vlak zou moeten worden gepromoot.

5.3. Verdelingscriteria

De heer *Marcel Logist* is het volledig eens met het opnemen van criteria als centrumfunctie, fiscale armoede, open ruimte en sociale maatstaven. Niettemin zou hij de voorkeur geven aan een transparanter systeem dan hetgeen nu voorligt. Dat geeft immers een eerder arbitraire indruk. Waarom worden bijvoorbeeld bij de verdeling op basis van de fiscale armoede de fiscale inkomens uit de personenbelasting en die uit de onroerende goederen niet voor dezelfde grootte in aanmerking genomen, maar de eerste voor 19% en de tweede voor 11,2%? Een ander opvallend punt is dat sociale huurappartementen wel in aanmerking worden genomen als criterium, maar sociale huurwoningen niet. Dat is in het nadeel van de kleinere gemeenten, want daar zijn minder appartementen te vinden. Hoe kan deze discriminatie verantwoord worden?

De heer Logist vindt het heel positief dat de open ruimte als criterium wordt opgenomen. De landelijke gemeenten die inspanningen doen om de open ruimte te vrijwaren in plaats van steeds meer gronden te verkavelen, moeten inderdaad gesteund worden. Het wegingspercentage voor dit criterium van 6% is echter wel laag.

De heer *Dirk Holemans* vindt het geheel van de verdelingscriteria een evenwichtige mix, waarin belangrijke sociale en ecologische klemtonen worden

gelegd. Als het behoud van de open ruimte belangrijk is voor Vlaanderen, dan is het essentieel dat men het criterium open ruimte beloont via het Gemeentefonds. Even belangrijk vindt de spreker de aandacht voor sociale criteria. Heel terecht werd een aantal sociale maatstaven ingebracht als verdelingscriterium.

De heer Holemans stelt dat hij de effecten die de nieuwe criteria teweegbrengen volledig kan ondersteunen. Enerzijds worden de landelijke gemeenten – bijvoorbeeld in de Westhoek en Limburg – duidelijk ondersteund. Anderzijds gaan de rijkere randgemeenten rond de steden, die gemiddeld genomen rijkere inwoners tellen en dus over een grotere fiscale draagkracht beschikken, er minder op vooruit.

De heer *Jan Penris* stelt vast dat de gehanteerde verdelingscriteria getuigen van een eerder pragmatische aanpak. Hij merkt op dat er altijd wel steden of gemeenten zullen zijn die zich met de nieuwe criteria gediscrimineerd voelen. De spreker wenst een dergelijk debat niet te voeren. Een zeker pragmatisme is, ook wat de verdelingscriteria betreft, op zijn plaats.

De heer *Mark Van der Poorten* betreurt dat de verdelingscriteria te weinig wetenschappelijk onderbouwd zijn. Er zijn in Vlaanderen blijkbaar te weinig bruikbare gegevens voorhanden om de meest efficiënte criteria te hanteren voor de verdeling van de middelen uit het Gemeentefonds. De spreker vraagt zich af of de voorgestelde regeling wel beter is dan de huidige verdelingsregeling.

De heer Van der Poorten is er zich wel van bewust dat het opstellen van verdelingscriteria een delicate aangelegenheid is. Geen enkele verdelingsregeling zal aan alle verzuchtingen van de individuele gemeenten tegemoet kunnen komen. Het komt er dan op aan een zo objectief mogelijke verdeelsleutel te vinden die toelaat de beschikbare middelen op de meest efficiënte manier te verdelen, rekening houdend met de specifieke situatie van elke gemeente. De gehanteerde criteria dienen te steunen op actuele gegevens die gemakkelijk en uit objectieve bronnen te verkrijgen zijn. Het hoe en het waarom van de gehanteerde criteria, en het gewicht dat er aan gegeven wordt, moet wel voldoende gemotiveerd worden. De spreker sluit zich aan bij de kritiek van de VVSG tijdens de gedachtewisseling dat die motivering soms ontbreekt. De VVSG stelde bijvoorbeeld de vraag of de Vlaamse regering met het Gemeentefonds behoeften of omstandigheden wenst te financieren. Ter illustratie verwijst de spreker naar het criterium van de socia-

le huurappartementen. Volgens de voorgestelde criteria krijgt een gemeente meer middelen uit het Gemeentefonds omdat er veel sociale huurappartementen zijn op het grondgebied. Zou het echter niet beter zijn een gemeente meer middelen te geven als ze een bepaald aantal sociale huurappartementen realiseert teneinde de woningnood in de gemeente te lenigen? Los van deze beschouwing is CD&V van oordeel dat niet alleen sociale huurappartementen in rekening moeten worden gebracht, maar ook sociale huurwoningen. Het enkel opnemen van sociale huurappartementen komt neer op het stigmatiseren van een hele bevolkingsgroep. Moet er overigens niet eerder worden gedacht aan een financiële sanctionering van gemeenten die geen enkele sociale woning op hun grondgebied hebben?

De heer Van der Poorten vindt het criterium fiscale rijkdom interessant. Het is een bekend gegeven dat er gemeenten zijn die veel hogere inkomsten putten uit eenzelfde aanslagvoet, bijvoorbeeld omdat het gemiddelde inkomen van de bevolking er hoger ligt. Dat het nieuwe Gemeentefonds daarmee rekening houdt, is zeker te rechtvaardigen. De VVSG wijst er echter op dat niet de aanvullende personenbelasting maar wel de onroerende voorheffing voor de grootste ongelijkheid zorgt tussen de verschillende gemeenten. Waarom krijgt de onroerende voorheffing dan niet het grootste gewicht?

De heer *Dirk Holemans* vindt het aantal sociale huurappartementen op het grondgebied een belangrijk criterium. Het biedt ondersteuning aan gemeenten die met een reële problematiek kampen en die ten volle hun verantwoordelijkheid opnemen om kansarmen te huisvesten. Maar het is zeker niet de bedoeling om via dat criterium de bewoners van die appartementen te stigmatiseren.

De heer *Dirk De Cock* vindt dat steden met een belangrijke studentenpopulatie daarvoor vergoed moeten worden. Verder is uit de afgelegde werkbezoeken van de commissie voldoende gebleken dat de huisvestingsproblematiek stringent aanwezig is in de steden. Vandaar is het criterium van de sociale huurappartementen zeker gerechtvaardigd.

Mevrouw *Veerle Heeren* merkt op dat de concentratie van sociale huurappartementen zich in de grote steden situeert. Er zijn echter ook veel regio's waar men in het verleden geopteerd heeft voor de bouw van sociale huurwoningen, onder meer omdat men voldoende grond ter beschikking had. De spreker erkent dat er zich in de sociale huurappartementen problemen voordoen, maar

dat is ook het geval in wijken met een concentratie aan sociale huurwoningen. Ook in die wijken moeten belangrijke welzijnsmiddelen worden ingezet.

De heer *Mark Van der Poorten* zou het logischer vinden om gemeenten die veel sociale woningen hebben gebouwd daarvoor te belonen. Hij wijst erop dat gemeenten in het verleden omwille van stedenbouwkundige redenen vaak niet de toelating kregen om appartementstructuren te bouwen. Het criterium van de sociale huurappartementen is vandaar te eenzijdig en zou moeten worden verruimd tot het begrip 'sociale huur'.

De heer *Jo Vermeulen* merkt op dat de verdelingscriteria de noden van de gemeenten moeten objectiveren. Zij houden uitdrukkelijk geen beoordeling in van het lokaal gevoerde beleid. Men kan trouwens moeilijk verwachten dat men via het Gemeentefonds een huisvestings- of tewerkstellingsbeleid kan stimuleren of afremmen. De huisvestings-, tewerkstellings- en andere criteria worden enkel als objectieve gegevens ingebracht in het systeem om aldus de noden van de verschillende gemeenten te bepalen. Het samenspel van die objectieve criteria leidt tot een resultaat dat de nodige diversiteit vertoont. Het is dan ook belangrijk dat de weerhouden criteria diversifiërend zijn.

De *minister* stelt dat, wat de fiscale draagkracht betreft, de weging voor de aanvullende personenbelasting 19% bedraagt en die voor het kadastraal inkomen 11%. Er wordt dus een groter gewicht gegeven aan de personenbelasting dan aan de kadastrale inkomens. De reden daarvoor is dat de kadastrale inkomens in mindere mate de rijkdom van de inwoners meten dan de belastbare inkomens. Het instrument kadastrale inkomens, dat een federaal gegeven is, geeft op dit ogenblik geen billijk resultaat als metingcoëfficiënt. Zo hebben bijvoorbeeld heel rijke inwoners uit de stad zich in het landelijke gebied gevestigd, waar zij een kadastraal inkomen hebben dat geenszins een weerspiegeling vormt van hun welstand. Omgekeerd hebben in de stedelijke woningen een kadastraal inkomen dat niet overeenstemt met de realiteit. Daarom wordt aan de maatstaf kadastraal inkomen een kleiner gewicht toegekend dan aan die van de personenbelasting. Op het ogenblik echter dat het instrument van het kadastraal inkomen een Vlaamse bevoegdheid wordt, en men er in slaagt om via het kadastraal inkomen beter de realiteit weer te geven, kan dat herbekeken worden.

De heer *Herman De Loor* blijft moeite hebben met het feit dat de aanvullende personenbelasting voor 19% in aanmerking wordt genomen en het

kadastraal inkomen slechts voor 11%. Tegenover de voorbeelden die de minister citeerde kunnen er andere voorbeelden worden geplaatst die het omgekeerde aantonen. Men zou moeten evolueren naar een meer evenwichtig aandeel van de aanvullende personenbelasting en het kadastraal inkomen.

De *minister* beseft zeer goed dat het kadastraal inkomen vandaag niet de weergave is van de waarde van de woningen. Eenzelfde type woning in verschillende gemeenten is onderhevig aan een verschillend kadastraal inkomen. De parameters waarop de berekening van het kadastraal inkomen is gebaseerd, zijn al tientallen jaren oud en voor een stuk achterhaald. De minister heeft echter het instrument van het kadastrale inkomen niet zelf in handen.

Op de vraag waarom geen rekening wordt gehouden met de totale sociale huursector maar enkel met de sociale huurappartementen, antwoordt de minister dat het criterium van de sociale huurappartementen is opgenomen ingevolge het integreren van het Sociaal Impulsfonds in het Gemeentefonds. Het ligt in de bedoeling de sociale problematiek sterker aan bod te laten komen bij de verdeling van het Gemeentefonds. In het vroegere Gemeentefonds was die factor als dusdanig niet opgenomen. Door de SIF-waarborgmiddelen in het geheel in te brengen en gelet op het feit dat de gemeenten het SIF een waardevol instrument vonden, wenste men de sociale factor niet te laten verloren gaan. De problematiek van de sociale achterstelling en de kansarmoede is het grootst in het segment van de sociale huurappartementen. De minister erkent wel dat men gelijkaardige problemen kan terugvinden in sociale huurwoningen.

5.4. Waarborgregeling

De heer *Marcel Logist* stelt vast dat de nieuwe verdelingscriteria meer middelen herverdelen tussen fiscaal rijke en fiscaal arme gemeenten. Waar de vroegere criteria voor een derde betrekking hadden op het verdelen, loopt de invloed van deze weging nu op tot 50%. Nochtans komt de grotere herverdeling niet echt tot uiting in het ontwerp van decreet. Dat heeft te maken met de ingebouwde waarborgregeling. Wie in de nieuwe formule minder ontvangt dan in de optelsom van de oude fondsen, zal in 2003 toch de optelsom van de basisbedragen van 2002 ontvangen. Die waarborg slaat wel enkel op de absolute bedragen. Omdat de waarborg gefinancierd wordt door afhouding op de

bedragen van de gemeenten die met de nieuwe regeling meer ontvangen, treedt er een vertraging op in de herverdeling van de middelen tussen rijke en arme gemeenten. Hierdoor krijgen in hoofdzaak fiscaal arme en landelijke gemeenten niet onmiddellijk waar ze recht op hebben.

De heer Logist is echter niet tegen het waarborgmechanisme gekant, want zonder dat mechanisme zouden een aantal gemeenten op korte termijn in de problemen komen en verplicht zijn af te zien van geplande projecten en van beleidskeuzes die bij het begin van de legislatuur werden gemaakt. Bovendien moet men bij het ontwerpen van nieuwe of het samenvoegen van bestaande fondsen, of bij het hertekenen van criteria, steeds rekening houden met wat er in het verleden bestond. Er zijn bijna altijd overgangsregelingen nodig en binnen het fijne raderwerk van een democratie zijn ze ook bijna altijd noodzakelijk. Het eigenlijke debat dat men zal moeten voeren zal dan ook voor een groot deel gaan over het aantal jaren dat men een dergelijke overgangs- of waarborgregeling met zich mee draagt.

De *minister* antwoordt dat in het ontwerp van decreet een belangrijke waarborgregeling is opgenomen. Elke gemeente ontvangt in de nieuwe regeling een gewaarborgd bedrag gelijk aan de som van het aandeel in het Gemeentefonds 2002, het trekingsrecht uit het Investeringsfonds 2002 en het voor 2002 gewaarborgde aandeel uit het Sociaal Impulsfonds. Voor de zogenaamde SIF-plusgemeenten die niet opgenomen zullen worden in het Vlaams Stedenfonds, wordt ook het SIF-plusgedeelte gewaarborgd. Op die manier wordt een grote stabiliteit geboden aan de gemeenten. Dat is belangrijk gelet op de meerjarenprogramma's van de gemeenten. Het was uitdrukkelijk de bedoeling de gemeenten niet te destabiliseren en hen minstens de middelen te verschaffen die ze al in 2002 ontvingen.

De minister wijst er op dat de nieuwe verdelingsregels vanzelfsprekend zullen leiden tot verschuivingen in het aandeel van de verschillende gemeenten. Hoe hoger het gewaarborgde bedrag is, hoe minder er beschikbaar is voor herverdeling. De Vlaamse regering heeft er echter de voorkeur aan gegeven de financiën van geen enkele gemeente te verstoren en daarom aan elk bestuur de volledige som van de fondsen 2002 gegarandeerd. De regering is hier opgetreden als een goede huisvader, in het belang van de continuïteit van het beleid.

De heer *Gilbert Bossuyt* merkt op dat een aantal landelijke gemeenten een grote vooruitgang boekt

in vergelijking met het huidige Gemeentefonds. Zijn eigen gemeente (Menen) blijft op hetzelfde niveau, wat enigszins tot tevredenheid stemt. De spreker vindt het wel pijnlijk te moeten vaststellen dat, zonder de waarborgregeling, zijn gemeente belangrijke minderinkomsten zou hebben. Dat betekent wellicht dat zijn gemeente in de nabije toekomst op niet veel extra middelen zal kunnen rekenen. Hij wijst verder op het veiligheidsaspect van de gemeenten in de grensstreek, hetgeen extra uitgaven meebrengt voor de betrokken gemeenten. Waarom werd met dat gegeven geen rekening gehouden bij het vaststellen van de criteria? Ten slotte betreurt de spreker dat, door de voorafname voor de kustgemeenten, ook die kustgemeenten die het minder nodig hebben van de extra middelen zullen genieten.

De *minister* erkent dat het veiligheidsgegeven in de grensstreek extra kosten, onder meer inzake politie, met zich meebrengt. Hij hoopt voldoende op de federale regering te kunnen wegen ten einde de toegezegde waarborgen effectief te verkrijgen. Wat de waarborgregeling betreft, stelt de minister dat de Vlaamse regering daartoe beslist heeft op het ogenblik dat men vaststelde dat een aantal steden en gemeenten er fors op achteruit gingen.

De heer *Guido Decoster*, directeur-generaal van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, geeft een technische toelichting over de waarborgregeling. Er werd eerst een theoretische berekening uitgevoerd op basis van alle criteria. Men heeft vastgesteld dat een aantal gemeenten onder het gewaarborgd bedrag viel, met andere woorden onder de som van de vroegere fondsen. De gemeenten onder het gewaarborgd bedrag werden opgetrokken tot dat bedrag, dat ook voor de volgende jaren behouden blijft. Elk jaar opnieuw zal de verdeling berekend worden. De tekorten zullen afgetrokken worden van de gemeenten die meer ontvangen dan het gewaarborgd bedrag. Door de groei van het Gemeentefonds zullen de basisbedragen van de meeste gemeenten jaarlijks omhoog gaan, maar een aantal gemeenten zal allicht nog enkele jaren op het gewaarborgd bedrag blijven. Na verloop van enkele jaren zullen echter meer en meer gemeenten in het nieuwe systeem groeien. Door het feit dat er telkens minder gemeenten uit de waarborg moeten putten, komen er meer middelen vrij voor herverdeling. Eenzelfde principe werd overigens toegepast in het Gemeentefonds van 1991. Van de 308 gemeenten stonden er in 1991 ongeveer 200 op het waarborgniveau. Vandaag blijven er nog 5 à 6 gemeenten over die nog steeds op het waarborgniveau van 1991 zitten.

Wat specifiek de middelen voor Menen betreft, stelt de heer Decoster dat de gemeente op de waarborg blijft omdat het een SIF-plusgemeente was met een belangrijk SIF-plusaandeel. Als men louter het Gemeentefonds zonder SIF-plus zou berekenen, zou Menen wel een aangroei hebben gekend. Buurgemeente Wervik bijvoorbeeld groeit met 12% maar was dan ook geen SIF-plusgemeente.

De heer *Luc Bral* merkt op dat Menen ongeveer 42 miljoen frank onder het waarborgniveau zit. Het zal dus 5 à 6 jaar duren vooraleer Menen een aangroei van haar aandeel zal kennen.

De heer *Gilbert Bossuyt* verwijst naar eerdere berekeningen van het Gemeentefonds waaruit bleek dat Menen een vermeerdering zou kennen.

De heer *Luc Bral* antwoordt dat in die eerdere berekeningen de SIF-plusmiddelen niet voorzien waren in de waarborg. In de huidige berekeningen is de waarborg uitgebreid met de SIF-plusmiddelen, en daarin zit het verschil voor Menen. Dat betekent overigens dat Menen netto meer ontvangt dan in het vroegere systeem.

De heer *Bart De Smet* neemt er acte van dat een aantal gemeenten dat op het waarborgniveau zit, nog enkele jaren moet wachten vooraleer zij een aangroei zullen kennen. Moet er voor die gemeenten geen aparte groeinorm worden voorzien? Die gemeenten moeten immers gedurende jaren met hetzelfde budget werken terwijl tegelijk de kosten jaarlijks stijgen.

De heer *Guido Decoster* antwoordt hierop dat men een keuze heeft moeten maken. Het is perfect mogelijk een groei te voorzien voor de gemeenten op het waarborgniveau, maar dat heeft dan tot gevolg dat de mogelijkheid tot herverdeling wordt beperkt. Wat men aan de ene groep van gemeenten bijgeeft, zal men elders moeten weghalen. De keuze die de regering heeft gemaakt is om de fiscaal rijkere gemeenten, die in principe de grootste draagkracht hebben, op het waarborgniveau te houden. Als men ook voor die gemeenten een groei zou moeten voorzien, moet men de middelen daarvoor halen bij fiscaal armere gemeenten.

De heer *Gilbert Bossuyt* merkt op dat het systeem wel van enige redelijkheid getuigt. Een aantal gemeenten uit de Westhoek bijvoorbeeld gaat er terecht goed op vooruit. De spreker stelt dat de gemeenten tijdens de vorige legislatuur via diverse

operaties heel wat Vlaamse middelen hebben verkregen. Het valt echter te betreuren dat die middelen niet altijd als een goede huisvader werden beheerd. Moest dat wel het geval zijn geweest, dan had bijvoorbeeld Menen nu kunnen rekenen op een solidere financiële basis.

5.5. Fiscale penaliserende maatregelen

De heer *Marcel Logist* vindt het principe dat gemeenten met een te lage fiscale aanslagvoet gestraft zouden worden volledig terecht. Over de drempels die worden gehanteerd – 5% voor de aanvullende personenbelasting en 700 procentwinst op de onroerende voorheffing – kan natuurlijk wel worden gediscussieerd. De spreker vindt dat men de lokale fiscale autonomie niet als een heilige koe moet beschouwen. De grote belastingverschillen tussen de gemeenten in een zo klein gebied als Vlaanderen zijn ook geen goede zaak en zeker geen sociaal rechtvaardige zaak.

De heer *Mark Van der Poorten* vraagt zich af of er met de fiscale penaliserende maatregelen niet wordt geraakt aan de gemeentelijke autonomie. Hij suggereert dat men de totale fiscaliteit als uitgangspunt zou nemen.

De heer *Dirk Holemans* kan die laatste opmerking bijtreden. Met dit ontwerp van decreet wordt er een goede eerste stap gezet maar op termijn zou men inderdaad de globale fiscale druk in de gemeenten beter in kaart moeten brengen met het oog op een fiscale penaliserende maatregel. Bij de evaluatie van het nieuwe Gemeentefonds moet men dan overwegen of er een volgende stap kan worden gezet.

De *minister* relateert het effect van de fiscale penaliserende maatregel. Uiteindelijk blijft die eerder beperkt. Het invoeren van de maatregel dat de gemeenten slechts hun volledig berekend aandeel uit het Gemeentefonds zullen bekomen op voorwaarde dat zij zelf een minimale fiscale inspanning leveren op het vlak van de personenbelasting en de onroerende voorheffing, is wellicht één van de gevoelige punten in het ontwerp van decreet. Maar deze maatregel past duidelijk in de filosofie dat het Gemeentefonds in de eerste plaats een instrument moet zijn ter herverdeling, terwijl de financiering van de gemeenten in de eerste plaats moet komen van de eigen belastingen.

5.6. Verdeling van de middelen tussen gemeente en OCMW

De heer *Marcel Logist* merkt op dat, als gemeente en OCMW zelf niet tot een verdelingspercentage komen, het OCMW 8% van de gemeentelijke toelage zal ontvangen. Hij vraagt waarom dat precies 8% is en waarop dat desgevallend steunt. Bovendien wenst hij te weten waarom in dit geval geen criterium wordt gehanteerd. Wat gaat die 8% betekenen voor de sociale dienstverlening van veel OCMW's? Werden de effecten daarvan onderzocht door de administratie?

De *minister* antwoordt dat het overleg tussen gemeente en OCMW aan de basis moet liggen van de verdeling van de middelen tussen beide. Dat overleg is primordiaal. Dat neemt niet weg dat in sommige steden en gemeenten er een vorm van conflict is ontstaan tussen het beleid van de gemeente enerzijds en het OCMW anderzijds. Daarom werd er een basisgegeven van 8% bepaald dat moet toelaten dat de werking van de OCMW's niet verstoord zou geraken. In onderling akkoord kan men afspreken dat dit percentage lager of hoger ligt. De terugvalbasis van 8% is gebaseerd op het gemiddelde aandeel dat OCMW's vandaag trekken wanneer de fondsen worden samengevoegd.

V. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 3

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe § 2 te vervangen (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 1*).

De heer *Johan De Roo* merkt op dat de Vlaamse regering bij de opmaak van de begroting 2002 een bepaald stijgingspercentage van het Gemeentefonds had vooropgesteld. Op 25 oktober 2002 werd namelijk een omzendbrief aan de gemeenten overgemaakt met "aanvullende onderrichtingen voor de opmaak van de begrotingen 2002 van de gemeenten – nieuwe ramingen voor het Gemeentefonds". Daarin verwees de minister specifiek naar het in het voorontwerp van decreet vervatte evolutiemechanisme gebaseerd op de inflatie vermeerderd met 2,5%. De gemeenten hebben met dat gegeven rekening gehouden bij de opmaak van hun meerjarenbegroting. Dat oorspronkelijke stijgingspercentage werd evenwel teruggeschroefd ingevolge de mindere economische vooruitzichten. Het feit dat er nu een andere groeivoet wordt gehanteerd is geen vorm van goed bestuur.

Verwijzend naar de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet, stelt de heer De Roo dat men via het evolutiemechanisme wilde vermijden dat de gemeentelijke fiscaliteit een steeds groter aandeel in de gemeentelijke ontvangsten zou innemen. Amendement nr. 1 strekt ertoe om het in het voorontwerp van decreet opgenomen evolutiemechanisme opnieuw in het decreet in te schrijven, waardoor er meer middelen aan de gemeenten zouden toekomen.

De *minister* beaamt dat de Vlaamse regering in de zomer van 2001 een bepaald groeiritme had voorgespiegeld aan de gemeenten. Ingevolge de gebeurtenissen van 11 september 2001 en het strikte begrotingsbeleid dat er sindsdien op federaal en Vlaams niveau gevolgd moest worden, kon evenwel dat oorspronkelijk groeiritme niet worden waarborgd. De minister hoopt dat er in de komende maanden een geleidelijk herstel kan plaatsvinden, zodat ook de middelen kunnen aangroeien. In het decreet is nu een groeiritme ingeschreven dat voor 2003 neerkomt op 4,5% en voor de meerjarenplanning op 4%. De minister vindt dit een behoorlijke aangroei en vraagt vandaar het amendement niet goed te keuren.

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe een § 5 toe te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 2*).

De heer *Johan De Roo* verklaart dat het ontwerp voorziet in de integratie van het Investeringsfonds in het nieuwe Gemeentefonds. In het huidige Investeringsfonds is echter een gedeelte gereserveerd voor de provincies, namelijk gemiddeld 200 miljoen

frank voor de vijf Vlaamse provincies samen. Het amendement heeft tot doel het verlies van het provinciale aandeel uit het Investeringsfonds te compenseren door een voorafname van 5 miljoen euro, jaarlijks aangepast met een evolutiepercentage. Dat voorafgenomen bedrag wordt toegevoegd aan het Vlaams Provinciefonds. CD&V wil met dit amendement niet de indruk wekken dat het Gemeentefonds te veel middelen zou krijgen. Het getuigt echter niet van een behoorlijk bestuur om middelen waarover de provinciale besturen konden beschikken, zonder overleg af te romen. Op die manier wordt het ene bestuursniveau uitgespeeld tegen het andere.

De *minister* antwoordt dat het Vlaams regeerakkoord uitdrukkelijk voorziet dat het Gemeentefonds en het Investeringsfonds zullen worden herzien op basis van een aantal vastgestelde principes. Inzake de herziening van het Provinciefonds is in het regeerakkoord niets opgenomen. Als het kern-takendebat is afgerond en de verantwoordelijkheden van het gewest, de gemeenten en de provincies zullen vastliggen, zal er wel een nieuwe discussie over de financiering en de fiscaliteit moeten worden gevoerd. Dat zal logischerwijze ook gevolgen hebben voor het Provinciefonds. In afwachting is het belangrijk dat de gemeenten zekerheid hebben over de middelen die hen in 2003 en 2004 toekomen. Vandaar vraagt de minister dit amendement te verwerpen.

De amendementen nrs. 1 en 2 worden verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 3 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 3bis (nieuw)

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe een artikel 3bis in te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 3*).

De heer *Johan De Roo* verklaart dat dit amendement de essentie vormt van het voorstel van decreet dat samen met dit ontwerp wordt behandeld. Het heeft tot doel om het voor het Vlaams Gewest bestemde gedeelte van de onroerende voorheffing toe te wijzen aan het Gemeentefonds. Dit zou de middelen van de gemeenten jaarlijks doen aangroeien met ongeveer 100 miljoen euro. Gezien de financiële toestand van de gemeenten zijn die extra

middelen absoluut nodig. De vraag naar nieuwe middelen door de gemeenten zou er deze legislatuur door verstommen. Een bijkomend argument ziet de heer De Roo in recente uitspraken van de minister-president, die er voorstander van is dat er in de steden minder of geen onroerende voorheffing meer zou worden betaald, ten einde de aantrekkelijkheid van de steden te verhogen. De minister-president geeft evenwel niet aan op welke wijze de weggevallen onroerende voorheffing voor inkomsten zal zorgen voor diezelfde steden. Als het echter de bedoeling zou zijn dat het Vlaams Gewest die middelen zou bijpassen, moet men in het kader van de gelijkberechtiging van de gemeenten eenzelfde inspanning doen voor de landelijke gemeenten.

De *minister* beaamt de denkpiste van de minister-president om de onroerende voorheffing in de steden te laten wegvallen om op die manier het wonen in de stad aantrekkelijker te maken. Het gaat echter enkel om een idee of toekomstvisie, waarbij nog niet is uitgemaakt waar de middelen vandaan moeten komen. Daarover moet het gesprek in de Vlaamse regering nog worden gevoerd. Wat specifiek het voorgestelde amendement betreft, stelt de minister dat een aanvaarding ervan de Vlaamse begroting in onevenwicht zou brengen.

De heer *Johan De Roo* merkt op dat bepaalde ministers nogal lichtzinnig verklaringen lanceren. Een voorbeeld hiervan is het voorstel tot afschaffing van de gemeentelijke huisvuilbelasting, zonder dat men aangeeft waar de middelen daarvoor vandaan moeten komen. Nu is er het idee van de minister-president om de onroerende voorheffing in de steden af te schaffen, maar opnieuw is onduidelijk hoe dat gefinancierd kan worden. Dergelijke verklaringen geven aanleiding tot veel verwarring.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikelen 4 en 5

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK II

Berekening van de aandelen

Artikel 6

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe in § 1, 5°, d) te vervangen (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 4).

De heer *Mark Van der Poorten* is zich ervan bewust dat het opstellen van verdelingscriteria een bijzonder delicate aangelegenheid is. Wellicht zullen er geen criteria zijn die alle gemeenten tevreden kunnen stellen. Dan komt het erop aan een zo objectief mogelijke verdeelsleutel te vinden. Helaas ontbreekt het in Vlaanderen aan wetenschappelijk onderbouwde gegevens. Hier zou in de toekomst zeker werk van moeten worden gemaakt.

De *minister* beaamt dat Vlaanderen niet over veel objectieve sleutels beschikt om het Gemeentefonds op een volledig wetenschappelijk manier te verdelen. Bij de verdeling werden echter wel objectieve sleutels gehanteerd en zelfs meer dan bij het vorige Gemeentefonds. Het verdelingsstelsel getuigt dus wel van objectiviteit, hoewel die misschien niet optimaal is.

De heer *Mark Van der Poorten* stelt zich vragen bij het criterium van de sociale huurappartementen. Moet men de gemeenten meer middelen geven omdat ze veel dergelijke appartementen op hun grondgebied hebben, of omdat ze gedurende een bepaalde periode huurappartementen wensen te realiseren om de woonnood te lenigen? Los van deze beschouwing is CD&V van oordeel dat niet alleen sociale huurappartementen in rekening moeten worden gebracht, maar ook sociale huurwoningen. Dat is ook de bedoeling van amendement nr. 4. De spreker vraagt een berekening te maken van het eventuele effect hiervan op de verdeling van het Gemeentefonds. Verder meent hij dat er een financiële sanctionering moet komen van gemeenten die geen enkele sociale woning op het grondgebied hebben.

De heer *Bart De Smet* wijst erop dat heel wat gemeenten in het verleden de keuze hebben gemaakt voor sociale woningen in plaats van sociale appartementen. Die gemeenten worden daarvoor nu bestraft, hoewel er een duidelijke visie zat achter de keuze voor sociale woningen. Afhankelijk van de structuur van een gemeente is het trouwens niet al-

tijd mogelijk om sociale appartementen te bouwen. Ten slotte wordt er bij het presenteren van de gegevens over de aanwezigheid van sociale huisvesting in de gemeenten nooit een onderscheid gemaakt tussen sociale huurwoningen en sociale huurappartementen. Bij de verdeling van de middelen van het Gemeentefonds wordt dat onderscheid nu plots wel gemaakt.

De *minister* verklaart dat de sociale huurappartementen in de verdelingscriteria zijn opgenomen ten gevolge van de integratie van het Sociaal Impulsfonds in het Gemeentefonds. Het is de bedoeling om de sociale problematiek sterker aan bod te laten komen bij de verdeling van het Gemeentefonds.

Volgens de heer *Dany Vandebossche* zijn de nieuwe verdelingscriteria evenwichtiger dan die uit het verleden. Er kan allicht steeds een reden gevonden worden om aan elk van de parameters te sleutelen. Dat blijkt onder meer uit de talloze brieven van gemeentebestuurders naar aanleiding van dit ontwerp van decreet. Het raken aan één van de criteria brengt evenwel het systeem uit evenwicht.

Hoewel de spreker het geheel van het verdelingsstelsel evenwichtig vindt, heeft hij toch bedenkingen bij bepaalde voorafnames. Dergelijke voorafnames zijn ook willekeuriger dan de verdelingscriteria. In het vroegere Gemeentefonds waren echter ook voorafnames opgenomen, zij het in andere verhoudingen. Bij het uittekenen van nieuwe verdelingscriteria moet men rekening houden met de historische achtergrond ten einde een zeker evenwicht te bewaren.

De heer *Dirk De Cock* sluit zich hierbij aan. Er is een evenwichtig en stabiel systeem tot stand gekomen, hoewel men een discussie kan voeren over de afzonderlijke elementen ervan. Aanpassingen brengen echter het evenwicht in gevaar. Naar aanleiding van het kerntakendebat zal men de financiering van de gemeenten wel kunnen herbekijken.

De heer *Johan De Roo* stelt dat men eindeloos zou kunnen discussiëren over de parameters. Hij verwijst naar een schrijven van de burgemeester van Lommel, waarin aandacht wordt gevraagd voor parameters als de lengte der wegen op het gemeentelijk grondgebied, de lengte der riolen, de KUL-norm in het kader van de politiehervorming en ten slotte het grensgegeven.

De *minister* antwoordt dat er theoretisch meerdere parameters kunnen worden overwogen. Tijdens de voorbereiding van het decreet werd bijvoorbeeld

het criterium lengte der wegen in aanmerking genomen, maar uiteindelijk werd voor de meer landelijke gemeenten het criterium open ruimte weerhouden. Dat criterium is waardevol en doet recht aan de landelijke gemeenten met een grote oppervlakte.

Wat de grensgemeenten betreft, merkt de minister op dat de veiligheidsaspecten vallen onder de politiebevoegdheid, wat een federale materie is. Hij herinnert aan het standpunt van de Vlaamse regering dat Vlaanderen niet wil opdraaien voor kosten die te maken hebben met federale bevoegdheden. Dat is meteen de reden dat er in het nieuwe Gemeentefonds geen rekening werd gehouden met het grensgegeven.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 6 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikelen 7, 8 en 9

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 10

De heer *Bart De Smet* merkt op dat geen enkele gemeente in 2003 minder zal ontvangen uit het Gemeentefonds dan de som van de fondsen uit 2002. Het SIF-plusgedeelte van die gemeenten die niet van het Stedenfonds zullen kunnen genieten, bedraagt 15 miljoen euro. Is dat bedrag effectief opgenomen in het Gemeentefonds ?

De heer *De Smet* verwijst naar paragraaf 2 waarin wordt bepaald dat de aandelen van de gemeenten die vallen onder de gewaarborgde ontvangst, zullen worden verhoogd tot de waarborg, en dit ten koste van de aandelen van de gemeenten die hoger liggen dan de waarborg. Dat heeft tot gevolg dat een 95-tal gemeenten tot de waarborg moet worden opgetrokken en dat die gemeenten de eerstvolgende jaren geen aangroei zullen kennen. Stilstaan betekent echter achteruitgaan. Had men niet meer middelen moeten voorzien zodat de groep van ge-

meenten die blijft stilstaan niet zo omvangrijk zou zijn geweest ?

De *minister* antwoordt dat alle gemeenten, op de centrumsteden na, in het nieuwe Gemeentefonds al hun trekkingsrechten van 2002 gewaarborgd krijgen. Het waarborgen van de SIF-plusmiddelen van de steden die niet in het Stedenfonds zullen worden opgenomen, houdt een verhoogde solidariteit met de andere gemeenten in. Dat geldt voor elk criterium. Gemeenten die veel middelen krijgen voor een bepaald criterium doen dat altijd ten koste van andere gemeenten die voor hetzelfde criterium minder in aanmerking komen. Het gehele Gemeentefonds is uiteindelijk gebaseerd op het solidariteitsprincipe. De overheveling van het volledige SIF-plusgedeelte naar het Stedenfonds werd ingegeven door het feit dat het juist de bedoeling was van de evaluatie van het SIF om meer aandacht aan stedelijkheid te geven. Tevens dienen via het Stedenfonds de trekkingsrechten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op het SIF en het Investeringsfonds te worden gewaarborgd en komen voor het Stedenfonds ook een aantal steden in aanmerking die geen SIF-plusmiddelen kregen. Wat de vraag over de 95 gemeenten betreft, stelt de minister dat het jaarlijks 30 miljard frank extra zou kosten om te voldoen aan de vraag van CD&V.

Mevrouw *Dominique Guns* vraagt verduidelijking over de aangroei van de middelen van die gemeenten die tot de waarborg moeten worden opgetrokken.

De heer *Guido De Coster* neemt een gemeente met een gewaarborgd bedrag van 50 miljoen frank als voorbeeld. Uit de berekening blijkt dat die gemeente in 2003 recht heeft op 46 miljoen frank. Gelet op de waarborg wordt echter een bedrag van 50 miljoen frank uitbetaald. Het volgende jaar is er een aangroei van de middelen ingevolge het evolutiemechanisme. Uit de berekening blijkt dan bijvoorbeeld dat de gemeente recht heeft op 47 miljoen frank. Opnieuw zal 50 miljoen frank worden uitbetaald. Twee jaar later wordt voor de betrokken gemeente een aandeel van 51 miljoen frank berekend. Dat bedrag van 51 miljoen frank wordt dan uitbetaald en die gemeente geniet verder ten volle van het evolutiemechanisme.

De heer *Luc Bral* vult aan dat voor 2003 een groei werd ingeschreven van 4,5%. In 2004 zal er 4% bijkomen. Die percentages worden op het globale bedrag berekend en dan pas wordt de verdeling gemaakt op basis van de verdeelsleutels. Dan blijkt welke gemeente te weinig krijgt en welke te veel. Het feit dat er een groeipercentage vooropgesteld

wordt betekent wel niet dat dat percentage bij elke gemeente wordt bijgeteld. Het groeipercentage wordt enkel op het totale bedrag toegepast.

Artikel 10 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Artikel 11

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 5).

De heer *Mark Van der Poorten* merkt op dat dit artikel betrekking heeft op de fiscale penaliserende maatregelen. Gemeenten die minder dan 5% APB of 700 OOV heffen zullen hun aandeel uit het Gemeentefonds zien verminderen. CD&V kan hiermee niet instemmen. Het is onduidelijk waarop die drempelwaarden van 5% APB en 700 OOV zijn gebaseerd. Bovendien betekent de fiscale penaliserende maatregel een inbreuk op de gemeentelijke autonomie. Het komt enkel de gemeenten toe om de hoogte van de lokale belastingen vast te stellen en te beslissen over de aanwending van die middelen. Ook het inbouwen van een fiscale penaliserende maatregel gebaseerd op slechts twee belastingen, roept bij de spreker vragen op. Is het niet mogelijk dat een gemeente met lage aanslagvoeten heel hoge belastingen heft op tweede verblijven en daar heel wat inkomsten uit haalt? Geeft de regering er misschien de voorkeur aan dat de gemeenten hun personenbelasting en onroerende voorheffing zouden optrekken en hun andere belastingen verminderen? De eindrekening voor de burger zal uiteindelijk toch dezelfde blijven.

De spreker vindt nog dat men omzichtig moet omspringen met de argumentatie dat een gemeente die veel bedrijven op het grondgebied telt, gemakkelijk inkomsten kan halen. Men moet ook rekening houden met de lasten die daaruit kunnen voortvloeien.

De heer Van der Poorten kan dus niet instemmen met de voorgestelde penaliserende maatregel. Als men toch met penaliserende maatregelen wil werken, zou men beter gemeenten bestraffen die niet aan een aantal opdrachten – bijvoorbeeld inzake sociale huisvesting – zijn tegemoet gekomen.

De heer *Dany Vandebossche* daarentegen kan wel instemmen met de voorgestelde fiscale penaliserende maatregel, al beseft hij dat zijn eigen stad Gent, voorlopig al-

thans, een lage aanvullende personenbelasting heeft. De spreker onderschrijft volledig de basisrekening van dit artikel. Als men eigen fiscale inkomsten kan verwerven via de personenbelasting en de onroerende voorheffing, maar men laat dit na, dan is het normaal dat men geen beroep kan doen op de solidariteit van het Gemeentefonds.

De *minister* verklaart dat het hier om een belangrijk artikel gaat waaraan ook een bepaalde filosofie is gekoppeld, met name dat het onderscheid tussen de burgers naargelang hun woonplaats minimaal moet zijn. Het kan niet zo zijn dat burgers fiscaal bevoordeeld worden naargelang de gemeente waarin ze gehuisvest zijn. Het past niet in de filosofie van dit Gemeentefonds dat gemeenten afstand doen van de eigen fiscale mogelijkheden maar wel de solidariteit van het Gemeentefonds inroepen. Om die reden vraagt de minister dit artikel in het decreet te behouden en amendement nr. 5 dus te verwerpen.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 11 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

HOOFDSTUK III

Vereffening van de aandelen

Artikel 12

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart De Smet, Johan De Roo en Boudewijn Laloo strekt ertoe paragraaf 3 te schrappen (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 6).

De heer *Bart De Smet* vindt dat de gemeentelijke autonomie volledig moet spelen bij de beslissing over het gedeelte van het gemeentelijk aandeel dat rechtstreeks aan het OCMW wordt gestort. CD&V wil gemeenten en OCMW's volledig vrij laten met betrekking tot de verdeling van de middelen uit het Gemeentefonds. Het komt ook enkel aan de gemeenten en OCMW's toe om in overleg te bepalen hoeveel zij wensen te investeren in het gemeentelijk sociaal beleid. Door het vooropstellen van de 8% wekt men de indruk dat dat percentage voldoende moet zijn.

De heer *Dany Vandenbossche* kan op het eerste zicht begrip opbrengen voor het CD&V-amendement. Op zich vindt hij de verplichting om 8% van het gemeentelijk aandeel aan het OCMW door te storten, een eerder vreemde maatregel. Uiteindelijk zijn de steden en gemeenten toch verplicht om eventuele verliezen van hun OCMW's bij te passen. In principe moeten die middelen uit hun totale financiering komen. Overigens meent de spreker dat de voorgestelde 8% vaak te weinig zal zijn als aandeel uit het Gemeentefonds. Hij vraagt waar die 8% vandaan komt.

De *minister* antwoordt dat de verdeling van de middelen tussen gemeente en OCMW gebaseerd zou moeten zijn op een goed overleg tussen gemeente en OCMW. In de praktijk is er dat overleg niet altijd. Er kunnen inderdaad spanningen ontstaan tussen het gemeentebestuur en het OCMW-bestuur. Soms worden die veroorzaakt door het feit dat ook het gemeentebestuur een vorm van sociaal beleid wil voeren. In andere gevallen ontstaan ze door het feit dat een gemeente door het OCMW voor voldongen feiten wordt geplaatst. Het uitgangspunt is dat er een overleg moet zijn over de verdeling. Als dat om een of andere reden niet lukt, dan valt men terug op de regel van de 8%. Daarnaast is er nog de regel van de verplichte financiering door de gemeente van de OCMW-te korten.

Op de vraag waar de 8% vandaan komt, antwoordt de heer *Guido Decoster* dat de 8% overeenstemt met het gemiddelde bedrag ten opzichte van het totale bedrag van het huidige Gemeentefonds dat vandaag wordt doorgestort aan de OCMW's.

De heer *Johan de Roo* vraagt of de 8% door de gemeenten als een minimum moet worden beschouwd.

De heer *Guido Decoster* verklaart dat men het door te storten bedrag in overleg vrij mag bepalen. Het mag dus minder of meer zijn. Enkel als men niet tot een akkoord komt, valt men terug op de 8%.

De heer *Bart De Smet* verwijst naar de datum van 30 juni in paragraaf 1. Op die datum zou de beslissing over de verdeling van de middelen tussen gemeente en OCMW moeten worden meegedeeld aan de administratie. Voor het jaar 2002 is dat echter niet meer haalbaar. Zal dat inhouden dat men voor het jaar 2003 automatisch terugvalt op het in het decreet ingeschreven percentage van 8% ?

De heer *Johan De Roo* vraagt eveneens uitleg over het probleem om nog tegen 30 juni 2002 een beslissing te nemen over de verdeling tussen gemeente en OCMW voor het jaar 2003.

De heer *Dirk De Cock* suggereert dat voor de verdeling voor het jaar 2003 een overgangsbepaling in het decreet zou worden opgenomen.

Wat de datum van 30 juni betreft, gaat de *minister* ervan uit dat het ontwerp van decreet in de loop van juni wordt goedgekeurd in de plenaire vergadering. Onmiddellijk daarna zal een omzendbrief met richtlijnen en de te verwachten middelen naar de gemeenten vertrekken. Voor de opmaak van de gemeentebegrotingen zal er dus zeker met de 8%-regel rekening kunnen worden gehouden.

De heer *Boudewijn Laloo* meent dat het niet mogelijk is om voor 30 juni een beslissing te krijgen over het gedeelte van het gemeentelijk aandeel dat aan het OCMW wordt doorgestort. Voor het jaar 2003 moet er vandaar een overgangsmaatregel komen.

De heer *Guido Decoster* beaamt dat, wat dit aspect betreft, de timing voor 2003 allicht te strikt zal blijken. Hij stelt dat er onmiddellijk na de goedkeuring van het decreet een omzendbrief zal vertrekken naar de gemeenten, waarin onder meer de middelen waarop iedere gemeente zal kunnen rekenen worden meegedeeld. In de omzendbrief zou men de gemeenten tot 1 december de tijd kunnen geven om de administratie op de hoogte brengen van het percentage dat aan het OCMW moet worden gestort.

Volgens de heer *Johan De Roo* moet men dit dan decretaal vastleggen voor wat het eerste jaar betreft. Met een omzendbrief kan men immers niet afwijken van een dwingende decretale bepaling.

Amendement nr. 6 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Artikel 12 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 13

De heer *Bart De Smet* stelt voor de laatste zin van dit artikel te schrappen. Het is immers de verantwoordelijkheid van de regering, en van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden in het bijzon-

der, om in de begroting voldoende middelen voor het Gemeentefonds te voorzien.

De heer *Guido Decoster* verklaart dat die zin werd opgenomen in de – allicht theoretische – veronderstelling dat het Gemeentefonds een negatieve groei zou kennen. In het vorige Gemeentefonds was een gelijkaardige bepaling opgenomen.

De heer *Johan De Roo* is van oordeel dat de zin in kwestie geschrapt moet worden. De Vlaamse regering spiegelt de gemeenten een bepaald bedrag voor dat elk jaar wordt megedeeld. Hij kan zich niet inbeelden dat de Vlaamse regering dan op een bepaald moment aan de gemeenten zou meedelen dat zij minder zouden krijgen dan hetgeen beloofd was.

De *minister* verklaart deze argumentatie bij te kunnen treden.

Een amendement voorgesteld door de heren Mark Van der Poorten, Bart de Smet, Dirk Holemans, Dirk De Cock, Dany Vandenbossche en mevrouw Dominique Guns strekt ertoe de laatste zin te schrappen (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/3, amendement nr. 7*).

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 14 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 14

De heer *Johan De Roo* vraagt of het woord ‘aandelen’ geen aanleiding kan geven tot verwarring. Er zou een preciezer omschrijving moeten komen, ofwel moet duidelijk gemaakt worden dat het gaat om ‘gemeentelijke’ aandelen.

De *minister* verklaart dat het woord ‘aandelen’ in dit verband de juiste term is. Ook in het kader van andere fondsen gebruikt men het woord ‘aandelen’.

Het artikel wordt aangenomen met 14 stemmen.

Artikelen 15 tot 19

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 14 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Opheffings- en overgangsbepalingen

Artikelen 20 en 21

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 22

De heer *Mark Van der Poorten* merkt op dat, met betrekking tot de overgangsmaatregelen voor het Investeringsfonds, er zeer duidelijke richtlijnen aan de gemeentebesturen moeten worden verstrekt.

De *minister* vindt die opmerking terecht en hij zal er zeker rekening mee laten houden bij het opstellen van de omzendbrief die na de goedkeuring van het decreet aan de gemeenten zal worden verzonden.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 23 en 24

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 24bis (nieuw)

Een amendement voorgesteld door de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, de heren Bart De Smet, Marcel Logist en Jo Vermeulen strekt ertoe een artikel 24bis in te voegen (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1148/4, amendement nr. 8*).

Met dit amendement wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen gemaakt bij de bespreking van artikel 12 met betrekking tot het bekendmaken aan de administratie van het aandeel dat rechtstreeks mag worden gestort aan het OCMW. Voor

het jaar 2003 moet die bekendmaking gebeuren uiterlijk op 1 december 2002.

Het amendement wordt aangenomen met 14 stemmen en een nieuw artikel 24bis wordt ingevoegd.

HOOFDSTUK V

Slotbepaling

Artikel 25

Op dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Het artikel wordt aangenomen met 14 stemmen.

VI. EINDSTEMMING

Het aldus geamendeerde ontwerp van decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

Bart DE SMET

De voorzitter,

Jan PENRIS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in de artikelen 39, 127, 128 en 129 van de Grondwet.

Artikel 2

De jaarlijkse dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds wordt uitgetrokken op de begroting van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3

§ 1. Elk jaar wordt de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds vastgesteld op een bedrag dat minstens gelijk is aan de dotatie van het vorige jaar, aangepast met een in § 2 bedoeld evolutiepercentage.

§ 2. Het evolutiepercentage is de procentuele verhouding, berekend tot op een honderdste van de eenheid, tussen het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand maart van het jaar dat aan het jaar van de verdeling voorafgaat, en het indexcijfer van de maand maart van het jaar daarvoor, zoals die werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, vermeerderd met de geraamde reële groei van het bruto nationaal inkomen van het betrokken begrotingsjaar, zoals voorzien in de economische begroting bedoeld in artikel 108, g), van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen.

§ 3. In afwijking van § 1 bedraagt de dotatie voor 2003 1.542.979.000 euro.

§ 4. De berekende dotatie wordt afgerond op het hogere duizendtal.

Artikel 4

De dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds wordt elk jaar verdeeld over alle gemeenten en OCMW's van het Vlaamse Gewest, voor hun algemene financiering, volgens de regels bepaald in dit decreet. Op eenvoudig verzoek worden de gemeenten en OCMW's in kennis gesteld van de wijze waarop hun aandeel is berekend.

Artikel 5

Alle bedragen die berekend zijn met toepassing van dit decreet, worden afgerond op de euro.

HOOFDSTUK II

Berekening van de aandelen

Artikel 6

§ 1. Het Gemeentefonds wordt op grond van de volgende maatstaven onder de gemeenten verdeeld :

1° 40,8 % voor de bijzondere financiering van de centrumsteden en de kustgemeenten :

- a) 30% volgens het aantal inwoners in de gemeenten met 200.000 inwoners of meer ;
- b) 1,6% volgens het aantal inwoners van gemeenten tussen 100.000 en 200.000 inwoners ;
- c) 6,2% volgens het aantal inwoners in de volgende steden : Turnhout, Roeselare, Genk, Oostende, Hasselt, Sint-Niklaas, Kortrijk, Mechelen, Aalst en Leuven ;
- d) 2% volgens het aantal inwoners in de volgende steden : Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tiel, Tienen, Tongeren, Vilvoorde en Waregem ;
- e) 1% volgens het aantal inwoners in de gemeenten waarvan het grondgebied grenst aan de zee.

2° 8% voor de centrumfunctie :

- a) 4% volgens de actieve bevolking, tewerkgesteld in de gemeente ;
- b) 4% volgens het aantal leerlingen en studenten dat onderwijs volgt op het grondgebied van de gemeente ;

3° 30,2% voor de fiscale armoede :

- a) 19% op de omgekeerde evenredigheid van de totale opbrengst van de personenbelasting van de inwoners in de gemeente, exclusief de aanvullende belasting op de personenbelasting ;
- b) 11,2% op de omgekeerde evenredigheid van het totale belastbare kadastrale inkomen op het grondgebied van de gemeente ;

4° 6% voor open ruimten op basis van de oppervlakte bos, tuinen en parken, woeste gronden, gekadastreerde wateren, akkerland, grasland, recreatiegebieden en boomgaarden ;

5° 15% voor sociale maatstaven :

- a) 1% volgens het aantal personen met een WIGW-statuut, met uitzondering van de bestaansminimumtrekkers ;
- b) 4% volgens het aantal werklozen met een lage scholingsgraad ;
- c) 3% volgens het aantal geboorten in kansarme gezinnen ;
- d) 3% volgens het aantal bewoners van sociale huurappartementen ;
- e) 4% volgens het aantal bestaansminimumtrekkers.

§ 2. De basisgetallen zijn voor alle maatstaven, met uitzondering van de maatstaven van de fiscale armoede, gelijk aan de eenheid waarop de maatstaf is gebaseerd. In § 1, 1° a, b, c, d en e, 2°, a en b, 5° a, b, d en e, is die eenheid : personen ; in 4° : hectaren en in 5°, c : aantal geboorten.

Voor de maatstaven van de fiscale armoede, bedoeld in § 1, 3°, a) en b), worden de basisgetallen berekend aan de hand van de volgende formules :

1° basisgetal personenbelasting = $\text{inwoners}^2 / \text{totale inkohiering personenbelasting}$, exclusief de

aanvullende belasting op de personenbelasting, van de inwoners van de gemeente ;

2° basisgetal kadastraal inkomen = $\text{inwoners}^2 / \text{totale belastbare kadastrale inkomen op het grondgebied van de gemeente}$.

§ 3. Voor elke maatstaf, bedoeld in § 1, 2° tot 5°, wordt het aandeel van de gemeenten vastgesteld in verhouding tot de relatieve waarde van het basisgetal van elke gemeente ten opzichte van de som van de basisgetallen van alle gemeenten.

Artikel 7

De actieve bevolking, werkzaam in de gemeente, bedoeld in artikel 6, § 1, 2°, a, bestaat uit :

- 1° arbeiders en bedienden, inclusief het onderwijzend personeel dat niet door de overheid wordt bezoldigd ;
- 2° de zelfstandigen, inclusief de helpers van zelfstandigen ;
- 3° het personeel in dienst van de overheid, inclusief het onderwijzend personeel.

Artikel 8

§ 1. Het aantal leerlingen en studenten dat onderwijs volgt op het grondgebied van de gemeente, bedoeld in artikel 6, § 1, 2°, b, bestaat uit :

- 1° de regelmatig aanwezige leerlingen en studenten in het secundair en het hoger onderwijs, met volledig leerplan ;
- 2° de helft van het aantal regelmatige leerlingen in het deeltijds kunstonderwijs, waarop krachtens artikel 96, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II het aantal uren-leeraar bepaald wordt ;
- 3° de helft van het aantal financierbare cursisten in het onderwijs voor sociale promotie, die volgens artikel 46, § 1, van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs, voor financiering of subsidiëring in aanmerking komen.

§ 2. De bepalende factor voor het vaststellen van het aantal leerlingen, is de gemeente waar de cam-

pus gelegen is en niet de zetel van de onderwijsinrichting.

Artikel 9

Voor elke maatstaf worden de recentste waarden in aanmerking genomen waarover de regering beschikt. De gegevens van elke maatstaf moeten voor alle gemeenten op hetzelfde tijdstip of op dezelfde periode betrekking hebben. De gegevens worden uitsluitend ingewonnen bij overheidsdiensten en -instellingen waaronder de Vlaamse overheid, het Kadaster, het Nationaal Instituut voor de Statistiek, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en de Federale Overheidsdienst Financiën.

Artikel 10

§ 1. De toepassing van dit decreet mag er niet toe leiden dat een gemeente minder ontvangt dan de som van :

- 1° het aandeel uit het Gemeentefonds 2002, exclusief een eventueel uitzonderlijk aanvullend aandeel ;
- 2° het toegekend trekkingsrecht uit het Investeringsfonds 2002, exclusief een eventueel uitzonderlijk aanvullend trekkingsrecht ;
- 3° het voor 2002 gewaarborgde aandeel uit het Sociaal Impulsfonds ;
- 4° het gedeelte boven de waarborg uit het Sociaal Impulsfonds 2002 voor de gemeenten die in 2002 een aandeel ontvingen dat hoger lag dan het voor 2002 gewaarborgde aandeel, en die niet behoren tot de groep van de centrumsteden volgens artikel 6, § 1, 1°, a, b en c, van dit decreet.

§ 2. De berekende aandelen van de gemeenten die lager liggen dan de hierboven gewaarborgde ontvangst, worden verhoogd door afnemings van de daarvoor noodzakelijke bedragen op de aandelen van de gemeenten die hoger liggen dan de gewaarborgde ontvangst. De afnemings gebeurt in verhouding tot de bedragen waarmee de aandelen van die gemeenten de gewaarborgde ontvangst overstijgen.

Artikel 11

§ 1. Het berekende gemeentelijk aandeel, na de toepassing van de waarborgregeling, bedoeld in artikel 10 van dit decreet, wordt verminderd als de aanslagvoeten voor de aanvullende personenbelasting of de opcentiemen op de onroerende voorheffing van die gemeente, in het jaar dat aan de berekening voorafgaat, lager zijn dan de respectieve drempelwaarden van 5% en 700 opcentiemen. Die vermindering bedraagt respectievelijk 0,5% voor elk tiende van een procent en vijfentwintig zeventiende procent voor elke opcentiem onder de drempelwaarde.

§ 2. De som van de bedragen die in mindering wordt gebracht van de gemeenten bedoeld in § 1, wordt evenredig verdeeld onder de overige gemeenten, behalve onder de gemeenten van wie de aandelen overeenkomstig de bepalingen in artikel 10, verhoogd werden tot de gewaarborgde ontvangst.

§ 3. De vermindering van de aandelen op basis van de fiscale aanslagvoeten wordt gradueel ingevoerd vanaf het jaar 2004. Voor 2004 wordt slechts een derde van de berekende vermindering afgehouden van het gemeentelijk aandeel. Voor 2005 is dat twee derden, voor 2006 en volgende jaren 100%.

HOOFDSTUK III

Vereffening van de aandelen

Artikel 12

§ 1. Elke gemeente kan vragen een deel van het aandeel rechtstreeks te storten op de rekening van het OCMW. De beslissing moet uitgaan van de OCMW-raad en de gemeenteraad en moet uiterlijk op 30 juni van het jaar dat de verdeling voorafgaat, toekomen op de administratie Binnenlandse Aangelegenheden. Het OCMW-aandeel wordt uitgedrukt in hele procenten van het totale aandeel of in een bedrag, afgerond op duizend euro.

§ 2. Een meegedeeld percentage of bedrag wordt het daaropvolgende jaar behouden, tenzij de beslissing vóór de in § 1 bedoelde datum door de gemeenteraad en de OCMW-raad wordt gewijzigd.

§ 3. Bij ontstentenis van een dergelijke beslissing of als die beslissing te laat aankomt, wordt 8% van

het gemeentelijk aandeel binnen het Vlaams Gemeentefonds rechtstreeks op de rekening van het OCMW gestort.

Artikel 13

Op het einde van de eerste maand van elk kwartaal wordt, onverminderd de bepalingen van artikel 21, aan elke gemeente en aan elk OCMW een voorschot uitbetaald dat gelijk is aan één vierde van hun aandeel, volgens de verhouding bepaald in artikel 12, van het laatste jaar waarvoor de Vlaamse regering de definitieve verdeling heeft bepaald.

Artikel 14

De definitieve vaststelling van de aandelen gebeurt door de Vlaamse regering.

Artikel 15

Als het definitieve aandeel kleiner is dan de som van de toegekende voorschotten, wordt het negatieve eindsaldo ambtshalve afgenomen van de rekeningen van de gemeente en van het OCMW, volgens de verhouding die bepaald werd overeenkomstig artikel 12 van dit decreet.

Artikel 16

Als een vergissing werd gemaakt bij de definitieve vaststelling van de aandelen, kan de Vlaamse regering de vaststelling van de aandelen herzien. Ze bepaalt de voorwaarden van de regularisatie, die eventueel gespreid wordt over meerdere jaren.

Artikel 17

Een eventueel negatief saldo of een ambtshalve afname ten gevolge van een vergissing, kan pas van de rekening van de gemeente en van het OCMW afgenomen worden na het verstrijken van een termijn van dertig dagen, nadat het besluit ter kennis van de gemeente en het OCMW is gebracht.

Artikel 18

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten voor de uitbetaling van de voorschotten en de eindsaldi en voor de ambtshalve afnames, bedoeld in de artikels 13, 15, 16 en 17 van dit decreet.

Artikel 19

Onverminderd de regels bepaald in de artikelen 41 en 50 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden de aan de gemeenten en OCMW's toegekende voorschotten en eindsaldi in het kader van dit decreet vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof. Het Rekenhof kan een controle a posteriori verrichten met betrekking tot de toepassing van dit decreet.

HOOFDSTUK IV

Opheffings- en overgangsbepalingen

Artikel 20

De volgende decreten worden opgeheven :

- 1° het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van het Vlaams Gemeentefonds en tot regeling van een bijzondere dotatie voor sommige gemeenten van het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij de decreten van 21 december 1994, 14 mei 1996 en 22 december 1999, en het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001 ;
- 2° het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 1994, 17 november 1998 en 22 december 1999, en het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001 ;
- 3° het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 6 juli 1994, 6 juli 1994, 21 december 1994, 17 november 1998 en 19 december

1998, en het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001 ;

- 4° het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking van het Sociaal Impulsfonds, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 8 juli 1997, 19 december 1997, 8 december 1998, 19 december 1998, 18 mei 1999, 22 december 1999 en 30 juni 2000, het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001, en het decreet van 21 december 2001.

Artikel 21

De kwartaalvoorschotten, uitbetaald in het begrotingsjaar 2003, zullen in afwijking van artikel 13 van dit decreet, 24,5% bedragen van de raming van het Gemeentefonds voor 2003. Die raming zal gebeuren overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Artikel 22

§ 1. Vanaf het begrotingsjaar 2003 worden geen trekkingsrechten of toelagen meer toegekend in het kader van het Investeringsfonds, zoals bepaald in het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

§ 2. De gemeenten, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie blijven evenwel tot 31 december 2005 alle rechten behouden met betrekking tot de in het verleden toegekende trekkingsrechten of toelagen. Voor de procedure voor de machtiging, het gebruik van trekkingsrechten en toelagen en de uitbetaling, blijven de bepalingen van het in § 1 vermeld decreet, het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 tot uitvoering, behalve wat de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreft, van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan en het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 tot uitvoering van artikel 3, § 1, van het decreet van 20 maart

1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, van toepassing, onverminderd de bepalingen in § 3 tot § 6 van dit artikel.

§ 3. Trekkingsrechten en toelagen waarvoor op 1 januari 2006 door de provinciegouverneur of de Vlaamse minister geen machtiging tot gebruik werd verleend, vervallen.

§ 4. Trekkingsrechten en toelagen waarvoor uiterlijk op 31 december 2005 machtiging tot gebruik werd verleend, kunnen tot uiterlijk 31 oktober 2007 worden omgezet in geldvoorschotten en in een eindsaldo overeenkomstig de bepalingen van het in § 2 vermelde decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Gemachtigde trekkingsrechten en toelagen waarvoor op 31 oktober 2007 niet de vereiste verantwoordingsstukken voor het verkrijgen van geldvoorschotten of eindsaldi ter beschikking werden gesteld van de provinciegouverneur of de Vlaamse minister, worden niet meer uitbetaald.

§ 5. Overeenkomstig artikel 55 tot en met artikel 58 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit van 17 juli 1991, zijn de gemeenten, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie verplicht een eindafrekening in te dienen. Bij ontstentenis van een eindafrekening op 31 december 2008 moet het gedeelte van de reeds uitbetaalde voorschotten dat niet werd verantwoord, integraal teruggestort worden op de rekening van de Vlaamse overheid.

§ 6. Als uit de eindafrekening, ingediend na 31 december 2007, blijkt dat het factuurbedrag lager is dan het bedrag van de reeds ontvangen voorschotten en het verschil groter is dan 2500 euro, moet het verschil integraal terugbetaald worden aan de Vlaamse Overheid. Saldi van 2500 euro of minder mogen door de gemeente als verworven beschouwd worden.

Artikel 23

Het gedeelte van de trekkingsrechten uit het Sociaal Impulsfonds van het convenant 2000-2002 van de gemeenten en OCMW's dat op 31 december 2002 niet vastgelegd werd in het convenant, wordt aan het Gemeentefonds van 2003 toegevoegd en verdeeld overeenkomstig de bepalingen van dit de-

creet. De uitbetalingen met betrekking tot de convenanten 2000-2002 kunnen gebeuren tot uiterlijk 31 december 2003. Uitbetalingen met betrekking tot investeringen kunnen gebeuren tot uiterlijk 31 december 2004.

Dit artikel is niet van toepassing op de gemeenten die behoren tot de groep van de centrumsteden volgens artikel 6, § 1, 1°, a, b en c, van dit decreet.

Artikel 24

§ 1. Aanvragen in het kader van de toekenning van uitzonderlijke aanvullende aandelen uit het Vlaams Gemeentefonds, zoals bepaald in artikel 2bis van het decreet van 7 november 1990 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, en van uitzonderlijke aanvullende trekkingsrechten uit het Vlaams Investeringsfonds, zoals bepaald in artikel 2bis van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan, die uiterlijk op 31 december 2002 werden ingediend, worden behandeld volgens de regelen die op dat tijdstip van kracht waren.

§ 2. De toekenning van de uitzonderlijke aanvullende aandelen en de uitzonderlijk aanvullende trekkingsrechten kunnen, in afwijking van artikel 22, § 1, gebeuren tot uiterlijk 31 december 2004. De gemeenten bezorgen ten laatste op 30 juni 2004 de nodige verantwoordingsdocumenten aan de Vlaamse regering.

§ 3. De uitzonderlijk aanvullende aandelen worden voorafgenomen van de totale dotatie.

Artikel 25

In afwijking van artikel 12, § 1 moet de beslissing voor het bepalen van het aandeel dat rechtstreeks gestort wordt op de rekening van het OCMW met betrekking tot de verdeling voor 2003, uiterlijk op 1 december 2002 toekomen op de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

HOOFDSTUK V

Slotbepaling

Artikel 26

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2003.

BIJLAGE

Simulatieberekening Gemeentefonds 2003

Simulatieberekening Gemeentefonds 2003

BEF	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	absoluut	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel 2003	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
2003 = 1.542.979.000 euro										
AALST	888.011.281	11.636	790.984.923		860.843.015	11.280	790.984.923	10.365	8,8%	915
AALTER	106.293.872	5.743	105.503.115		106.072.453	5.731	105.503.115	5.700	0,5%	31
AARSCHOT	216.835.601	7.886	185.417.330		208.038.198	7.566	185.417.330	6.744	12,2%	823
AARTSELAAR	49.910.628	3.457	66.297.931	1	66.297.931	4.592	66.297.931	4.592	0,0%	0
AFFLIGEM	51.525.117	4.422	55.311.157	1	55.311.157	4.747	55.311.157	4.747	0,0%	0
ALKEN	58.088.353	5.329	53.782.074		56.882.556	5.219	53.782.074	4.934	5,8%	284
ALVERINGEM	59.548.359	12.393	35.249.653		52.744.499	10.977	35.249.653	7.336	49,6%	3.641
ANTWERPEN	16.220.303.884	36.326	14.789.852.235		15.819.764.361	35.429	14.789.852.235	33.122	7,0%	2.307
ANZEGEM	80.248.169	5.850	74.787.907		78.719.245	5.738	74.787.907	5.452	5,3%	287
ARDOOIE	55.568.452	5.844	48.736.904		53.655.556	5.643	48.736.904	5.126	10,1%	517
ARENDONK	85.662.483	7.256	68.541.356		80.868.411	6.850	68.541.356	5.806	18,0%	1.044
AS	47.594.446	6.598	38.055.633		44.923.491	6.228	38.055.633	5.276	18,0%	952
ASSE	128.486.787	4.600	159.373.405	1	159.373.405	5.706	159.373.405	5.706	0,0%	0
ASSENEDE	103.907.320	7.642	90.559.700		100.169.864	7.367	90.559.700	6.660	10,6%	707
AVELGEM	60.347.527	6.597	47.473.243		56.742.610	6.203	47.473.243	5.189	19,5%	1.013
BAARLE-HERT	15.632.523	7.374	10.966.889		14.326.103	6.758	10.966.889	5.173	30,6%	1.585
BALEN	115.154.265	5.970	109.008.392		113.433.364	5.880	109.008.392	5.651	4,1%	229
BEERNEM	94.508.273	6.507	84.753.510		91.776.850	6.319	84.753.510	5.835	8,3%	484
BEERSE	77.215.126	4.919	78.220.960	1	78.220.960	4.983	78.220.960	4.983	0,0%	0
BEERSEL	88.328.399	3.861	108.165.034	1	108.165.034	4.727	108.165.034	4.727	0,0%	0
BEGIJNENDIJK	46.733.395	5.142	46.054.422		46.543.276	5.121	46.054.422	5.068	1,1%	54
BEKKEVOORT	38.608.415	6.743	32.311.915		36.845.338	6.435	32.311.915	5.643	14,0%	792
BERINGEN	251.355.447	6.402	281.231.590	1	281.231.590	7.163	281.231.590	7.163	0,0%	0
BERLAAR	62.589.210	6.166	55.179.361		60.514.385	5.962	55.179.361	5.436	9,7%	526
BERLARE	79.560.456	5.816	71.813.622		77.391.272	5.658	71.813.622	5.250	7,8%	408
BERTEM	38.337.632	4.335	39.255.286	1	39.255.286	4.439	39.255.286	4.439	0,0%	0
BEVER	15.802.634	7.981	13.042.267		15.029.706	7.591	13.042.267	6.587	15,2%	1.004
BEVEREN	238.945.961	5.313	298.135.006	1	298.135.006	6.629	298.135.006	6.629	0,0%	0
BIERBEEK	44.301.897	5.022	40.972.703		43.369.693	4.916	40.972.703	4.644	5,9%	272
BILZEN	189.148.495	6.448	188.966.594		189.097.561	6.446	188.966.594	6.442	0,1%	4
BLANKENBERG	147.028.411	8.443	158.497.314	1	158.497.314	9.102	158.497.314	9.102	0,0%	0
BOCHOLT	83.328.976	7.010	68.874.986		79.281.727	6.670	68.874.986	5.794	15,1%	875
BOECHOUT	61.546.757	5.164	59.330.344		60.926.141	5.112	59.330.344	4.978	2,7%	134
BONHEIDEN	59.252.180	4.206	68.413.463	1	68.413.463	4.856	68.413.463	4.856	0,0%	0
BOOM	126.927.711	8.430	112.980.282		123.022.304	8.170	112.980.282	7.504	8,9%	667
BOORTMEERB	44.460.043	3.901	49.467.549	1	49.467.549	4.340	49.467.549	4.340	0,0%	0
BORGLOON	71.892.921	7.107	58.260.561		68.075.736	6.730	58.260.561	5.759	16,8%	970
BORNEM	104.627.198	5.247	105.211.047	1	105.211.047	5.277	105.211.047	5.277	0,0%	0
BORSBEEK	50.424.946	4.861	55.303.845	1	55.303.845	5.332	55.303.845	5.332	0,0%	0
BOUTERSEM	36.925.800	5.104	34.861.751		36.347.848	5.025	34.861.751	4.819	4,3%	205
BRAKEL	91.064.380	6.643	80.106.480		87.996.068	6.419	80.106.480	5.843	9,8%	576
BRASSCHAAT	159.523.760	4.295	216.141.359	1	216.141.359	5.820	216.141.359	5.820	0,0%	0
BRECHT	136.823.407	5.453	143.277.526	1	143.277.526	5.710	143.277.526	5.710	0,0%	0
BREDENE	106.164.221	7.542	91.636.046		102.096.199	7.253	91.636.046	6.510	11,4%	743
BREE	98.414.172	7.029	81.749.702		93.747.968	6.696	81.749.702	5.839	14,7%	857
BRUGGE	1.947.953.936	16.757	1.926.697.737		1.942.002.006	16.706	1.926.697.737	16.574	0,8%	132
BUGGENHOUT	65.089.466	4.733	69.441.093	1	69.441.093	5.050	69.441.093	5.050	0,0%	0
DAMME	83.154.272	7.520	68.035.120		78.920.771	7.137	68.035.120	6.153	16,0%	984
DE HAAN	83.384.402	7.343	70.580.400		79.799.165	7.028	70.580.400	6.216	13,1%	812
DE PANNE	83.619.132	8.601	73.805.256		80.871.157	8.318	73.805.256	7.592	9,6%	727
DE PINTE	36.976.173	3.652	43.277.053	1	43.277.053	4.275	43.277.053	4.275	0,0%	0
DEERLIJK	57.294.545	5.000	55.489.504		56.789.117	4.955	55.489.504	4.842	2,3%	113
DEINZE	204.887.179	7.434	172.311.475		195.765.684	7.104	172.311.475	6.252	13,6%	851
DENDERLEEUV	87.657.001	5.161	88.275.797	1	88.275.797	5.198	88.275.797	5.198	0,0%	0
DENDERMOND	353.583.430	8.197	321.106.962		344.489.722	7.986	321.106.962	7.444	7,3%	542
DENTERGEM	49.423.651	6.282	41.962.529		47.334.468	6.016	41.962.529	5.333	12,8%	683
DESSEL	50.516.919	5.912	43.145.457		48.452.842	5.670	43.145.457	5.049	12,3%	621
DESTELBERG	68.327.975	3.979	83.925.516	1	83.925.516	4.887	83.925.516	4.887	0,0%	0
DIEPENBEEK	107.759.090	6.275	98.459.317		105.155.069	6.123	98.459.317	5.733	6,8%	390
DIEST	184.623.007	8.342	150.024.971		174.935.241	7.904	150.024.971	6.779	16,6%	1.126
DIKSMUIDE	148.437.077	9.612	114.983.963		139.069.900	9.005	114.983.963	7.446	20,9%	1.560
DILBEEK	149.004.819	3.950	199.115.660	1	199.115.660	5.279	199.115.660	5.279	0,0%	0
DILSEN-STOKK	121.277.578	6.668	109.368.512		117.942.931	6.485	109.368.512	6.014	7,8%	471
DROGENBOS	24.166.726	5.150	28.494.809	1	28.494.809	6.072	28.494.809	6.072	0,0%	0
DUFFEL	80.420.853	5.035	75.816.932		79.131.713	4.955	75.816.932	4.747	4,4%	208
EDEGEM	94.426.238	4.243	130.105.328	1	130.105.328	5.847	130.105.328	5.847	0,0%	0

BEF	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	absoluut	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel		abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
					2003	per inw				
2003 = 1.542.979.000 euro										
EEKLO	175.740.708	9.216	152.457.286		169.221.138	8.874	152.457.286	7.995	11,0%	879
ERPE-MERE	96.256.318	5.001	99.602.630	1	99.602.630	5.174	99.602.630	5.174	0,0%	0
ESSEN	102.746.624	6.262	90.823.635		99.408.078	6.059	90.823.635	5.536	9,5%	523
EVERGEM	156.334.261	5.018	175.834.465	1	175.834.465	5.644	175.834.465	5.644	0,0%	0
GALMAARDEN	43.603.720	5.633	39.426.507		42.434.063	5.482	39.426.507	5.093	7,6%	389
GAVERE	62.182.326	5.249	60.775.208		61.788.320	5.216	60.775.208	5.130	1,7%	86
GEEL	301.202.171	8.944	256.570.062		288.704.773	8.573	256.570.062	7.619	12,5%	954
GEETBETS	40.054.927	6.914	30.993.913		37.517.760	6.476	30.993.913	5.350	21,0%	1.126
GENK	801.222.091	12.750	672.995.066		765.317.353	12.178	672.995.066	10.709	13,7%	1.469
GENT	8.129.331.375	36.263	8.057.180.993		8.109.128.609	36.172	8.057.180.993	35.941	0,6%	232
GERAARDSBEKE	193.795.621	6.263	223.578.807	1	223.578.807	7.225	223.578.807	7.225	0,0%	0
GINGELOM	63.350.941	8.336	48.742.904		59.260.557	7.797	48.742.904	6.414	21,6%	1.384
GISTEL	79.307.490	7.154	61.367.855		74.284.228	6.701	61.367.855	5.536	21,0%	1.165
GLABBEEK	29.494.308	5.816	25.120.747		28.269.671	5.575	25.120.747	4.954	12,5%	621
GOOIK	47.278.172	5.352	43.983.434		46.355.615	5.247	43.983.434	4.979	5,4%	269
GRIMBERGEN	130.453.176	3.962	175.200.152	1	175.200.152	5.320	175.200.152	5.320	0,0%	0
GROBBENDONK	52.966.960	5.069	50.318.179		52.225.277	4.998	50.318.179	4.816	3,8%	183
HAACHT	69.820.000	5.306	69.149.189		69.632.167	5.292	69.149.189	5.255	0,7%	37
HAALTERT	91.463.408	5.295	90.358.865		91.154.126	5.277	90.358.865	5.231	0,9%	46
HALEN	51.203.298	6.232	42.924.836		48.885.253	5.950	42.924.836	5.225	13,9%	725
HALLE	250.832.354	7.453	214.937.396		240.781.438	7.154	214.937.396	6.386	12,0%	768
HAM	51.524.873	5.525	44.748.761		49.627.500	5.321	44.748.761	4.798	10,9%	523
HAMME	147.193.573	6.489	136.842.840		144.295.273	6.361	136.842.840	6.032	5,4%	329
HAMONT-ACHAER	89.807.002	6.611	74.442.004		85.504.662	6.294	74.442.004	5.480	14,9%	814
HARELBEKE	138.005.198	5.243	148.762.525	1	148.762.525	5.652	148.762.525	5.652	0,0%	0
HASSELT	851.978.528	12.518	747.281.383		822.662.372	12.088	747.281.383	10.980	10,1%	1.108
HECHTEL-EKSEL	81.627.372	7.321	67.362.656		77.633.121	6.963	67.362.656	6.042	15,2%	921
HEERS	56.958.532	8.663	43.039.174		53.060.984	8.070	43.039.174	6.546	23,3%	1.524
HEIST-OP-DEN-BERGE	210.318.903	5.649	241.126.703	1	241.126.703	6.476	241.126.703	6.476	0,0%	0
HEMIKSEM	40.603.488	4.437	46.717.581	1	46.717.581	5.105	46.717.581	5.105	0,0%	0
HERENT	73.502.652	3.900	86.840.514	1	86.840.514	4.607	86.840.514	4.607	0,0%	0
HERENTALS	210.718.995	8.272	168.225.376		198.820.394	7.805	168.225.376	6.604	18,2%	1.201
HERENTHOUT	51.677.560	6.225	42.412.086		49.083.143	5.912	42.412.086	5.109	15,7%	804
HERK-DE-STADT	79.454.395	6.841	65.971.913		75.679.177	6.516	65.971.913	5.680	14,7%	836
HERNE	40.458.728	6.349	32.364.602		38.192.299	5.994	32.364.602	5.079	18,0%	915
HERSEL	86.827.945	6.369	74.543.637		83.388.227	6.117	74.543.637	5.468	11,9%	649
HERSTAPPE	844.412	9.934	495.284		746.653	8.784	495.284	5.827	50,8%	2.957
HERZELE	96.157.250	5.908	88.453.947		94.000.255	5.775	88.453.947	5.435	6,3%	341
HEUSDEN-ZOELDE	195.594.413	6.497	211.685.225	1	211.685.225	7.032	211.685.225	7.032	0,0%	0
HEUVELLAND	84.928.772	10.112	58.109.214		77.419.051	9.218	58.109.214	6.919	33,2%	2.299
HOEGAARDEN	37.046.797	6.160	29.799.659		35.017.532	5.823	29.799.659	4.955	17,5%	868
HOEILAART	42.144.768	4.308	40.284.296		41.623.819	4.255	40.284.296	4.118	3,3%	137
HOESEL	58.475.158	6.403	48.468.636		55.673.240	6.096	48.468.636	5.307	14,9%	789
HOLSBEEK	46.402.133	5.239	44.569.742		45.889.047	5.181	44.569.742	5.032	3,0%	149
HOOGLEDE	57.224.425	5.869	50.636.067		55.379.624	5.680	50.636.067	5.193	9,4%	487
HOOGSTRATE	131.647.232	7.416	116.190.287		127.319.146	7.173	116.190.287	6.546	9,6%	627
HOREBEKE	12.917.870	6.564	10.760.711		12.313.846	6.257	10.760.711	5.468	14,4%	789
HOUTHALEN-TOURNAI	191.592.721	6.558	202.623.428	1	202.623.428	6.936	202.623.428	6.936	0,0%	0
HOUTHULST	76.448.218	8.546	57.832.930		71.235.768	7.963	57.832.930	6.465	23,2%	1.498
HOVE	31.787.379	3.827	38.311.126	1	38.311.126	4.612	38.311.126	4.612	0,0%	0
HULDENBERG	46.772.069	5.192	42.585.247		45.599.721	5.062	42.585.247	4.727	7,1%	335
HULSHOUT	47.718.572	5.532	41.893.741		46.087.566	5.343	41.893.741	4.857	10,0%	486
ICHTEGEM	90.008.891	6.797	79.736.272		87.132.464	6.580	79.736.272	6.021	9,3%	559
IEPER	331.289.230	9.446	284.413.604		318.163.627	9.072	284.413.604	8.110	11,9%	962
INGELMUNSTER	58.809.905	5.522	56.205.624		58.080.683	5.453	56.205.624	5.277	3,3%	176
IZEGEM	149.091.303	5.619	171.038.265	1	171.038.265	6.446	171.038.265	6.446	0,0%	0
JABBEKE	73.889.891	5.429	72.838.412		73.595.467	5.408	72.838.412	5.352	1,0%	56
KALMTHOUT	90.273.051	5.230	93.003.024	1	93.003.024	5.388	93.003.024	5.388	0,0%	0
KAMPENHOUT	48.207.418	4.492	50.489.491	1	50.489.491	4.705	50.489.491	4.705	0,0%	0
KAPellen	106.689.062	4.156	129.222.499	1	129.222.499	5.034	129.222.499	5.034	0,0%	0
KAPELLE-ODON	44.614.003	5.080	40.333.603		43.415.452	4.943	40.333.603	4.592	7,6%	351
KAPRIJKE	42.331.153	6.855	32.785.045		39.658.155	6.422	32.785.045	5.309	21,0%	1.113
KASTERLEE	105.905.645	6.033	99.769.952		104.187.595	5.935	99.769.952	5.684	4,4%	252
KEERBERGEN	47.507.368	3.962	53.661.333	1	53.661.333	4.475	53.661.333	4.475	0,0%	0
KINROOI	89.877.727	7.650	72.757.579		85.083.929	7.242	72.757.579	6.193	16,9%	1.049
KLUISBERGEN	34.509.388	5.670	29.351.718		33.065.193	5.433	29.351.718	4.823	12,7%	610
KNESSELARE	55.140.468	7.075	43.117.347		51.773.884	6.643	43.117.347	5.532	20,1%	1.111
KNOKKE-HEISDE	283.335.650	8.548	225.275.736		267.078.344	8.057	225.275.736	6.796	18,6%	1.261
KOEKELARE	62.846.597	7.707	49.086.094		58.993.531	7.235	49.086.094	6.020	20,2%	1.215

BEF	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	absoluut	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel		abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
					2003	per inw				
2003 =	1.542.979.000									
euro										
KOKSIJDE	124.482.215	6.310	124.096.369		124.374.175	6.304	124.096.369	6.290	0,2%	14
KONTICH	90.572.178	4.557	109.543.553	1	109.543.553	5.512	109.543.553	5.512	0,0%	0
KORTEMARK	87.586.457	7.160	72.182.487		83.273.205	6.808	72.182.487	5.901	15,4%	907
KORTENAKEN	51.648.497	6.939	39.942.303		48.370.656	6.499	39.942.303	5.366	21,1%	1.132
KORTENBERG	68.983.952	3.975	78.873.394	1	78.873.394	4.545	78.873.394	4.545	0,0%	0
KORTESSEM	55.802.417	6.967	45.322.306		52.867.890	6.600	45.322.306	5.658	16,6%	942
KORTRIJK	928.768.435	12.418	841.331.633		904.285.332	12.091	841.331.633	11.249	7,5%	842
KRAAINEM	38.246.873	3.013	56.095.460	1	56.095.460	4.420	56.095.460	4.420	0,0%	0
KRUIBEKE	86.417.590	5.937	77.069.214		83.799.960	5.757	77.069.214	5.295	8,7%	462
KRUISSHOUTEN	45.307.803	5.772	40.577.281		43.983.213	5.604	40.577.281	5.170	8,4%	434
KUURNE	74.412.380	5.820	69.162.172		72.942.274	5.705	69.162.172	5.410	5,5%	296
LAAKDAL	91.318.868	6.168	86.958.433		90.097.906	6.085	86.958.433	5.873	3,6%	212
LAARNE	60.983.833	5.253	57.824.717		60.099.252	5.177	57.824.717	4.981	3,9%	196
LANAKEN	138.158.358	5.879	133.717.222		136.914.800	5.826	133.717.222	5.690	2,4%	136
LANDEN	87.135.219	6.098	76.442.214		84.141.080	5.889	76.442.214	5.350	10,1%	539
LANGEMARK-1	61.406.592	8.021	45.243.132		56.880.675	7.430	45.243.132	5.909	25,7%	1.520
LEBBEKE	89.061.401	5.168	89.764.407	1	89.764.407	5.209	89.764.407	5.209	0,0%	0
LEDE	92.756.547	5.473	89.292.054		91.786.457	5.415	89.292.054	5.268	2,8%	147
LEDEGEM	57.895.026	6.196	52.160.919		56.289.424	6.024	52.160.919	5.582	7,9%	442
LENDELEDE	30.019.384	5.456	25.937.410		28.876.394	5.248	25.937.410	4.714	11,3%	534
LENNIK	44.946.899	5.234	40.748.544		43.771.322	5.097	40.748.544	4.745	7,4%	352
LEOPOLDSBUUR	90.487.295	6.559	78.689.861		87.183.906	6.320	78.689.861	5.704	10,8%	616
LEUVEN	1.135.548.193	12.902	1.007.576.808		1.099.715.037	12.495	1.007.576.808	11.448	9,1%	1.047
LICHTERVELD	49.629.843	6.001	44.908.106		48.307.714	5.841	44.908.106	5.430	7,6%	411
LIEDEKERKE	57.221.480	4.849	59.877.948	1	59.877.948	5.074	59.877.948	5.074	0,0%	0
LIER	249.600.386	7.754	210.210.203		238.570.775	7.411	210.210.203	6.530	13,5%	881
LIERDE	39.371.586	6.258	33.884.666		37.835.198	6.014	33.884.666	5.386	11,7%	628
LILLE	93.723.094	6.239	84.374.356		91.105.362	6.065	84.374.356	5.617	8,0%	448
LINKEBEEK	15.649.144	3.294	21.317.284	1	21.317.284	4.487	21.317.284	4.487	0,0%	0
LINT	35.452.304	4.508	37.890.746	1	37.890.746	4.818	37.890.746	4.818	0,0%	0
LINTER	41.855.764	6.109	36.140.442		40.255.422	5.875	36.140.442	5.274	11,4%	601
LOCHRISTI	98.168.017	5.192	98.579.781	1	98.579.781	5.214	98.579.781	5.214	0,0%	0
LOKEREN	322.694.865	8.851	286.868.271		312.663.092	8.576	286.868.271	7.868	9,0%	708
LOMMEL	182.563.694	5.999	200.010.386	1	200.010.386	6.572	200.010.386	6.572	0,0%	0
LONDERZEEL	80.108.438	4.670	87.162.757	1	87.162.757	5.081	87.162.757	5.081	0,0%	0
LO-RENINGE	41.090.991	12.773	23.037.796		36.035.931	11.202	23.037.796	7.161	56,4%	4.040
LOVENDEGEM	42.269.010	4.563	43.848.833	1	43.848.833	4.733	43.848.833	4.733	0,0%	0
LUBBEEK	58.867.171	4.322	65.356.716	1	65.356.716	4.799	65.356.716	4.799	0,0%	0
LUMMEN	80.700.813	5.977	74.503.129		78.965.405	5.849	74.503.129	5.518	6,0%	331
MAARKEDAL	45.458.425	7.050	36.535.389		42.959.894	6.663	36.535.389	5.666	17,6%	996
MAASEIK	169.429.934	7.414	152.612.703		164.720.956	7.208	152.612.703	6.678	7,9%	530
MAASMECHEL	296.282.717	8.362	366.618.784	1	366.618.784	10.348	366.618.784	10.348	0,0%	0
MACHELEN	56.803.607	4.798	60.568.625	1	60.568.625	5.116	60.568.625	5.116	0,0%	0
MALDEGEM	154.794.901	7.025	139.573.892		150.532.879	6.831	139.573.892	6.334	7,9%	497
MALLE	83.998.832	6.034	74.855.869		81.438.719	5.850	74.855.869	5.377	8,8%	473
MACHELEN	995.741.344	13.199	853.382.368		955.879.531	12.671	853.382.368	11.312	12,0%	1.359
MEERHOUT	50.267.194	5.469	45.986.854		49.068.660	5.338	45.986.854	5.003	6,7%	335
MEEUWEN-1	98.385.110	7.863	80.332.947		93.330.340	7.459	80.332.947	6.420	16,2%	1.039
MEISE	75.302.775	4.104	93.207.158	1	93.207.158	5.080	93.207.158	5.080	0,0%	0
MELLE	56.632.028	5.472	51.221.301		55.116.975	5.326	51.221.301	4.949	7,6%	376
MENEN	220.241.716	6.877	262.852.354	1	262.852.354	8.207	262.852.354	8.207	0,0%	0
MERCHTEM	74.413.140	5.222	73.989.528		74.294.524	5.214	73.989.528	5.192	0,4%	21
MERELBEKE	105.200.839	4.829	114.738.700	1	114.738.700	5.267	114.738.700	5.267	0,0%	0
MERKSPLAS	52.830.379	6.559	42.789.069		50.018.721	6.210	42.789.069	5.312	16,9%	898
MESEN	9.038.728	9.376	6.575.825		8.349.093	8.661	6.575.825	6.821	27,0%	1.839
MEULEBEKE	66.416.072	6.008	59.179.363		64.389.727	5.824	59.179.363	5.353	8,8%	471
MIDDELKERKE	138.900.767	8.376	120.861.239		133.849.534	8.071	120.861.239	7.288	10,7%	783
MOERBEKE	38.521.119	6.696	29.145.202		35.895.776	6.239	29.145.202	5.066	23,2%	1.173
MOL	263.912.965	8.330	230.897.613		254.668.365	8.038	230.897.613	7.288	10,3%	750
MOORSLEDE	71.573.341	6.669	62.218.816		68.953.989	6.424	62.218.816	5.797	10,8%	628
MORTSEL	110.401.287	4.401	162.395.928	1	162.395.928	6.474	162.395.928	6.474	0,0%	0
NAZARETH	54.124.781	4.977	55.260.131	1	55.260.131	5.081	55.260.131	5.081	0,0%	0
NEERPELT	95.685.017	6.222	86.540.474		93.124.462	6.056	86.540.474	5.628	7,6%	428
NEVELE	68.223.467	6.206	60.682.690		66.111.980	6.014	60.682.690	5.520	8,9%	494
NIEL	45.730.338	5.441	47.862.713	1	47.862.713	5.695	47.862.713	5.695	0,0%	0
NIEUWERKERKE	41.185.011	6.353	37.853.991		40.252.295	6.209	37.853.991	5.839	6,3%	370
NIEUWPOORT	81.598.382	7.952	77.478.733		80.444.842	7.840	77.478.733	7.551	3,8%	289
NIJLEN	119.319.183	5.842	119.421.991	1	119.421.991	5.847	119.421.991	5.847	0,0%	0
NINOVE	187.213.947	5.417	213.461.627	1	213.461.627	6.177	213.461.627	6.177	0,0%	0

BEF	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	absoluut	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel		abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
					2003	per inw				
2003 = 1.542.979.000 euro										
OLEN	51.627.281	4.739	49.002.608		50.892.348	4.671	49.002.608	4.498	3,9%	173
OOSTENDE	1.005.273.834	14.942	922.519.086		982.101.749	14.597	922.519.086	13.712	6,5%	886
OOSTERZELE	78.914.815	5.977	71.670.725		76.886.403	5.823	71.670.725	5.428	7,3%	395
OOSTKAMP	120.382.194	5.674	120.177.402		120.324.851	5.671	120.177.402	5.664	0,1%	7
OOSTROZEBE	38.867.596	5.312	34.128.660		37.540.651	5.131	34.128.660	4.664	10,0%	466
OPGLABBEEK	52.258.864	5.723	44.878.406		50.192.269	5.497	44.878.406	4.915	11,8%	582
OPWIJK	56.306.385	4.805	58.246.021	1	58.246.021	4.971	58.246.021	4.971	0,0%	0
UDENAARDE	222.166.483	7.995	187.167.643		212.366.489	7.642	187.167.643	6.736	13,5%	907
UDENBURG	59.151.198	6.714	49.369.981		56.412.368	6.403	49.369.981	5.604	14,3%	799
UD-HEVERLE	44.769.505	4.255	47.591.194	1	47.591.194	4.523	47.591.194	4.523	0,0%	0
UD-TURNHOU	62.499.372	5.035	59.865.912		61.761.979	4.976	59.865.912	4.823	3,2%	153
OVERIJSE	85.632.344	3.607	108.327.365	1	108.327.365	4.563	108.327.365	4.563	0,0%	0
OVERPELT	79.933.406	6.378	68.243.432		76.660.106	6.117	68.243.432	5.445	12,3%	672
PEER	113.696.682	7.455	95.678.600		108.651.455	7.124	95.678.600	6.274	13,6%	851
PEPINGEN	28.472.170	6.704	22.606.645		26.829.769	6.317	22.606.645	5.323	18,7%	994
PITTEM	44.571.672	6.724	34.776.382		41.828.901	6.310	34.776.382	5.246	20,3%	1.064
POPERINGE	159.367.072	8.277	134.726.442		152.467.470	7.919	134.726.442	6.997	13,2%	921
PUTTE	80.167.489	5.208	80.096.839		80.147.706	5.206	80.096.839	5.203	0,1%	3
PUURS	74.764.667	4.751	83.145.082	1	83.145.082	5.284	83.145.082	5.284	0,0%	0
RANST	83.194.741	4.734	89.762.459	1	89.762.459	5.107	89.762.459	5.107	0,0%	0
RAVELS	102.894.323	7.855	80.292.196		96.565.521	7.372	80.292.196	6.130	20,3%	1.242
RETIE	63.225.052	6.496	52.959.108		60.350.494	6.201	52.959.108	5.441	14,0%	759
RIEMST	102.246.199	6.547	92.289.077		99.458.114	6.369	92.289.077	5.910	7,8%	459
RIJKEVORSEL	70.886.968	6.780	56.401.253		66.830.836	6.392	56.401.253	5.395	18,5%	998
ROESELARE	632.767.866	11.675	552.308.925		610.238.627	11.259	552.308.925	10.190	10,5%	1.069
RONSE	212.250.292	8.900	218.722.720	1	218.722.720	9.171	218.722.720	9.171	0,0%	0
ROOSDAAL	55.107.875	5.212	52.892.576		54.487.571	5.153	52.892.576	5.003	3,0%	151
ROTSELAAR	67.385.911	4.620	72.551.086	1	72.551.086	4.974	72.551.086	4.974	0,0%	0
RUISELEDE	37.815.928	7.491	28.364.238		35.169.368	6.967	28.364.238	5.619	24,0%	1.348
RUMST	75.359.263	5.168	74.873.864		75.223.346	5.158	74.873.864	5.134	0,5%	24
SCHELLE	36.313.141	4.690	35.912.271		36.200.894	4.675	35.912.271	4.638	0,8%	37
SCHERPENHE	114.481.844	5.271	120.805.748	1	120.805.748	5.562	120.805.748	5.562	0,0%	0
SCHILDE	65.065.007	3.326	90.084.852	1	90.084.852	4.605	90.084.852	4.605	0,0%	0
SCHOTEN	152.675.907	4.664	187.463.010	1	187.463.010	5.727	187.463.010	5.727	0,0%	0
SINT-AMANDS	42.366.940	5.604	39.280.592		41.502.734	5.490	39.280.592	5.196	5,7%	294
SINT-GENESIUS	65.057.267	3.615	89.626.899	1	89.626.899	4.980	89.626.899	4.980	0,0%	0
SINT-GILLIS-WAAS	102.405.730	5.919	95.364.007		100.433.983	5.805	95.364.007	5.512	5,3%	293
SINT-KAT-WAAS	96.113.012	5.048	102.451.840	1	102.451.840	5.381	102.451.840	5.381	0,0%	0
SINT-LAUREIN	62.514.130	9.598	43.826.119		57.281.317	8.795	43.826.119	6.729	30,7%	2.066
SINT-LIEV-HOUT	50.433.569	5.499	46.577.512		49.353.837	5.382	46.577.512	5.079	6,0%	303
SINT-MAR-LAT	25.137.836	3.024	32.804.086	1	32.804.086	3.946	32.804.086	3.946	0,0%	0
SINT-NIKLAAS	864.374.811	12.657	759.213.704		834.928.741	12.226	759.213.704	11.117	10,0%	1.109
SINT-PIET-LEEUW	130.553.403	4.350	148.274.304	1	148.274.304	4.940	148.274.304	4.940	0,0%	0
SINT-TRUIDEN	323.689.940	8.714	273.295.455		309.579.024	8.334	273.295.455	7.357	13,3%	977
SPIERE-HELKINGEN	14.344.885	7.721	10.258.564		13.200.678	7.105	10.258.564	5.521	28,7%	1.583
STABROEK	85.026.062	4.960	85.000.990		85.019.042	4.959	85.000.990	4.958	0,0%	1
STADEN	71.412.080	6.500	61.015.532		68.500.951	6.235	61.015.532	5.554	12,3%	681
STEENOKKERBEEK	42.320.180	4.062	46.734.352	1	46.734.352	4.485	46.734.352	4.485	0,0%	0
STEKENE	102.842.777	6.221	92.706.018		100.004.392	6.049	92.706.018	5.608	7,9%	441
TEMSE	151.011.584	5.914	153.283.351	1	153.283.351	6.003	153.283.351	6.003	0,0%	0
TERNAT	63.776.763	4.423	71.061.325	1	71.061.325	4.929	71.061.325	4.929	0,0%	0
TERVUREN	81.553.147	4.041	92.223.744	1	92.223.744	4.570	92.223.744	4.570	0,0%	0
TESSENDERLO	86.425.618	5.463	83.709.355		85.665.040	5.415	83.709.355	5.292	2,3%	124
TIELT	164.149.210	8.546	121.788.654		152.287.867	7.928	121.788.654	6.341	25,0%	1.588
TIELT-WINGE	57.391.241	5.848	52.670.031		56.069.259	5.713	52.670.031	5.367	6,5%	346
TIENEN	238.286.917	7.570	231.829.778		236.478.859	7.512	231.829.778	7.365	2,0%	148
TONGEREN	274.204.813	9.225	237.385.178		263.894.979	8.878	237.385.178	7.987	11,2%	892
TORHOUT	123.347.079	6.548	116.086.765		121.314.125	6.440	116.086.765	6.162	4,5%	277
TREMELO	59.256.105	4.442	63.824.197	1	63.824.197	4.785	63.824.197	4.785	0,0%	0
TURNHOUT	518.114.908	13.424	340.039.853		468.252.267	12.132	340.039.853	8.810	37,7%	3.322
VEURNE	103.662.704	8.745	79.952.531		97.023.639	8.185	79.952.531	6.745	21,4%	1.440
VILVOORDE	271.593.384	7.764	303.748.491	1	303.748.491	8.683	303.748.491	8.683	0,0%	0
VLETEREN	34.814.872	9.690	23.106.174		31.536.330	8.777	23.106.174	6.431	36,5%	2.346
VOEREN	45.679.275	10.586	27.927.335		40.708.570	9.434	27.927.335	6.472	45,8%	2.962
VORSELAAR	59.088.669	8.036	39.192.191		53.517.473	7.278	39.192.191	5.330	36,6%	1.948
VOSSLAAR	41.415.234	4.135	44.684.824	1	44.684.824	4.462	44.684.824	4.462	0,0%	0
WAARSCHOOT	52.600.361	6.575	41.262.945		49.425.781	6.178	41.262.945	5.158	19,8%	1.020
WAASMUNSTER	49.878.332	4.872	49.605.330		49.801.889	4.865	49.605.330	4.846	0,4%	19
WACHTEBEKE	43.613.597	6.405	36.810.367		41.708.630	6.126	36.810.367	5.406	13,3%	719

BEF 2003 = 1.542.979.000 euro	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	absoluut	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel		abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
					2003	per inw				
WAREGEM	272.844.024	7.613	242.685.355		264.399.321	7.377	242.685.355	6.772	8,9%	606
WELLEN	41.994.848	6.245	33.823.617		39.706.829	5.904	33.823.617	5.030	17,4%	875
WEMMEL	47.334.460	3.398	63.514.946	1	63.514.946	4.559	63.514.946	4.559	0,0%	0
WERVIK	126.978.429	7.135	108.042.183		121.676.107	6.837	108.042.183	6.071	12,6%	766
WESTERLO	121.640.576	5.539	126.530.623	1	126.530.623	5.762	126.530.623	5.762	0,0%	0
WETTEREN	141.209.874	6.195	149.893.010	1	149.893.010	6.576	149.893.010	6.576	0,0%	0
WEVELGEM	175.427.560	5.591	185.273.286	1	185.273.286	5.905	185.273.286	5.905	0,0%	0
WEZEMBEEK-C	48.125.749	3.533	60.623.176	1	60.623.176	4.450	60.623.176	4.450	0,0%	0
WICHELEN	58.147.639	5.305	56.397.549		57.657.598	5.260	56.397.549	5.145	2,2%	115
WIELSBEKE	47.342.104	5.313	41.227.310		45.629.906	5.121	41.227.310	4.627	10,7%	494
WIJNEGEM	41.051.440	4.740	39.567.547		40.635.936	4.692	39.567.547	4.569	2,7%	123
WILLEBROEK	143.252.517	6.365	151.300.871	1	151.300.871	6.722	151.300.871	6.722	0,0%	0
WINGENE	90.039.642	7.193	72.739.994		85.195.583	6.806	72.739.994	5.811	17,1%	995
WOMMELGEM	51.264.957	4.359	59.178.788	1	59.178.788	5.031	59.178.788	5.031	0,0%	0
WORTEGEM	39.946.505	6.580	33.254.626		38.072.718	6.271	33.254.626	5.478	14,5%	794
WUUSTWEZEL	116.920.613	6.661	104.564.953		113.460.915	6.464	104.564.953	5.957	8,5%	507
ZANDHOVEN	61.744.443	5.109	61.692.496		61.729.898	5.108	61.692.496	5.105	0,1%	3
ZAVENTEM	139.328.001	5.179	195.088.681	1	195.088.681	7.252	195.088.681	7.252	0,0%	0
ZEDELGEM	121.722.311	5.528	125.192.263	1	125.192.263	5.685	125.192.263	5.685	0,0%	0
ZELE	120.426.280	5.905	134.531.601	1	134.531.601	6.597	134.531.601	6.597	0,0%	0
ZELZATE	90.895.379	7.516	83.081.630		88.707.458	7.335	83.081.630	6.870	6,8%	465
ZEMST	91.161.864	4.435	104.265.917	1	104.265.917	5.073	104.265.917	5.073	0,0%	0
ZINGEM	36.488.022	5.526	34.306.927		35.877.295	5.433	34.306.927	5.196	4,6%	238
ZOERSEL	84.986.735	4.215	98.166.120	1	98.166.120	4.868	98.166.120	4.868	0,0%	0
ZOMERGEM	56.335.642	6.833	45.857.396		53.401.638	6.477	45.857.396	5.562	16,5%	915
ZONHOVEN	106.229.013	5.609	101.623.277		104.939.365	5.541	101.623.277	5.366	3,3%	175
ZONNEBEKE	86.775.111	7.516	70.746.386		82.286.922	7.127	70.746.386	6.128	16,3%	1.000
ZOTTEGEM	132.864.765	5.407	142.126.384	1	142.126.384	5.784	142.126.384	5.784	0,0%	0
ZOUTLEEUW	53.874.342	6.915	42.086.534		50.573.648	6.491	42.086.534	5.402	20,2%	1.089
ZUIENKERKE	29.511.197	10.577	17.259.032		26.080.479	9.348	17.259.032	6.186	51,1%	3.162
ZULTE	79.924.958	5.501	76.428.550		78.945.932	5.434	76.428.550	5.261	3,3%	173
ZUTENDAAL	39.877.313	5.903	33.343.965		38.047.916	5.633	33.343.965	4.936	14,1%	696
ZWALM	47.659.808	6.203	41.779.178		46.013.178	5.989	41.779.178	5.438	10,1%	551
ZWEVEGEM	130.059.801	5.537	129.277.023		129.840.616	5.528	129.277.023	5.504	0,4%	24
ZWIJNDRECHT	72.472.819	4.071	87.665.351	1	87.665.351	4.925	87.665.351	4.925	0,0%	0
<i>totalen</i>	<i>#REF!</i>		<i>#REF!</i>	<i>#REF!</i>	<i>#REF!</i>		<i>#REF!</i>			
			19257472164,4%							1

Simulatieberekening Gemeentefonds 2003

euro	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	berekend aandeel	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
2003 = 1.542.979.000 euro										
AALST	22.013.225	288	19.608.004		21.339.741	280	19.608.004	257	8,8%	23
AALTER	2.634.956	142	2.615.354		2.629.467	142	2.615.354	141	0,5%	1
AARSCHOT	5.375.214	195	4.596.376		5.157.132	188	4.596.376	167	12,2%	20
AARTSELAAR	1.237.252	86	1.643.483	1	1.643.483	114	1.643.483	114	0,0%	0
AFFLIGEM	1.277.274	110	1.371.128	1	1.371.128	118	1.371.128	118	0,0%	0
ALKEN	1.439.973	132	1.333.223		1.410.082	129	1.333.223	122	5,8%	7
ALVERINGEM	1.476.165	307	873.816		1.307.502	272	873.816	182	49,6%	90
ANTWERPEN	402.090.830	900	366.630.860		392.161.715	878	366.630.860	821	7,0%	57
ANZEGEM	1.989.300	145	1.853.944		1.951.399	142	1.853.944	135	5,3%	7
ARDOOIE	1.377.506	145	1.208.156		1.330.086	140	1.208.156	127	10,1%	13
ARENDONK	2.123.517	180	1.699.096		2.004.676	170	1.699.096	144	18,0%	26
AS	1.179.835	164	943.374		1.113.624	154	943.374	131	18,0%	24
ASSE	3.185.104	114	3.950.764	1	3.950.764	141	3.950.764	141	0,0%	0
ASSENEDE	2.575.795	189	2.244.916		2.483.146	183	2.244.916	165	10,6%	18
AVELGEM	1.495.976	164	1.176.831		1.406.613	154	1.176.831	129	19,5%	25
BAARLE-HERTOG	387.520	183	271.862		355.135	168	271.862	128	30,6%	39
BALEN	2.854.600	148	2.702.247		2.811.940	146	2.702.247	140	4,1%	6
BEERNEM	2.342.799	161	2.100.985		2.275.089	157	2.100.985	145	8,3%	12
BEERSE	1.914.113	122	1.939.047	1	1.939.047	124	1.939.047	124	0,0%	0
BEERSEL	2.189.604	96	2.681.341	1	2.681.341	117	2.681.341	117	0,0%	0
BEGIJNENDIJK	1.158.491	127	1.141.659		1.153.778	127	1.141.659	126	1,1%	1
BEKKEVOORT	957.078	167	800.991		913.372	160	800.991	140	14,0%	20
BERINGEN	6.230.939	159	6.971.549	1	6.971.549	178	6.971.549	178	0,0%	0
BERLAAR	1.551.546	153	1.367.861		1.500.112	148	1.367.861	135	9,7%	13
BERLARE	1.972.252	144	1.780.213		1.918.480	140	1.780.213	130	7,8%	10
BERTEM	950.365	107	973.113	1	973.113	110	973.113	110	0,0%	0
BEVER	391.737	198	323.309		372.577	188	323.309	163	15,2%	25
BEVEREN	5.923.316	132	7.390.574	1	7.390.574	164	7.390.574	164	0,0%	0
BIERBEEK	1.098.215	124	1.015.687		1.075.107	122	1.015.687	115	5,9%	7
BILZEN	4.688.869	160	4.684.360		4.687.606	160	4.684.360	160	0,1%	0
BLANKENBERGE	3.644.739	209	3.929.046	1	3.929.046	226	3.929.046	226	0,0%	0
BOCHOLT	2.065.671	174	1.707.366		1.965.343	165	1.707.366	144	15,1%	22
BOECHOUT	1.525.704	128	1.470.761		1.510.320	127	1.470.761	123	2,7%	3
BONHEIDEN	1.468.823	104	1.695.925	1	1.695.925	120	1.695.925	120	0,0%	0
BOOM	3.146.456	209	2.800.708		3.049.643	203	2.800.708	186	8,9%	17
BOORTMEERBEEK	1.102.136	97	1.226.269	1	1.226.269	108	1.226.269	108	0,0%	0
BORGLOON	1.782.179	176	1.444.242		1.687.553	167	1.444.242	143	16,8%	24
BORNEM	2.593.640	130	2.608.114	1	2.608.114	131	2.608.114	131	0,0%	0
BORSBEEK	1.250.002	121	1.370.947	1	1.370.947	132	1.370.947	132	0,0%	0
BOUTERSEM	915.367	127	864.200		901.040	125	864.200	119	4,3%	5
BRAKEL	2.257.427	165	1.985.788		2.181.366	159	1.985.788	145	9,8%	14
BRASSCHAAT	3.954.491	106	5.358.004	1	5.358.004	144	5.358.004	144	0,0%	0
BRECHT	3.391.764	135	3.551.757	1	3.551.757	142	3.551.757	142	0,0%	0
BREDENE	2.631.742	187	2.271.598		2.530.899	180	2.271.598	161	11,4%	18
BREE	2.439.624	174	2.026.522		2.323.951	166	2.026.522	145	14,7%	21
BRUGGE	48.288.517	415	47.761.589		48.140.972	414	47.761.589	411	0,8%	3
BUGGENHOUT	1.613.526	117	1.721.400	1	1.721.400	125	1.721.400	125	0,0%	0
DAMME	2.061.341	186	1.686.547		1.956.395	177	1.686.547	153	16,0%	24
DE HAAN	2.067.045	182	1.749.642		1.978.170	174	1.749.642	154	13,1%	20
DE PANNE	2.072.864	213	1.829.584		2.004.744	206	1.829.584	188	9,6%	18
DE PINTE	916.615	91	1.072.810	1	1.072.810	106	1.072.810	106	0,0%	0
DEERLIJK	1.420.295	124	1.375.549		1.407.765	123	1.375.549	120	2,3%	3
DEINZE	5.079.021	184	4.271.490		4.852.905	176	4.271.490	155	13,6%	21
DENDERLEEUV	2.172.960	128	2.188.300	1	2.188.300	129	2.188.300	129	0,0%	0
DENDERMONDE	8.765.104	203	7.960.034		8.539.677	198	7.960.034	185	7,3%	13
DENTERGEM	1.225.180	156	1.040.224		1.173.391	149	1.040.224	132	12,8%	17
DESSEL	1.252.282	147	1.069.548		1.201.115	141	1.069.548	125	12,3%	15
DESTELBERGEN	1.693.806	99	2.080.459	1	2.080.459	121	2.080.459	121	0,0%	0
DIEPENBEEK	2.671.278	156	2.440.743		2.606.726	152	2.440.743	142	6,8%	10
DIEST	4.576.685	207	3.719.022		4.336.531	196	3.719.022	168	16,6%	28
DIKSMUIDE	3.679.659	238	2.850.378		3.447.453	223	2.850.378	185	20,9%	39
DILBEEK	3.693.733	98	4.935.948	1	4.935.948	131	4.935.948	131	0,0%	0
DILSEN-STOKKEM	3.006.393	165	2.711.175		2.923.729	161	2.711.175	149	7,8%	12
DROGENBOS	599.077	128	706.368	1	706.368	151	706.368	151	0,0%	0
DUFFEL	1.993.581	125	1.879.453		1.961.624	123	1.879.453	118	4,4%	5

euro

2003 =
1.542.979.000 euro

	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	berekend aandeel	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
EDEGEM	2.340.765	105	3.225.227	1	3.225.227	145	3.225.227	145	0,0%	0
EEKLO	4.356.498	228	3.779.317		4.194.882	220	3.779.317	198	11,0%	22
ERPE-MERE	2.386.132	124	2.469.085	1	2.469.085	128	2.469.085	128	0,0%	0
ESSEN	2.547.022	155	2.251.459		2.464.262	150	2.251.459	137	9,5%	13
EVERGEM	3.875.425	124	4.358.823	1	4.358.823	140	4.358.823	140	0,0%	0
GALMAARDEN	1.080.908	140	977.358		1.051.913	136	977.358	126	7,6%	10
GAVERE	1.541.460	130	1.506.578		1.531.692	129	1.506.578	127	1,7%	2
GEEL	7.466.607	222	6.360.206		7.156.804	213	6.360.206	189	12,5%	24
GEETBETS	992.936	171	768.319		930.041	161	768.319	133	21,0%	28
GENK	19.861.777	316	16.683.112		18.971.722	302	16.683.112	265	13,7%	36
GENT	201.520.861	899	199.732.300		201.020.047	897	199.732.300	891	0,6%	6
GERAARDSBERGEN	4.804.068	155	5.542.374	1	5.542.374	179	5.542.374	179	0,0%	0
GINGELOM	1.570.429	207	1.208.305		1.469.031	193	1.208.305	159	21,6%	34
GISTEL	1.965.981	177	1.521.269		1.841.458	166	1.521.269	137	21,0%	29
GLABEEK	731.145	144	622.727		700.787	138	622.727	123	12,5%	15
GOOIK	1.171.995	133	1.090.321		1.149.126	130	1.090.321	123	5,4%	7
GRIMBERGEN	3.233.850	98	4.343.098	1	4.343.098	132	4.343.098	132	0,0%	0
GROBBENDONK	1.313.017	126	1.247.355		1.294.631	124	1.247.355	119	3,8%	5
HAACHT	1.730.793	132	1.714.164		1.726.136	131	1.714.164	130	0,7%	1
HAALTERT	2.267.319	131	2.239.938		2.259.652	131	2.239.938	130	0,9%	1
HALEN	1.269.297	154	1.064.079		1.211.834	147	1.064.079	130	13,9%	18
HALLE	6.217.972	185	5.328.159		5.968.816	177	5.328.159	158	12,0%	19
HAM	1.277.268	137	1.109.293		1.230.234	132	1.109.293	119	10,9%	13
HAMME	3.648.833	161	3.392.245		3.576.986	158	3.392.245	150	5,4%	8
HAMONT-ACHEL	2.226.257	164	1.845.369		2.119.605	156	1.845.369	136	14,9%	20
HARELBEKE	3.421.059	130	3.687.727	1	3.687.727	140	3.687.727	140	0,0%	0
HASSELT	21.119.996	310	18.524.622		20.393.267	300	18.524.622	272	10,1%	27
HECHTEL-EKSEL	2.023.490	181	1.669.877		1.924.475	173	1.669.877	150	15,2%	23
HEERS	1.411.965	215	1.066.913		1.315.347	200	1.066.913	162	23,3%	38
HEIST-OP-DEN-BERG	5.213.669	140	5.977.375	1	5.977.375	161	5.977.375	161	0,0%	0
HEMIKSEM	1.006.534	110	1.158.099	1	1.158.099	127	1.158.099	127	0,0%	0
HERENT	1.822.083	97	2.152.720	1	2.152.720	114	2.152.720	114	0,0%	0
HERENTALS	5.223.587	205	4.170.198		4.928.629	193	4.170.198	164	18,2%	30
HERENTHOUT	1.281.053	154	1.051.368		1.216.739	147	1.051.368	127	15,7%	20
HERK-DE-STAD	1.969.623	170	1.635.401		1.876.038	162	1.635.401	141	14,7%	21
HERNE	1.002.946	157	802.298		946.762	149	802.298	126	18,0%	23
HERSELT	2.152.409	158	1.847.888		2.067.140	152	1.847.888	136	11,9%	16
HERSTAPPE	20.932	246	12.278		18.509	218	12.278	144	50,8%	73
HERZELE	2.383.676	146	2.192.716		2.330.205	143	2.192.716	135	6,3%	8
HEUSDEN-ZOLDER	4.848.659	161	5.247.540	1	5.247.540	174	5.247.540	174	0,0%	0
HEUVELLAND	2.105.329	251	1.440.490		1.919.168	228	1.440.490	172	33,2%	57
HOEGAARDEN	918.366	153	738.714		868.062	144	738.714	123	17,5%	22
HOEILAART	1.044.742	107	998.622		1.031.828	105	998.622	102	3,3%	3
HOESELT	1.449.561	159	1.201.506		1.380.104	151	1.201.506	132	14,9%	20
HOLSBEEK	1.150.279	130	1.104.855		1.137.560	128	1.104.855	125	3,0%	4
HOOGLEDE	1.418.556	145	1.255.235		1.372.825	141	1.255.235	129	9,4%	12
HOOGSTRATEN	3.263.450	184	2.880.282		3.156.159	178	2.880.282	162	9,6%	16
HOREBEKE	320.226	163	266.751		305.252	155	266.751	136	14,4%	20
HOUTHALEN-HELCHELT	4.749.459	163	5.022.904	1	5.022.904	172	5.022.904	172	0,0%	0
HOUTHULST	1.895.102	212	1.433.641		1.765.889	197	1.433.641	160	23,2%	37
HOVE	787.989	95	949.708	1	949.708	114	949.708	114	0,0%	0
HULDENBERG	1.159.449	129	1.055.661		1.130.388	125	1.055.661	117	7,1%	8
HULSHOUT	1.182.913	137	1.038.519		1.142.481	132	1.038.519	120	10,0%	12
ICHTEGEM	2.231.262	168	1.976.611		2.159.957	163	1.976.611	149	9,3%	14
IÉPER	8.212.445	234	7.050.429		7.887.070	225	7.050.429	201	11,9%	24
INGELMUNSTER	1.457.859	137	1.393.301		1.439.783	135	1.393.301	131	3,3%	4
IZEGEM	3.695.877	139	4.239.928	1	4.239.928	160	4.239.928	160	0,0%	0
JABBEKE	1.831.683	135	1.805.617		1.824.384	134	1.805.617	133	1,0%	1
KALMTHOUT	2.237.810	130	2.305.485	1	2.305.485	134	2.305.485	134	0,0%	0
KAMPENHOUT	1.195.031	111	1.251.602	1	1.251.602	117	1.251.602	117	0,0%	0
KAPellen	2.644.753	103	3.203.342	1	3.203.342	125	3.203.342	125	0,0%	0
KAPELLE-OD-BOS	1.105.952	126	999.844		1.076.241	123	999.844	114	7,6%	9
KAPRIJKE	1.049.362	170	812.720		983.100	159	812.720	132	21,0%	28
KASTERLEE	2.625.332	150	2.473.233		2.582.743	147	2.473.233	141	4,4%	6
KEERBERGEN	1.177.677	98	1.330.230	1	1.330.230	111	1.330.230	111	0,0%	0
KINROOI	2.228.011	190	1.803.613		2.109.176	180	1.803.613	154	16,9%	26
KLUISBERGEN	855.465	141	727.610		819.665	135	727.610	120	12,7%	15
KNESSELARE	1.366.896	175	1.068.851		1.283.441	165	1.068.851	137	20,1%	28

euro

2003 =
1.542.979.000 euro

	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	berekend aandeel	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
KNOKKE-HEIST	7.023.707	212	5.584.440		6.620.699	200	5.584.440	168	18,6%	31
KOEKELARE	1.557.926	191	1.216.812		1.462.411	179	1.216.812	149	20,2%	30
KOKSIJDE	3.085.834	156	3.076.269		3.083.155	156	3.076.269	156	0,2%	0
KONTICH	2.245.226	113	2.715.514	1	2.715.514	137	2.715.514	137	0,0%	0
KORTEMARK	2.171.212	178	1.789.357		2.064.289	169	1.789.357	146	15,4%	22
KORTENAKEN	1.280.333	172	990.144		1.199.077	161	990.144	133	21,1%	28
KORTENBERG	1.710.068	99	1.955.220	1	1.955.220	113	1.955.220	113	0,0%	0
KORTESSEM	1.383.306	173	1.123.511		1.310.561	164	1.123.511	140	16,6%	23
KORTRIJK	23.023.568	308	20.856.066		22.416.648	300	20.856.066	279	7,5%	21
KRAAINEM	948.115	75	1.390.570	1	1.390.570	110	1.390.570	110	0,0%	0
KRUIBEKE	2.142.236	147	1.910.496		2.077.347	143	1.910.496	131	8,7%	11
KRUISSHOUTEM	1.123.151	143	1.005.885		1.090.315	139	1.005.885	128	8,4%	11
KUURNE	1.844.635	144	1.714.485		1.808.192	141	1.714.485	134	5,5%	7
LAAKDAL	2.263.736	153	2.155.643		2.233.469	151	2.155.643	146	3,6%	5
LAARNE	1.511.750	130	1.433.437		1.489.822	128	1.433.437	123	3,9%	5
LANAKEN	3.424.856	146	3.314.763		3.394.029	144	3.314.763	141	2,4%	3
LANDEN	2.160.026	151	1.894.953		2.085.803	146	1.894.953	133	10,1%	13
LANGEMARK-POELKA	1.522.230	199	1.121.548		1.410.035	184	1.121.548	146	25,7%	38
LEBBEKE	2.207.774	128	2.225.202	1	2.225.202	129	2.225.202	129	0,0%	0
LEDE	2.299.375	136	2.213.492		2.275.327	134	2.213.492	131	2,8%	4
LEDEGEM	1.435.180	154	1.293.035		1.395.378	149	1.293.035	138	7,9%	11
LENDELEDE	744.161	135	642.972		715.827	130	642.972	117	11,3%	13
LENNIK	1.114.205	130	1.010.130		1.085.063	126	1.010.130	118	7,4%	9
LEOPOLDSBURG	2.243.121	163	1.950.671		2.161.233	157	1.950.671	141	10,8%	15
LEUVEN	28.149.504	320	24.977.177		27.261.224	310	24.977.177	284	9,1%	26
LICHTERVELDE	1.230.292	149	1.113.243		1.197.517	145	1.113.243	135	7,6%	10
LIEDEKERKE	1.418.483	120	1.484.336	1	1.484.336	126	1.484.336	126	0,0%	0
LIER	6.187.432	192	5.210.975		5.914.015	184	5.210.975	162	13,5%	22
LIERDE	975.996	155	839.979		937.910	149	839.979	134	11,7%	16
LILLE	2.323.335	155	2.091.586		2.258.443	150	2.091.586	139	8,0%	11
LINKEBEEK	387.932	82	528.442	1	528.442	111	528.442	111	0,0%	0
LINT	878.840	112	939.287	1	939.287	119	939.287	119	0,0%	0
LINTER	1.037.577	151	895.898		997.906	146	895.898	131	11,4%	15
LOCHRISTI	2.433.522	129	2.443.729	1	2.443.729	129	2.443.729	129	0,0%	0
LOKEREN	7.999.397	219	7.111.279		7.750.716	213	7.111.279	195	9,0%	18
LOMMEL	4.525.636	149	4.958.128	1	4.958.128	163	4.958.128	163	0,0%	0
LONDERZEEL	1.985.836	116	2.160.708	1	2.160.708	126	2.160.708	126	0,0%	0
LO-RENINGE	1.018.619	317	571.092		893.307	278	571.092	178	56,4%	100
LOVENDEGEM	1.047.821	113	1.086.984	1	1.086.984	117	1.086.984	117	0,0%	0
LUBBEEK	1.459.279	107	1.620.151	1	1.620.151	119	1.620.151	119	0,0%	0
LUMMEN	2.000.521	148	1.846.884		1.957.501	145	1.846.884	137	6,0%	8
MAARKEDAL	1.126.885	175	905.689		1.064.948	165	905.689	140	17,6%	25
MAASEIK	4.200.058	184	3.783.170		4.083.326	179	3.783.170	166	7,9%	13
MAASMECHELEN	7.344.657	207	9.088.242	1	9.088.242	257	9.088.242	257	0,0%	0
MACHELEN	1.408.125	119	1.501.457	1	1.501.457	127	1.501.457	127	0,0%	0
MALDEGEM	3.837.265	174	3.459.946		3.731.613	169	3.459.946	157	7,9%	12
MALLE	2.082.277	150	1.855.629		2.018.813	145	1.855.629	133	8,8%	12
MECHELEN	24.683.783	327	21.154.796		23.695.635	314	21.154.796	280	12,0%	34
MEERHOUT	1.246.091	136	1.139.984		1.216.380	132	1.139.984	124	6,7%	8
MEEUWEN-GRUITROUW	2.438.903	195	1.991.402		2.313.599	185	1.991.402	159	16,2%	26
MEISE	1.866.707	102	2.310.545	1	2.310.545	126	2.310.545	126	0,0%	0
MELLE	1.403.871	136	1.269.743		1.366.314	132	1.269.743	123	7,6%	9
MENEN	5.459.650	170	6.515.940	1	6.515.940	203	6.515.940	203	0,0%	0
MERCHTEM	1.844.654	129	1.834.152		1.841.713	129	1.834.152	129	0,4%	1
MERELBEKE	2.607.861	120	2.844.298	1	2.844.298	131	2.844.298	131	0,0%	0
MERKSPLAS	1.309.631	163	1.060.713		1.239.932	154	1.060.713	132	16,9%	22
MESEN	224.064	232	163.010		206.969	215	163.010	169	27,0%	46
MEULEBEKE	1.646.411	149	1.467.018		1.596.180	144	1.467.018	133	8,8%	12
MIDDELKERKE	3.443.260	208	2.996.072		3.318.043	200	2.996.072	181	10,7%	19
MOERBEKE	954.914	166	722.491		889.833	155	722.491	126	23,2%	29
MOL	6.542.232	206	5.723.802		6.313.064	199	5.723.802	181	10,3%	19
MOORSLEDE	1.774.257	165	1.542.364		1.709.325	159	1.542.364	144	10,8%	16
MORTSEL	2.736.776	109	4.025.690	1	4.025.690	160	4.025.690	160	0,0%	0
NAZARETH	1.341.718	123	1.369.863	1	1.369.863	126	1.369.863	126	0,0%	0
NEERPELT	2.371.970	154	2.145.282		2.308.495	150	2.145.282	140	7,6%	11
NEVELE	1.691.216	154	1.504.285		1.638.873	149	1.504.285	137	8,9%	12
NIEL	1.133.625	135	1.186.486	1	1.186.486	141	1.186.486	141	0,0%	0
NIEUWERKERKEN	1.020.950	157	938.376		997.828	154	938.376	145	6,3%	9

euro

2003 =
1.542.979.000 euro

	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	berekend aandeel	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
NIEUWPOORT	2.022.771	197	1.920.648		1.994.176	194	1.920.648	187	3,8%	7
NIJLEN	2.957.845	145	2.960.394	1	2.960.394	145	2.960.394	145	0,0%	0
NINOVE	4.640.913	134	5.291.576	1	5.291.576	153	5.291.576	153	0,0%	0
OLEN	1.279.807	117	1.214.743		1.261.588	116	1.214.743	111	3,9%	4
OOSTENDE	24.920.087	370	22.868.651		24.345.666	362	22.868.651	340	6,5%	22
OOSTERZELE	1.956.247	148	1.776.671		1.905.964	144	1.776.671	135	7,3%	10
OOSTKAMP	2.984.197	141	2.979.120		2.982.775	141	2.979.120	140	0,1%	0
OOSTROZEBEKE	963.503	132	846.027		930.608	127	846.027	116	10,0%	12
OPGLABEEK	1.295.463	142	1.112.507		1.244.234	136	1.112.507	122	11,8%	14
OPWIJK	1.395.799	119	1.443.881	1	1.443.881	123	1.443.881	123	0,0%	0
OUDENAARDE	5.507.363	198	4.639.765		5.264.428	189	4.639.765	167	13,5%	22
OUDENBURG	1.466.320	166	1.223.850		1.398.426	159	1.223.850	139	14,3%	20
OUD-HEVERLEE	1.109.807	105	1.179.755	1	1.179.755	112	1.179.755	112	0,0%	0
OUD-TURNHOUT	1.549.319	125	1.484.037		1.531.039	123	1.484.037	120	3,2%	4
OVERIJSE	2.122.770	89	2.685.365	1	2.685.365	113	2.685.365	113	0,0%	0
OVERPELT	1.981.497	158	1.691.710		1.900.354	152	1.691.710	135	12,3%	17
PEER	2.818.467	185	2.371.811		2.693.399	177	2.371.811	156	13,6%	21
PEPINGEN	705.807	166	560.404		665.093	157	560.404	132	18,7%	25
PITTEM	1.104.903	167	862.084		1.036.911	156	862.084	130	20,3%	26
POPERINGE	3.950.607	205	3.339.781		3.779.570	196	3.339.781	173	13,2%	23
PUTTE	1.987.300	129	1.985.549		1.986.810	129	1.985.549	129	0,1%	0
PUURS	1.853.368	118	2.061.113	1	2.061.113	131	2.061.113	131	0,0%	0
RANST	2.062.344	117	2.225.153	1	2.225.153	127	2.225.153	127	0,0%	0
RAVELS	2.550.684	195	1.990.392		2.393.797	183	1.990.392	152	20,3%	31
RETIE	1.567.308	161	1.312.822		1.496.050	154	1.312.822	135	14,0%	19
RIEMST	2.534.617	162	2.287.786		2.465.502	158	2.287.786	146	7,8%	11
RIJKEVORSEL	1.757.242	168	1.398.151		1.656.693	158	1.398.151	134	18,5%	25
ROESELARE	15.685.906	289	13.691.381		15.127.420	279	13.691.381	253	10,5%	26
RONSE	5.261.547	221	5.421.995	1	5.421.995	227	5.421.995	227	0,0%	0
ROOSDAAL	1.366.089	129	1.311.173		1.350.712	128	1.311.173	124	3,0%	4
ROTSelaar	1.670.453	115	1.798.494	1	1.798.494	123	1.798.494	123	0,0%	0
RUISELEDE	937.432	186	703.131		871.826	173	703.131	139	24,0%	33
RUMST	1.868.107	128	1.856.075		1.864.738	128	1.856.075	127	0,5%	1
SHELLE	900.179	116	890.242		897.397	116	890.242	115	0,8%	1
SCHERPENHEUVEL-□Z	2.837.931	131	2.994.696	1	2.994.696	138	2.994.696	138	0,0%	0
SCHILDE	1.612.919	82	2.233.145	1	2.233.145	114	2.233.145	114	0,0%	0
SCHOTEN	3.784.737	116	4.647.087	1	4.647.087	142	4.647.087	142	0,0%	0
SINT-AMANDS	1.050.249	139	973.740		1.028.826	136	973.740	129	5,7%	7
SINT-GENESIUS-R	1.612.728	90	2.221.793	1	2.221.793	123	2.221.793	123	0,0%	0
SINT-GILLIS-WAAS	2.538.572	147	2.364.012		2.489.693	144	2.364.012	137	5,3%	7
SINT-KAT-WAVER	2.382.579	125	2.539.715	1	2.539.715	133	2.539.715	133	0,0%	0
SINT-LAUREINS	1.549.685	238	1.086.421		1.419.967	218	1.086.421	167	30,7%	51
SINT-LIEV-HOUTEM	1.250.216	136	1.154.626		1.223.450	133	1.154.626	126	6,0%	8
SINT-MAR-LATEM	623.151	75	813.192	1	813.192	98	813.192	98	0,0%	0
SINT-NIKLAAS	21.427.292	314	18.820.416		20.697.343	303	18.820.416	276	10,0%	27
SINT-PIET-LEEuw	3.236.334	108	3.675.624	1	3.675.624	122	3.675.624	122	0,0%	0
SINT-TRUIDEN	8.024.064	216	6.774.817		7.674.264	207	6.774.817	182	13,3%	24
SPIERE-HELKIJN	355.600	191	254.303		327.236	176	254.303	137	28,7%	39
STABROEK	2.107.741	123	2.107.119		2.107.567	123	2.107.119	123	0,0%	0
STADEN	1.770.259	161	1.512.536		1.698.094	155	1.512.536	138	12,3%	17
STEENOKKERZEEL	1.049.090	101	1.158.514	1	1.158.514	111	1.158.514	111	0,0%	0
STEKENE	2.549.406	154	2.298.122		2.479.044	150	2.298.122	139	7,9%	11
TEMSE	3.743.479	147	3.799.795	1	3.799.795	149	3.799.795	149	0,0%	0
TERNAT	1.580.985	110	1.761.564	1	1.761.564	122	1.761.564	122	0,0%	0
TERVUREN	2.021.650	100	2.286.167	1	2.286.167	113	2.286.167	113	0,0%	0
TESSENDERLO	2.142.435	135	2.075.101		2.123.581	134	2.075.101	131	2,3%	3
TIELT	4.069.153	212	3.019.062		3.775.118	197	3.019.062	157	25,0%	39
TIELT-WINGE	1.422.692	145	1.305.656		1.389.921	142	1.305.656	133	6,5%	9
TIENEN	5.906.978	188	5.746.910		5.862.158	186	5.746.910	183	2,0%	4
TONGEREN	6.797.360	229	5.884.625		6.541.786	220	5.884.625	198	11,2%	22
TORHOUT	3.057.694	162	2.877.716		3.007.299	160	2.877.716	153	4,5%	7
TREMELO	1.468.920	110	1.582.161	1	1.582.161	119	1.582.161	119	0,0%	0
TURNHOUT	12.843.733	333	8.429.368		11.607.670	301	8.429.368	218	37,7%	82
VEURNE	2.569.731	217	1.981.971		2.405.153	203	1.981.971	167	21,4%	36
VILVOORDE	6.732.624	192	7.529.728	1	7.529.728	215	7.529.728	215	0,0%	0
VLETEREN	863.038	240	572.787		781.765	218	572.787	159	36,5%	58
VOEREN	1.132.360	262	692.301		1.009.139	234	692.301	160	45,8%	73
VORSELAAR	1.464.770	199	971.549		1.326.664	180	971.549	132	36,6%	48

euro

2003 =
1.542.979.000 euro

	berekend aandeel (zonder waarborg)		waarborg: GF02+IF02+wbSIF02+SIFplus02 niet-steden				som oude fondsen 2002		verschil tussen oud en nieuw	
	berekend aandeel	per inwoner	waarborg	waarborg toepassen	definitief aandeel	per inw	abs. Bedrag	per inw	%	per inwoner
VOSELAAR	1.026.657	103	1.107.708	1	1.107.708	111	1.107.708	111	0,0%	0
WAARSCHOOT	1.303.929	163	1.022.882		1.225.233	153	1.022.882	128	19,8%	25
WAASMUNSTER	1.236.452	121	1.229.684		1.234.557	121	1.229.684	120	0,4%	0
WACHTEBEKE	1.081.153	159	912.505		1.033.930	152	912.505	134	13,3%	18
WAREGEM	6.763.627	189	6.016.013		6.554.288	183	6.016.013	168	8,9%	15
WELLEN	1.041.025	155	838.466		984.307	146	838.466	125	17,4%	22
WEMMEL	1.173.391	84	1.574.494	1	1.574.494	113	1.574.494	113	0,0%	0
WERVIK	3.147.713	177	2.678.296		3.016.272	169	2.678.296	150	12,6%	19
WESTERLO	3.015.391	137	3.136.612	1	3.136.612	143	3.136.612	143	0,0%	0
WETTEREN	3.500.501	154	3.715.751	1	3.715.751	163	3.715.751	163	0,0%	0
WEVELGEM	4.348.736	139	4.592.805	1	4.592.805	146	4.592.805	146	0,0%	0
WEZEMBEEK-OPPEM	1.193.006	88	1.502.809	1	1.502.809	110	1.502.809	110	0,0%	0
WICHELEN	1.441.442	132	1.398.059		1.429.295	130	1.398.059	128	2,2%	3
WIELSBEKE	1.173.580	132	1.021.998		1.131.136	127	1.021.998	115	10,7%	12
WIJNEGEM	1.017.639	118	980.854		1.007.339	116	980.854	113	2,7%	3
WILLEBROEK	3.551.137	158	3.750.651	1	3.750.651	167	3.750.651	167	0,0%	0
WINGENE	2.232.024	178	1.803.177		2.111.943	169	1.803.177	144	17,1%	25
WOMMELGEM	1.270.825	108	1.467.004	1	1.467.004	125	1.467.004	125	0,0%	0
WORTEGEM-PETEGE	990.248	163	824.361		943.798	155	824.361	136	14,5%	20
WUUSTWEZEL	2.898.386	165	2.592.097		2.812.623	160	2.592.097	148	8,5%	13
ZANDHOVEN	1.530.605	127	1.529.317		1.530.244	127	1.529.317	127	0,1%	0
ZAVENTEM	3.453.851	128	4.836.122	1	4.836.122	180	4.836.122	180	0,0%	0
ZEDELGEM	3.017.417	137	3.103.435	1	3.103.435	141	3.103.435	141	0,0%	0
ZELE	2.985.290	146	3.334.951	1	3.334.951	164	3.334.951	164	0,0%	0
ZELZATE	2.253.238	186	2.059.540		2.199.000	182	2.059.540	170	6,8%	12
ZEMST	2.259.844	110	2.584.685	1	2.584.685	126	2.584.685	126	0,0%	0
ZINGEM	904.514	137	850.447		889.375	135	850.447	129	4,6%	6
ZOERSEL	2.106.766	104	2.433.475	1	2.433.475	121	2.433.475	121	0,0%	0
ZOMERGEM	1.396.524	169	1.136.775		1.323.792	161	1.136.775	138	16,5%	23
ZONHOVEN	2.633.348	139	2.519.175		2.601.379	137	2.519.175	133	3,3%	4
ZONNEBEKE	2.151.099	186	1.753.757		2.039.840	177	1.753.757	152	16,3%	25
ZOTTEGEM	3.293.631	134	3.523.221	1	3.523.221	143	3.523.221	143	0,0%	0
ZOUTLEEUW	1.335.510	171	1.043.298		1.253.688	161	1.043.298	134	20,2%	27
ZUIENKERKE	731.563	262	427.840		646.518	232	427.840	153	51,1%	78
ZULTE	1.981.288	136	1.894.614		1.957.019	135	1.894.614	130	3,3%	4
ZUTENDAAL	988.533	146	826.575		943.183	140	826.575	122	14,1%	17
ZWALM	1.181.456	154	1.035.679		1.140.637	148	1.035.679	135	10,1%	14
ZWEVEGEM	3.224.098	137	3.204.694		3.218.665	137	3.204.694	136	0,4%	1
ZWIJNDRECHT	1.796.554	101	2.173.167	1	2.173.167	122	2.173.167	122	0,0%	0
<i>totalen</i>	<i>#REF!</i>		<i>#REF!</i>	<i>####</i>	<i>#REF!</i>		<i>#REF!</i>			
<i>gemiddelden</i>									8,3%	13

In kader: waarborggemeente	aantal waarborg- gemeenten	95
-------------------------------	----------------------------------	-----------